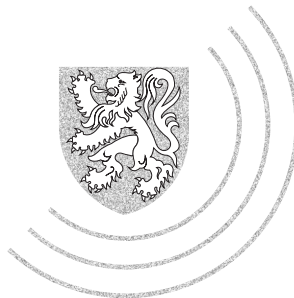

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2003-2004

24 februari 2004

ONTWERP VAN DECREET

**houdende wijziging van sommige bepalingen van de decreten
betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995,
en van sommige andere bepalingen betreffende de radio-omroep en de televisie**

INHOUD

	Blz.
Memorie van toelichting	3
Voorontwerp van decreet	23
Kindeffectrapport	47
Adviezen van de Vlaamse Mediaraad	57
Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen	77
Advies van de Raad van State	81
Ontwerp van decreet	97

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

1. Algemene toelichting

1. Dit ontwerp van decreet heeft in de eerste plaats als doel om het nieuw Europees regelgevend kader voor de elektronische communicatiesector in Vlaanderen te implementeren. De Europese wetgever heeft op 7 maart 2002 een pakket nieuwe richtlijnen uitgevaardigd met betrekking tot elektronische communicatienetwerken en -diensten die de oude telecommunicatiewetgeving moeten vervangen. De betrokken teksten werden op 24 april 2002 gepubliceerd in het Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen. Een aantal van deze richtlijnen hebben rechtstreekse implicaties voor de Vlaamse mediawetgeving: de Richtlijn 2002/21 van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 inzake een gemeenschappelijk regelgevingskader voor elektronische communicatienetwerken en -diensten (kaderrichtlijn)¹, de Richtlijn 2002/20 van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 betreffende de machtiging voor elektronische communicatienetwerken en -diensten (machtigingsrichtlijn)², de Richtlijn 2002/19 van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 inzake de toegang tot en interconnectie van elektronische communicatienetwerken en bijbehorende faciliteiten (toegangsrichtlijn)³, en de Richtlijn 2002/22 van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 inzake de universele dienst en gebruiksrechten met betrekking tot elektronische communicatienetwerken en -diensten (universeledienstrichtlijn)⁴. Deze richtlijnen dienen uiterlijk op 24 juli 2003 door de lidstaten te worden omgezet in nationaal recht dat moet worden toegepast vanaf 25 juli 2003.

¹ Richtlijn 2002/21 van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 inzake een gemeenschappelijk regelgevingskader voor elektronische communicatienetwerken en -diensten, PB L 24 april 2002, afl. 108, 33.

² Richtlijn 2002/20 van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 betreffende de machtiging voor elektronische communicatienetwerken en -diensten, PB L 24 april 2002, afl. 108, 21.

³ Richtlijn 2002/19 van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 inzake de toegang tot en interconnectie van elektronische communicatienetwerken en bijbehorende faciliteiten, PB L 24 april 2002, afl. 108, 7.

⁴ Richtlijn 2002/22 van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 inzake de universele dienst en gebruiksrechten met betrekking tot elektronische communicatienetwerken en -diensten, PB L 24 april 2002, afl. 108, 51.

Bovenvermelde richtlijnen zijn te situeren in het kader van de actuele convergentie tussen telecommunicatie en audiovisuele media. Deze heeft niet alleen als gevolg dat er allerlei nieuwe vormen van informatieoverdracht ontstaan waardoor de grens tussen telecommunicatie en omroep vervaagt, maar zij veroorzaakt ook een multifunctionaliteit van infrastructuren in die zin dat telecommunicatie- en omroepsignalen via een zelfde kanaal kunnen circuleren en er op onherkenbare wijze met elkaar vermengd worden. Zulke convergerende omgeving vraagt om een eenvormige regelgeving voor de transmissieaspecten van elektronische communicatie, en dit los van het feit of de inhoud van de overgebrachte signalen een omroepprogramma dan wel een telefoongesprek is.

Op Europees vlak heeft men met bovenvermelde richtlijnen zulke technologieneutrale regelgeving uitgevaardigd. Dit impliceert dat deze richtlijnen niet enkel betrekking hebben op de telecommunicatie, maar ook op bepaalde aspecten van de omroep. Zij zijn horizontaal georiënteerd in die zin dat zij – dwars door de klassieke sectoren van telecommunicatie en omroep heen – betrekking hebben op elke elektronische transmissie van signalen.

Binnen de Belgische context betekent dit dat – in zoverre deze signalen betrekking hebben op de ‘radio-omroep en de televisie’ – ook de Gemeenschappen verantwoordelijk zijn voor de omzetting van deze richtlijnen in hun respectievelijke regelgeving⁵. Gelet op de verstrengeling van gemeenschaps- en federale bevoegdheden zou het logisch zijn dat in dit verband intens wordt samengewerkt met de federale overheid. De Vlaamse Gemeenschap heeft hier in het verleden reeds verscheidene malen op aangedrongen bij de toenmalige federale minister bevoegd voor telecommunicatie, doch deze heeft de eigen wetsontwerpen tot omzetting van de richtlijnen eenzijdig opgesteld, zonder overleg met de Gemeenschappen⁶. Bij de opmaak van de wetsontwerpen betreffende het statuut van de regulator van de Belgische post- en telecommunicatiesector werd bovendien geen rekening gehouden met de ruime interpretatie van het begrip

⁵ In het Brussels Hoofdstedelijk Gewest moeten de richtlijnen dan weer worden omgezet door de federale overheid.

⁶ Wet 17 januari 2003 met betrekking tot het statuut van de regulator van de Belgische post- en telecommunicatiesector, B.S. 24 januari 2003; en Wet 17 januari 2003 betreffende de rechtsmiddelen en de geschillenbehandeling naar aanleiding van de wet van 17 januari 2003 met betrekking tot het statuut van de regulator van de Belgische post- en telecommunicatiesector, B.S. 24 januari 2003.

‘radio-omroep en televisie’, die werd vooropgesteld door het Arbitragehof in zijn arrest van 6 november 2002⁷ als aanknopingspunt voor de Gemeenschapsbevoegdheid ter zake. Onder druk van de Raad van State werd uiteindelijk toch de procedure tot het opstellen van een samenwerkingsakkoord gestart, voorlopig zonder resultaat⁸.

Bij gebrek aan een gecoördineerd optreden vanuit de federale overheid, neemt de Vlaamse Gemeenschap bij deze zelf het initiatief om voor wat haar eigen bevoegdheden betreft tot een correcte omzetting van de richtlijnen te komen. Dit ontwerp van decreet bevat een aantal ingrepen op de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995, die deze in overeenstemming moeten brengen met het nieuw regelgevend kader dat door Europa wordt opgelegd. Daarbij wordt uitgegaan van een maximale invulling van de omroepbevoegdheden van de Vlaamse Gemeenschap. In een afzonderlijk ontwerp van decreet dat later aan dit parlement zal worden voorgelegd – aansluitend op de besprekingen met betrekking tot de bevoegdheden van het Vlaams Commissariaat voor de Media⁹ – zal het nieuw regelgevend kader worden omgezet voor wat betreft de nationale regulerende instantie.

2. De omzetting van bovenvermelde richtlijnen in de Vlaamse regelgeving wordt – naast enkele wijzigingen op het vlak van de definities – inzonderheid geconcretiseerd door aanpassing en toevoeging van bepalingen in titel V van de gecoördineerde decreten betreffende de radio-omroep en de televisie :

2.1. De lijst van begripsomschrijvingen in artikel 2 van de gecoördineerde decreten wordt aangevuld met nieuwe en hernieuwde definities. Een definitie van ‘elektronisch communicatienetwerk’ wordt ingevoegd als overkoepelende term. De definitie werd geïnspireerd op artikel 2. a van de kaderrichtlijn in die zin dat zij in voorliggend ontwerp van decreet betrekking heeft op de aangelegenheden waarvoor de Vlaamse Gemeenschap bevoegd is, n.l. de radio-omroep en de televisie, inclusief de technische aspecten ervan¹⁰, en met inbegrip van

de accessoria die onlosmakelijk met deze bevoegdheid verbonden zijn¹¹. Vanuit deze algemene begripsomschrijving worden vervolgens een aantal types van communicatienetwerken gedefinieerd die tot de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap behoren : kabelnetwerk, radio-omroepnetwerk, televisieomroepnetwerk en satellietomroepnetwerk. Met de term ‘kabelnetwerk’ wordt inzonderheid verwezen naar de huidige kabelnetten doch ook andere draadgebonden netwerken kunnen hieronder begrepen worden. De andere soorten netwerken worden gebruikt voor het doorgeven van digitale omroepsignalen via aardse zenders of via satelliet.

2.2. Er worden procedures ingevoerd voor de definitie en de analyse van de relevante geografische markten in de sector van de elektronische communicatienetwerken. Aanbieders van elektronische communicatienetwerken die krachtens deze marktanalyse over aanmerkelijke marktmacht beschikken, kunnen door het Vlaams Commissariaat voor de Media onderworpen worden aan één of meerdere van de specifieke verplichtingen opgesomd in artikel 104quinquies.

2.3. Het vergunningenstelsel voor de kabelmaatschappijen, in voorliggend ontwerp van decreet aanbieders van een kabelnetwerk genoemd, wordt gewijzigd. De individuele vergunning waarover zij totnogtoe moesten beschikken vervalft, en wordt vervangen door een algemeen recht om een kabelwerk aan te bieden mits aan een aantal voorwaarden te voldoen en mits dit vooraf bij aangetekend schrijven ter kennis te brengen van het Vlaams Commissariaat voor de Media. De aanbieders van kabelnetwerken die vandaag reeds houder zijn van een vergunning worden van deze kennisgeving vrijgesteld, hetgeen inhoudt dat geen bijkomende modaliteiten moeten worden vervuld om de dienstverlening te kunnen verder zetten.

2.4. Naast de bestaande regeling voor de erkenning van radio-omroepen en televisieomroepen wordt een vergunningenstelsel ingevoerd voor digitale radio-omroepnetwerken en digitale televisieomroepnetwerken. De voorafgaande vergunning, die in principe nodig is voor het aanbieden van dit soort gemultiplexte netwerken, wordt uitgereikt door het Vlaams Commissariaat voor de Media. Er worden de aanbieders specifieke must- en/of may-carry verplichtingen opgelegd.

⁸ R.v.St. afd. wetgeving, L.33.255/4-5 juni 2002, Parl. St. VI. Parl., 2001-2002, nr. 1937/001, 57.

⁹ De voorstellen in dit verband zijn neergelegd in de Beleidsbrief Media 2004 van minister Marino Keulen, 32-35.

¹⁰ Arbitragehof nr. 7/90, 25 januari 1990, Arresten van het Arbitragehof 1990, 49; en Arbitragehof nr. 1/91, 7 februari 1991, Arresten van het Arbitragehof 1991, 1; beiden te consulteren op <http://www.arbitrage.be/>.

¹¹ R.v.St. afd. wetgeving, L.24.566/1/811-12 juli 1995, Parl. St. VI. R., B.Z. 1995, nr. 85/1, 54-55.

2.5. De huidige must-carry bepalingen worden aangepast aan artikel 31 universele dienstrichtlijn waarin wordt bepaald dat zulke doorgifte verplichtingen alleen kunnen worden opgelegd indien zij noodzakelijk zijn om duidelijk omschreven doelstellingen van algemeen belang te verwezenlijken, en dat zij evenredig en transparant moeten zijn. Bijgevolg wordt in voorliggend ontwerp van decreet het aantal omroepprogramma's met een must-carry statuut verminderd. Een vergoeding voor deze must-carry verplichtingen vanwege de Vlaamse Gemeenschap wordt uitdrukkelijk uitgesloten. De universele beschikbaarheid van omroepprogramma's in het algemeen belang mag niet ten koste gelegd worden van de belastingbetaler.

2.6. Het besluit van 13 oktober 1998 en het decreet van 3 maart 2000 inzake het gebruik van normen voor het uitzenden van televisiesignalen worden met de kaderrichtlijn en de toegangsrichtlijn in overeenstemming gebracht en als een hoofdstuk V geïntegreerd in titel V van de gecoördineerde decreten. De nieuwe richtlijnen nemen op dit punt grotendeels het regime over van richtlijn 95/47/EG inzake het gebruik van normen voor het uitzenden van televisiesignalen¹² dat voor de Vlaamse Gemeenschap werd omgezet in bovenvermeld besluit en decreet. Nieuw in dit ontwerp van decreet is dat een aantal technische begrippen die deel uitmaken van dit regime op basis van de nieuwe richtlijnen uitdrukkelijk worden gedefinieerd in hoofdstuk V. Eveneens nieuw is de mogelijkheid die de Vlaamse regering geboden wordt om regels uit te vaardigen met betrekking tot een aantal elementen van digitale omroep : applicatieprogrammaverbindingen (API) en elektronische programmagidsen. Van de gelegenheid wordt tevens gebruik gemaakt om de strafbepalingen van artikel 119 van de gecoördineerde decreten in overeenstemming te brengen met de bepalingen van richtlijn 98/84/EG betreffende de rechtsbescherming van diensten gebaseerd op of bestaande uit voorwaardelijke toegang¹³.

3. Dit ontwerp van decreet wil in de tweede plaats de gevolgen meenemen van het arrest van het Arbitragehof van 6 november 2002, uitgesproken na een prejudiciële vraag van de Raad van

State betreffende artikel 19quater van het decreet van de Franse Gemeenschap van 17 juli 1987 over de audiovisuele sector¹⁴. In dit arrest geeft het Arbitragehof opnieuw een ruime invulling aan het begrip 'radio-omroep en televisie' als aanknopingspunt voor de Gemeenschapsbevoegdheid ter zake. Het Hof stelt nog duidelijker dan in het verleden dat ook een aantal zgn. nieuwe diensten onder dit concept thuishoren. De definitie van 'omroepen' in de gecoördineerde decreten wordt aan dit arrest van het Arbitragehof aangepast. Voor de juridische omkadering van deze zgn. nieuwe omroepdiensten wordt gezorgd door de invoering in hoofdstuk II afdeling 6 van de gecoördineerde decreten van het besluit van de Vlaamse regering van 24 juli 1996 betreffende de erkenning van de televisiediensten, bekrachtigd bij decreet van 20 december 1996. Naar analogie van de televisiediensten en in het licht van de digitalisering van de radio-omroep, wordt een nieuwe categorie particuliere radio-omroepen in het leven geroepen : de radiodiensten. Deze omvatten onder meer de radio-omroepen die worden doorgegeven via radio- of televisieomroepnetwerken en de internetradio's.

4. Over dit ontwerp van decreet wordt met de betrokken sectoren overlegd.

2. Commentaar bij de artikelen

Artikel 1

Dit artikel behoeft geen toelichting.

Artikel 2

Met artikel 2 worden in artikel 2 van de gecoördineerde decreten betreffende de radio-omroep en de televisie een aantal definities vervangen en toegevoegd.

Artikel 2, 1°, vervangt de definitie van 'omroepen' door een nieuwe begripsomschrijving, aangepast aan het arrest van het Arbitragehof van 6 november 2002¹⁵. Het Hof verheldert in overweging B.4.4. van dit arrest de betekenis van het begrip 'radio-

¹² Richtlijn 95/47/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 inzake het gebruik van normen voor het uitzenden van televisiesignalen, PB L 23 november 1995, afl. 281, 51.

¹³ Richtlijn 98/84/EG van het Europees Parlement en de Raad van 20 november 1998 betreffende de rechtsbescherming van diensten gebaseerd op of bestaande uit voorwaardelijke toegang, PB L 28 november 1998, afl. 320, 54.

¹⁴ Arbitragehof nr. 156/2002, 6 november 2002; te consulteren op <http://www.arbitrage.be/>.

¹⁵ Arbitragehof nr. 156/2002, 6 november 2002; te consulteren op <http://www.arbitrage.be/>.

omroep en televisie' in een convergerende omgeving :

“Ook al is er als gevolg van de technische ontwikkeling sprake van een verregaande convergentie tussen radio-omroep en andere vormen van telecommunicatie, toch heeft de bijzondere wetgever als culturele aangelegenheid enkel de radio-omroep en de televisie aan de gemeenschappen toevertrouwd.

De radio-omroep, die de televisie omvat, kan van de andere soorten van telecommunicatie inzonderheid worden onderscheiden aan de hand van de volgende kenmerken :

- radio-omroep is een zaak van het uitzenden van radio- of televisieprogramma's, bij wege van al dan niet gecodeerde signalen ;
- een radio-omroepprogramma is, vanuit het oogpunt van degene die het uitzendt, bestemd voor het publiek in het algemeen of voor een deel ervan, en heeft geen vertrouwelijk karakter, zelfs wanneer op individueel verzoek wordt uitgezonden en ongeacht de techniek die voor de uitzending ervan wordt gebruikt, met inbegrip van de zogenaamde point-to-point techniek die voorheen niet voor radio-omroep werd aangewend. Een dienst die geïndividualiseerde en door een vorm van vertrouwelijkheid gekenmerkte informatie levert, valt daarentegen niet onder de radio-omroep.”.

Deze visie wordt geëxpliciteerd in de nieuwe definitie van omroepen die door dit artikel wordt geïntroduceerd.

In artikel 2, 2°, wordt de definitie van 'radio-omroep' aangepast aan de digitale realiteit. De huidige definitie van radio-omroep laat enkel programma's in de vorm van klanken toe, waardoor een aantal multimediadiensten worden uitgesloten. Ook de nieuwe radiodiensten, ingevoerd bij artikel 3 van dit ontwerp, kunnen binnen het bestaande conceptuele kader geen multimediatoepassingen aanbieden. Om die reden wordt de definitie van 'radio-omroep' aangepast in die zin dat het moet gaan om een omroep die radioprogramma's en andere soorten van programma's, *hoofdzakelijk* in de vorm van klanken, verzorgt.

Artikel 2, 4°, voegt een definitie in van 'elektronisch communicatienetwerk', als overkoepelende term voor de verderop gedefinieerde kabelnetwerken, radio-omroepnetwerken, televisieomroepnet-

werken en satellietomroepnetwerken. De betrokken definitie werd geïnspireerd op artikel 2.a van de kaderrichtlijn. Door het gebruik van de term 'programmasignalen' wordt het ruime toepassingsgebied dat deze definitie in de kaderrichtlijn heeft, vertaald naar de aangelegenheden waarvoor de Vlaamse Gemeenschap bevoegd is. Het begrip 'elektronisch communicatienetwerk' omvat niet alleen de bovengenoemde netwerken die verder in dit ontwerp van decreet geregeld worden, ook de huidige analoge radio-omroepdiensten kunnen als dusdanig gekwalificeerd worden.

Artikel 2, 5°, vervangt de term 'kabelnet' door 'kabelnetwerk' en definieert deze als een welbepaald type van elektronisch communicatienetwerk, waarvoor kenmerkend is dat de programmasignalen aan derden worden doorgegeven via draad. De aanbieder van een kabelnetwerk wordt in de huidige versie van de gecoördineerde decreten betreffende de radio-omroep en de televisie een kabelmaatschappij genoemd.

Artikel 2, 6°, introduceert definities van 'radio-omroepnetwerk', 'televisieomroepnetwerk' en 'satellietomroepnetwerk'. De betrokken begripsomschrijvingen vertrekken telkens van het concept elektronisch communicatienetwerk, waarvoor respectievelijk kenmerkend is : het doorgeven van digitale radioprogrammasignalen via aardse zenders, het doorgeven van digitale televisie- en radioprogrammasignalen via aardse zenders, en het doorgeven van digitale programmasignalen via satelliet.

Daarnaast voegt hetzelfde artikel een definitie in van het 'aanbieden van een elektronisch communicatienetwerk', overgenomen uit artikel 2. m van de kaderrichtlijn.

Artikel 2, 7°, heft de definitie van kabelmaatschappij op. In het verdere verloop van de tekst wordt deze onderneming immers aangeduid als de aanbieder van een kabelnetwerk, naar analogie van de aanbieders van radio-omroepnetwerken, televisieomroepnetwerken en satellietomroepnetwerken.

Artikel 3

Naar analogie van de televisiediensten roept dit artikel een nieuwe categorie particuliere radio-omroepen in het leven : de radiodiensten. Het gaat om particuliere radio-omroepen die zich richten tot de gehele Vlaamse Gemeenschap en die hun programma's uitsluitend doorgeven via een radio- of televisieomroepnetwerk of – mits de signalen wor-

den doorgegeven op digitale wijze – via enig ander elektronisch communicatienetwerk. Deze radiodiensten omvatten bijvoorbeeld de radio-omroepen die hun programma's doorgeven via de radio- of televisieomroepnetwerken geregeld in hoofdstuk III van de nieuwe titel V die in de gecoördineerde decreten wordt ingevoegd, en de internetradio's. De terrestriële uitzending van omroepprogramma's via de FM- of de AM-frequentieband is geen radiodienst. De verscheidene types radiodiensten hebben met elkaar gemeen dat zij zonder erkenning en zonder zendvergunning actief kunnen zijn. Via het invoeren van de radiodiensten wordt een dubbele leemte in de gecoördineerde decreten ingevuld : er wordt een juridisch kader ontworpen voor radio-omroepen die uitsluitend via een radio- of televisieomroepnetwerk wensen uit te zenden, en er wordt een regeling voorzien voor de internetradio's.

Artikel 4

De terminologie in de gecoördineerde decreten betreffende de radio-omroep en de televisie wordt voor alle duidelijkheid in overeenstemming gebracht met de definities in artikel 2. Dit artikel heeft geen verdere commentaar.

Artikel 5

Voor de Vlaamse regering is het essentieel dat particuliere radio-omroepen die in Vlaanderen actief zijn, hun uitzendingen in het Nederlands verzorgen. Afwijkingen van deze regel kunnen te allen tijde worden toegestaan door de Vlaamse regering.

Artikel 6

In overeenstemming met het advies van de Raad van State wordt het vereiste dat de maatschappelijke zetel van de kabelradio moet gelegen zijn in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, geschrapt wegens onverenigbaarheid met het Europees gemeenschapsrecht. Wel blijft het krachtens artikel 38duodecies, § 1, vereist dat de kabelradio valt onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap.

Artikel 7

Dit artikel beoogt een verruiming van het maatschappelijk doel van de kabelradio-omroep. Voorheen was dit maatschappelijk doel beperkt tot het verzorgen van radioprogramma's via het kabelnet. Dit impliceerde dat er voor het uitoefenen van andere activiteiten, zelfs indien deze nauw met dit maatschappelijk doel verwant waren, per definitie een nieuwe rechtspersoon moest worden opgericht. Het nieuwe regime waarbij een rechtspersoon meerdere activiteiten kan uitoefenen in de sector van de radio-omroep en de televisie houdt echter niet in dat de vrije en eerlijke mededinging niet meer beschermd wordt. De Vlaamse regering zal nauwgezet toezien op het instandhouden van voldoende pluralisme en diversiteit in het mediaaanbod, terwijl de financiële concentraties en allianties worden getoetst door de federale Raad voor de Mededinging.

Artikel 8

In het verlengde van artikel 3 wordt titel III, hoofdstuk I van de huidige gecoördineerde decreten omtrent de particuliere radio-omroepen aangevuld met een nieuwe afdeling betreffende de radiodiensten. Deze radiodiensten dienen niet erkend te worden door het Vlaams Commissariaat voor de Media. Het uitbaten van een radiodienst dient met toepassing van het nieuwe artikel 38quaterdecies, § 2, echter wel vooraf per aangetekend schrijven te worden gemeld aan het Vlaams Commissariaat voor de Media. Een kennisgeving als radiodienst impliceert dat men zijn omroepprogramma naar keuze mag verspreiden via een radio- of televisieomroepnetwerk of – mits de signalen worden doorgegeven op digitale wijze – via enig ander elektronisch communicatienetwerk.

De radiodiensten moeten zoals de overige particuliere radio-omroepen voldoen aan de inhoudelijke programmavereisten van de artikelen 31, 32 en 33 van de gecoördineerde decreten. Zij hebben met toepassing van artikel 35 van de gecoördineerde decreten tevens dezelfde verslaggevingsplicht als de overige particuliere radio-omroepen. Het maatschappelijk doel van de radiodiensten is niet beperkend geformuleerd : het uitoefenen van andere activiteiten is in principe toegelaten. Dit impliceert dat elke particuliere radio-omroep mits voorafgaande kennisgeving aan het Vlaams Commissariaat voor de Media zijn omroepprogramma kan verspreiden via een radio- of televisieomroepnetwerk of – mits de signalen worden doorgegeven op digi-

tale wijze – via enig ander elektronisch communicatienetwerk.

Artikelen 9 tot 12

Deze artikelen strekken ertoe de huidige erkenningsvereiste voor televisiediensten te vervangen door een eenvoudige kennisgeving bij het Vlaams Commissariaat voor de Media. Het opleggen van erkenningen aan dit soort nieuwe toepassingen vormt eerder een bijkomende drempel dan een stimulans voor de ontwikkeling van interactieve digitale televisie in Vlaanderen. Bovendien worden in de richtlijn 2000/31/EG van 8 juni 2000 betreffende bepaalde aspecten van de diensten van de informatiemaatschappij, met name de elektronische handel, in de interne markt, de mogelijkheden voor het opleggen van voorafgaande erkenningen aan dit soort diensten, aanzienlijk beperkt.

In de plaats van een erkenning wordt een kennisgeving opgelegd zodat de Vlaamse Gemeenschap een overzicht behoudt over het geheel van de aangeboden televisiediensten.

Artikelen 13 en 14

De terminologie in de gecoördineerde decreten betreffende de radio-omroep en de televisie wordt voor alle duidelijkheid in overeenstemming gebracht met de definities in artikel 2. Deze artikelen behoeven geen verdere commentaar.

Artikel 15

Dit artikel bewerkstelligt een verruiming van het maatschappelijk doel van de betaalomroepen. Dit maatschappelijk doel dient te bestaan uit het verzorgen van programma's tegen betaling, zonder dat het daartoe nog dient beperkt te zijn. Aanbieders van betaalomroep kunnen voortaan alle activiteiten verrichten die rechtstreeks of onrechtstreeks aansluiten bij de verwezenlijking van hun maatschappelijk doel.

Artikel 16

In het licht van de verruimde definitie van omroepen die in artikel 2 van dit ontwerp van decreet

wordt ingevoerd, wordt de regeling voor de televisiediensten zoals deze vervat was in het besluit van de Vlaamse regering van 24 juli 1996 betreffende de erkenning van de televisiediensten, bekrachtigd bij decreet van 20 december 1996, door dit artikel gewijzigd en in de tekst van de gecoördineerde decreten opgenomen. Gelet op de technische experimenten die momenteel door verscheidene marktspelers worden uitgevoerd en gelet op de ontwikkelingen in de onze omringende landen is de verwachting dat dit soort diensten in de toekomst aan belang zal winnen. Het lijkt dan ook logisch dat de betrokken regeling in de tekst van de gecoördineerde decreten wordt opgenomen.

Teneinde de ontwikkeling van de betrokken markten alle kansen te geven, wordt de erkenningsvereiste voor televisiediensten vervangen door een loutere kennisgevingsverplichting. Teneinde een minimale onafhankelijkheid van het medium te verzekeren, worden een aantal onverenigbaarheden ingebouwd voor de leden van de Raad van Bestuur. In navolging van reeds eerder uiteengezette standpunten, blijft het voor de Vlaamse regering essentieel dat een televisiedienst die in Vlaanderen actief is, zijn programma's in het Nederlands verzorgt. Afwijkingen op deze regel kunnen te allen tijde worden toegestaan door de Vlaamse regering.

De Vlaamse regering zal bepalen aan welke regelgeving deze diensten verder onderworpen worden, met dien verstande dat alle televisiediensten minstens de ethische regels en de regels inzake deontologie van de berichtgeving uit de gecoördineerde decreten moeten naleven. Op die wijze worden nieuwe initiatieven minimaal belemmerd, zelfs al is nu nog niet bekend om welke concrete toepassingen het zou kunnen gaan.

De meest bekende concrete toepassing van dit artikel is de video-op-aanvraag. Ook andere interactieve diensten komen in aanmerking voor een kennisgeving als televisiedienst, o.m. televisie met betaling per vertoning, interactieve televerkoopdiensten en programma's voor afstandsvorming. Ook televisiediensten die worden aangeboden via het Internet ressorteren onder dit regime. De Vlaamse regering zal echter op korte termijn nagaan of er in dit verband specifieke regelgeving noodzakelijk is, en zal in functie daarvan eventueel de regelgeving aanpassen.

Artikel 17

De informatieplicht die rust op omroepen van of erkend door de Vlaamse Gemeenschap ten gunste van de leden van het Vlaams Commissariaat voor de Media, de voorzitters van de Vlaamse Geschillenraad en de Vlaamse Kijk- en Luisterraad, en de door de Vlaamse regering aangewezen personeelsleden van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, wordt bij dit artikel uitgebreid naar de radiodiensten, de televisiediensten, de aanbieders van kabelnetwerken en de aanbieders van radio- en televisieomroepnetwerken. Dit laat bovenvermelde organen toe hun bevoegdheden op doeltreffende wijze uit te oefenen ten aanzien van de gehele omroepsector.

Artikel 18

Met artikel 18 worden de artikelen van titel V van de gecoördineerde decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, te weten de artikelen 105 t.e.m. 116, vervangen. De nieuwe artikelen van titel V bevatten de regelgeving voor alle elektronische communicatienetwerken die onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap ressorteren, en zijn in overeenstemming gebracht met de vereisten van de machtigingsrichtlijn. In een eerste hoofdstuk zijn een aantal gemeenschappelijke bepalingen samengebracht met betrekking tot de processen van marktdefinitie en marktanalyse, en het aanwijzen van ondernemingen met aanmerkelijke marktmacht die waar passend met toepassing van artikel 8 toegangsrichtlijn aan specifieke verplichtingen kunnen worden onderworpen. Deze opdrachten worden aan het Vlaams Commissariaat voor de Media toevertrouwd. In een tweede hoofdstuk worden de kabelnetwerken geregeld, in een derde hoofdstuk de radio-omroepnetwerken en de televisieomroepnetwerken, en in een vierde hoofdstuk de satellietomroepnetwerken. In een vijfde hoofdstuk worden de bepalingen samengebracht betreffende het gebruik van normen voor het uitzenden van televisiesignalen die op elk van de voorgaande netwerken van toepassing zijn.

Artikel 104bis

Met toepassing van artikel 15.3 kaderrichtlijn moet de bevoegde nationale regelgevende instantie (in Vlaanderen het Vlaams Commissariaat voor de Media) overgaan tot het afbakenen van de relevante geografische markten, overeenkomstig de begin-

selen van het mededingingsrecht. Daarbij moet zoveel mogelijk rekening worden gehouden met de Aanbeveling van de Europese Commissie van 11 februari 2003 “betreffende de relevante producten- en dienstenmarkten in de elektronische communicatiesector die overeenkomstig richtlijn 2002/21/EG van het Europees Parlement en de Raad inzake een gemeenschappelijk regelgevingskader voor elektronische communicatienetwerken en -diensten aan regelgeving ex ante kunnen worden onderworpen”. De relevante geografische markten moeten worden gedefinieerd zo snel mogelijk na publicatie door de Commissie van haar Aanbeveling en na elke herziening hiervan, of wanneer de omstandigheden in de Vlaamse Gemeenschap dit vereisen.

Onder relevante markten wordt verstaan markten waarvan de kenmerken zodanig kunnen zijn dat het opleggen van één of meerdere verplichtingen met toepassing van artikel 104quinquies gerechtvaardigd kan zijn. De Commissie heeft in bovengenoemde aanbeveling een aantal relevante markten gedefinieerd.

Wanneer het Vlaams Commissariaat voor de Media relevante markten voor elektronische communicatienetwerken wil definiëren die afwijken van de in de aanbeveling genoemde markten, volgt het de procedure van de artikelen 6 en 7 kader-richtlijn. Dit impliceert in de eerste plaats dat het een openbare raadpleging dient te organiseren zodat belanghebbenden in staat zijn om binnen een redelijke termijn hun zienswijze te geven op de ontwerpmaatregel. In de tweede plaats houdt dit in dat het Commissariaat op transparante wijze samenwerkt met de Europese Commissie en met de nationale regelgevende instanties van de andere lidstaten, zoals bepaald in artikel 7 kaderrichtlijn, en dit met het oog op een consistente toepassing van de richtlijnen inzake elektronische communicatienetwerken en -diensten in alle lidstaten.

Artikel 104ter

De eerste paragraaf van dit artikel specificeert dat het Vlaams Commissariaat voor de Media na de bepaling van de relevante markten dient te analyseren of een bepaalde markt voor producten of diensten daadwerkelijk concurrerend is in een gegeven geografisch gebied. Daarbij moet onder meer worden onderzocht of de markt in de toekomst concurrerend zal zijn en dus of een gebrek aan daadwerkelijke mededinging blijvend is. Deze analyse van de relevante markten moet worden

uitgevoerd zo spoedig mogelijk na de aanneming door de Commissie van bovenvermelde aanbeveling of van een bijwerking daarvan. Deze marktanalyse gebeurt overeenkomstig de Europese wetgeving en de “Richtsnoeren van de Commissie voor de marktanalyse en de beoordeling van aanmerkelijke marktmacht in het bestek van het gemeenschappelijk regelgevingskader voor elektronische communicatienetwerken en -diensten” (PB C van 11 juli 2002, afl. 165, p. 6-31).

Idealiter werkt het Commissariaat voor de uitvoering van deze opdracht samen met de federale Dienst voor de Mededinging en Raad voor de Mededinging, en met het Belgisch Instituut voor Postdiensten en Telecommunicatie (BIPT).

In de tweede paragraaf van dit artikel wordt bepaald dat wanneer het Commissariaat concludeert dat een relevante markt daadwerkelijk concurrerend is, het geen extra verplichtingen kan opleggen met toepassing van artikel 104quinquies. Indien er met toepassing van dit artikel op de betrokken markt reeds verplichtingen werden opgelegd aan ondernemingen met aanmerkelijke marktmacht, dan trekt het Commissariaat deze verplichtingen in.

De derde paragraaf stelt dat wanneer het Commissariaat vaststelt dat een relevante markt niet daadwerkelijk concurrerend is, het nagaat welke aanbieders een aanmerkelijke marktmacht hebben. Met toepassing van artikel 14.2 kaderrichtlijn kunnen daaronder worden verstaan de ondernemingen die, alleen of samen met anderen, een economische kracht bezitten die hen in staat stelt zich in belangrijke mate onafhankelijk van hun concurrenten, klanten en consumenten te gedragen. Aan deze ondernemingen kan het Commissariaat onder bepaalde voorwaarden één of meerdere van de in artikel 104quinquies opgesomde verplichtingen opleggen.

Voor elke relevante markt publiceert het Commissariaat met toepassing van artikel 15 toegangsrichtlijn de lijst van ondernemingen met aanmerkelijke marktmacht, alsmede voor elk van deze ondernemingen de lijst met opgelegde verplichtingen. Deze informatie, met uitzondering van vertrouwelijke gegevens en bedrijfsgeheimen, moet actueel zijn en openbaar gemaakt worden op een wijze die waarborgt dat alle belanghebbende partijen eenvoudig toegang tot die informatie hebben. Het Commissariaat dient deze gepubliceerde informatie tevens te bezorgen aan de Europese Commissie.

Artikel 104quater

In principe kan het Vlaams Commissariaat voor de Media de verplichtingen uit artikel 104quinquies niet opleggen aan ondernemingen die niet zijn aangewezen als ondernemingen met aanmerkelijke marktmacht.

Met toepassing van artikel 8 lid 3 toegangsrichtlijn kan dit wel wanneer het onvermijdelijk is teneinde aan internationale verbintenissen te voldoen. Bovendien kan het Commissariaat de verplichtingen uit artikel 104quinquies wel opleggen aan ondernemingen die de toegang tot eindgebruikers controleren in zoverre het opleggen van deze verplichtingen noodzakelijk is om eind-tot-eindverbindingen te waarborgen, en dit met toepassing van artikel 5 lid 1 van de toegangsrichtlijn.

Met toepassing van hetzelfde artikel, lid 2, kan het Commissariaat exploitanten bovendien nog verplichten, voor zover noodzakelijk om de toegang van eindgebruikers tot gespecificeerde digitale radio- en televisieomroepdiensten te waarborgen, toegang tot applicatieprogramma-interfaces en elektronische programmagidsen aan te bieden tegen billijke, redelijke en niet-discriminerende voorwaarden.

Artikel 104quinquies

Dit artikel geeft uitvoering aan de artikelen 8 tot 13 van de toegangsrichtlijn. Daarbij worden een aantal verplichtingen limitatief opgesomd die kunnen worden opgelegd aan aanbieders van elektronische communicatienetwerken en -diensten die met toepassing van de artikelen 14 tot 16 van de kaderrichtlijn zijn aangewezen als ondernemingen met aanmerkelijke marktmacht. Het opleggen van deze verplichtingen dient te gebeuren met toepassing van de procedures uit de artikelen 6 en 7 kaderrichtlijn : openbare raadpleging en samenwerking met de Europese Commissie en met de nationale regelgevende instanties van andere lidstaten. Voor het opleggen van andere verplichtingen aan ondernemingen met aanmerkelijke marktmacht is de toestemming van de Europese Commissie vereist.

In dit artikel worden de verplichtingen opgelijst die het Vlaams Commissariaat voor de Media indien het dit noodzakelijk en passend acht, kan opleggen aan ondernemingen die zijn aangeduid als ondernemingen met aanmerkelijke marktmacht :

- verplichtingen inzake transparantie met betrekking tot interconnectie en/of toegang houden in dat exploitanten kunnen verplicht worden nader genoemde informatie met betrekking tot interconnectie en/of toegang openbaar te maken, zoals boekhoudkundige informatie, technische specificaties, netwerkenmerken, eisen en voorwaarden voor levering en gebruik, en tarieven ;
- verplichtingen tot non-discriminatie met betrekking tot interconnectie en/of toegang verwijzen naar de verplichting voor de exploitant om ten aanzien van andere ondernemingen die gelijkwaardige diensten aanbieden onder gelijkwaardige omstandigheden, gelijkwaardige voorwaarden toe te passen, en naar diens verplichting om aan anderen diensten en informatie aan te bieden onder dezelfde voorwaarden en van dezelfde kwaliteit als die welke worden aangeboden aan de eigen diensten of diensten van dochterondernemingen of partners ;
- verplichtingen tot het voeren van gescheiden boekhoudingen kunnen worden opgelegd met betrekking tot bepaalde met interconnectie en/of toegang verband houdende activiteiten. Om het toezicht op de naleving van de verplichtingen inzake transparantie en non-discriminatie te vergemakkelijken kan het Commissariaat voorschrijven dat boekhouddocumenten, inclusief gegevens over van derden ontvangen inkomsten, op verzoek moeten worden overgelegd. Het Commissariaat kan deze informatie publiceren, wanneer zij bijdraagt tot een open en concurrentiegericht markt, met inachtneming van de regels inzake het handelsgeheim ;
- de verplichting te goeder trouw te onderhandelen met ondernemingen die verzoeken om toegang betekent onder meer dat de betrokken aanbieder van elektronische communicatienetwerken en/of -diensten geen onderscheiden voorwaarden mag opleggen aan ondernemingen die toegang vragen onder gelijkwaardige omstandigheden. Deze verplichtingen kunnen verantwoord worden door de aanmerkelijke marktmacht die de betrokken onderneming bezit ;
- de verplichting om in te gaan op redelijke verzoeken om toegang tot en gebruik van bepaalde netwerkdelen en bijbehorende faciliteiten kan het Commissariaat onder meer opleggen wanneer het van mening is dat het weigeren van toegang of het opleggen van onredelijke voorwaarden met een zelfde effect de ontwikkeling

van een door duurzame concurrentie gekenmerkte detailhandelsmarkt zou belemmeren of niet in het belang van de eindgebruiker zou zijn. Deze verplichting impliceert dat dergelijke verzoeken slechts kunnen worden geweigerd op basis van objectieve criteria zoals de technische haalbaarheid of de noodzaak om de integriteit van het netwerk te handhaven.

Met het oog op een correcte omzetting van artikel 8, lid 4 van de toegangsrichtlijn bevat de tweede paragraaf van dit artikel een proportionaliteitsvereiste : de krachtens dit artikel opgelegde verplichtingen dienen proportioneel te worden toegepast en gerechtvaardigd in het licht van de doelstellingen van artikel 8 kaderrichtlijn : het bevorderen van de concurrentie, het bijdragen aan de ontwikkeling van de interne markt en het bevorderen van de belangen van de burgers van de Europese Unie.

Artikel 105

Hoofdstuk II van de nieuwe Titel V bevat de regelgeving in verband met het aanbieden van kabelnetwerken. Het vergunningstelsel voor aanbieders van kabelnetwerken wordt bij artikel 105 vervangen door een algemeen recht voor eenieder om onder bepaalde voorwaarden een kabelnetwerk aan te bieden. Dit is in overeenstemming met het principe van artikel 3 van de machtigingsrichtlijn : het aanbieden van elektronische communicatienetwerken en -diensten moet vrij zijn, mits aan bepaalde voorwaarden voldaan wordt. Deze voorwaarden worden opgesomd in artikel 105, § 1.

In 1° wordt de voorwaarde van rechtspersoonlijkheid uit het huidige artikel 107, § 1, van de gecoördineerde decreten betreffende de radio-omroep en de televisie gespecificeerd : het moet gaan om een vennootschap of een publiekrechtelijke rechtspersoon (geen VZW) met als maatschappelijk doel het aanleggen en exploiteren van een kabelnetwerk in het Vlaams Gewest.

In 2° wordt als voorwaarde opgelegd dat de aanbieder zich moet houden aan de must-carry verplichtingen bepaald in artikel 107, § 1.

In 3° wordt de aanbieder van een kabelnetwerk verplicht een gescheiden boekhouding te voeren voor het aanleggen en exploiteren van het kabelnetwerk enerzijds en voor het aanbieden van andere netwerken en/of diensten waarvoor bijzondere of uitsluitende rechten toegekend zijn anderzijds. Krachtens artikel 13.1.a van de kaderrichtlijn bete-

kent dit dat de boekhouding zodanig moet worden gescheiden als zouden de betrokken activiteiten verricht worden door juridisch onafhankelijke ondernemingen. De bedoeling van deze verplichting is dat alle kosten en inkomsten die betrekking hebben op de activiteiten in verband met het aanbieden van het kabelnetwerk opgegeven worden, met inbegrip van de daarvoor gebruikte berekeningsgrondslagen en toewijzingsmethoden, en met inbegrip van een puntsgewijs overzicht van de vaste activa en de structurele kosten.

In 4° wordt de huidige jaarlijkse verslaggevingsplicht van de kabelmaatschappijen ten aanzien van het Vlaams Commissariaat voor de Media zoals neergelegd in het huidige artikel 114 van de gecoördineerde decreten betreffende de radio-omroep en de televisie verruimd, naar analogie van de parallelle verplichtingen die vandaag gelden voor radio- en televisieomroepen. De uitbreiding van de jaarlijkse verslaggevingsplicht met een aantal financiële gegevens zoals balans en jaarrekening is tevens te situeren binnen de financiële transparantie die wordt opgelegd door artikel 5.1 van de kaderrichtlijn.

In 5° wordt de betaling van een jaarlijkse vergoeding voor het toezicht op de naleving van het decreet en zijn uitvoeringsbesluiten opgelegd. Deze vergoeding is in overeenstemming met de regeling voor administratieve bijdragen zoals bepaald in artikel 12 van de machtigingsrichtlijn. Zij zal enkel dienen voor de dekking van de administratiekosten die voortvloeien uit het beheer en de controle van, en het toezicht op de naleving van de algemene en specifieke verplichtingen van de aanbieders van kabelnetwerken.

In 6° wordt tenslotte de voorwaarde opgelegd dat wie een kabelnetwerk aanbiedt, daartoe moet beschikken over de nodige infrastructuur of minstens een technisch investerings- en een financieel plan ter zake moet kunnen voorleggen.

Artikel 105, § 2, bepaalt dat wie een kabelnetwerk aanbiedt, het Vlaams Commissariaat voor de Media daarvan vooraf bij aangetekend schrijven in kennis moet stellen. Deze kennisgeving bestaat uit een verklaring waarmee de betrokken onderneming het Commissariaat in kennis stelt van zijn voornemen om te beginnen met het aanbieden van een kabelnetwerk. De informatie die deze kennisgeving moet bevatten zal door de Vlaamse regering worden gespecificeerd. Met toepassing van artikel 3.3 van de machtigingsrichtlijn moet deze beperkt blijven tot wat strikt noodzakelijk is voor de identificatie van de aanbieder.

Artikel 105, § 2, bepaalt tevens dat de Vlaamse regering bijkomende verplichtingen kan opleggen aan de aanbieders van een kabelnetwerk. Met toepassing van artikel 6.1 van de machtigingsrichtlijn moeten deze objectief gerechtvaardigd zijn in relatie tot het betrokken netwerk, niet-discriminerend, proportioneel en transparant.

Artikel 105, § 3, bepaalt dat de Vlaamse regering het bedrag en de betalingsmodaliteiten zal bepalen van de in § 2, 5°, bedoelde vergoeding. Krachtens artikel 12.1.b van de machtigingsrichtlijn moet de jaarlijkse vergoeding voor de dekking van de kosten van het toezicht op de naleving van het decreet en de uitvoeringsbesluiten aan de betrokken ondernemingen worden opgelegd volgens een objectieve, transparante en evenredige verdeling die de extra administratiekosten en de daarmee samenhangende bijdragen tot een minimum beperkt. Bovendien zal de Vlaamse regering met toepassing van artikel 12.2 van de machtigingsrichtlijn jaarlijks een overzicht publiceren van de administratieve kosten en het totaal bedrag van de geïnde bijdragen zodat, in geval van een verschil tussen het totale bedrag van de vergoedingen en het totale bedrag van de administratieve kosten, eventuele aanpassingen kunnen doorgevoerd worden.

Artikel 106

Dit artikel bleef grotendeels ongewijzigd, behalve dat wordt geëxpliciteerd dat de oprichting en de exploitatie van de bedoelde collectieve antennes geheel buiten het toepassingsgebied van hoofdstuk I vallen.

Artikel 107

In artikel 107, § 1, wordt het bestaande must-carry regime aangepast aan de vereisten van artikel 31 universeledienstrichtlijn. De doelstelling van algemeen belang die het opleggen van must-carry verplichtingen in Vlaanderen verantwoord maakt, is gelegen in het verzekeren van pluralisme en culturele diversiteit. Het is duidelijk dat de doorgifteverplichtingen die vandaag reeds van toepassing zijn ten voordele van de openbare omroep, de regionale omroepen, de openbare omroepen van de andere Gemeenschappen en de Nederlandse openbare omroep daartoe bijdragen. Het must-carry statuut voor landelijke particuliere omroepen was gedurende de voorbije jaren het voorwerp van regelmatige onderhandelingen met de Europese

Commissie. De Vlaamse regering heeft dit must-carry statuut steeds verdedigd op grond van haar bezorgdheid met betrekking tot de situatie van de Vlamingen in Brussel-Hoofdstad. Er werd vastgesteld dat de omroepprogramma's van een aantal Vlaamse omroepen in Brussel niet via de kabelnetwerken worden verdeeld. Met behulp van een must-carry statuut in Vlaanderen zou wellicht druk kunnen uitgeoefend worden om deze programma's ook in Brussel via de kabel te verdelen. De Europese Commissie heeft dit argument uiteindelijk niet aanvaard. In het licht van artikel 31 universeledienstrichtlijn kan het must-carry statuut voor landelijke particuliere televisieomroepen vandaag niet meer verantwoord worden.

Geheel in overeenstemming met artikel 31 van de universeledienstrichtlijn zijn de must-carry verplichtingen slechts van toepassing op aanbieders van een kabelnetwerk dat voor een significant aantal eindgebruikers van dit netwerk het belangrijkste middel is om omroepprogramma's te ontvangen. Dit betekent in de praktijk dat aanbieders van kabelnetwerken die momenteel niet worden gebruikt voor de doorgifte van klassieke omroepprogramma's aan de must-carry verplichtingen zullen worden onderworpen wanneer een significant aantal eindgebruikers hun netwerk gaat gebruiken als belangrijkste middel om omroepprogramma's te ontvangen.

Hoewel artikel 31.2 universeledienstrichtlijn dit toelaat, worden de bovengenoemde must-carry verplichtingen niet gecompenseerd door enige vergoeding vanwege de Vlaamse Gemeenschap. Om alle misverstanden te vermijden wordt dit in het laatste lid van artikel 107, § 1, geëxpliciteerd. De kosteloze doorgifte van het regionale televisieomroepprogramma, zoals bepaald in het huidige artikel 107, § 1, 2°, van de gecoördineerde decreten, blijft behouden. Deze heeft niet alleen betrekking op het doorgeven maar ook op de aanvoer van het programma naar het hoofdstation.

Met toepassing van artikel 31 universeledienstrichtlijn zal de Vlaamse Gemeenschap de opgelegde doorgifteverplichtingen geregeld evalueren en nagaan of het hierboven geschetste regime – rekening houdend met de ontwikkelingen van de technologie en van de markten – nog voldoende noodzakelijk en evenredig is.

In artikel 107, § 2, worden de omroepprogramma's opgesomd die de aanbieder van een kabelnetwerk mag doorgeven (may-carry). Daarbij wordt het bestaande regime vrijwel ongewijzigd hernomen. De huidige vermelding in artikel 112, § 2, 8° en 9°, van

de gecoördineerde decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, van kabelradio-omroepen en omroepprogramma's van de erkende landelijke radio-omroepen vervalt aangezien dit soort programma's reeds vervat is in § 2, 2° (omroepprogramma's van de door de Vlaamse Gemeenschap erkende particuliere radio's). Ook het specifieke regime voor de betaalomroepen in § 2, 4°, tweede lid, vervalt.

In artikel 107, § 3, wordt de tekst van het oude artikel 112, § 2bis, ongewijzigd overgenomen. De mogelijkheid voor het Vlaams Commissariaat voor de Media om ad hoc doorgifteverplichtingen op te leggen voor omroepprogramma's waarvan ze meent dat die van belang zijn, zoals neergelegd in het oude artikel 112, § 3, vervalt. In de praktijk heeft deze bepaling immers nooit een toepassing gekend en bovendien is zij onverenigbaar met de vereiste in artikel 31 universeledienstrichtlijn dat de doorgifteverplichtingen transparant moeten zijn, d.w.z. dat zij vooraf duidelijk geïdentificeerd moeten zijn.

Artikel 108

In dit artikel wordt een regeling getroffen inzake de toegang die omroepen krijgen tot het kabelnetwerk. In artikel 108 eerste lid wordt de aanbieder van een kabelnetwerk verplicht om te onderhandelen over de toegang tot zijn kabelnetwerk met elke omroep die daarom verzoekt. Het gaat om de concretisering van een principe van algemeen mededingingsrecht, die ertoe moet bijdragen dat alle omroepen een eerlijke kans krijgen op toegang tot de kabel. Het gaat om een inspanningsverbintenis en niet om een resultaatsverbintenis. In het kader van die onderhandelingen over de toegang tot hun netwerk kunnen de aanbieders van kabelnetwerken geen onredelijke of discriminerende voorwaarden opleggen. De opgelegde voorwaarden moeten bovendien voldoende transparant zijn.

Artikel 108 tweede lid verzekert de vertrouwelijkheid van de informatie die in het kader van de onderhandelingen over toegang tot het kabelnetwerk verkregen wordt, zoals vereist in artikel 4.3 toegangrichtlijn. Deze informatie mag niet doorgegeven worden aan enige andere partij, in het bijzonder andere afdelingen, dochterondernemingen of partners van de aanbieder, die door die informatie concurrentievoordeel zouden kunnen bekomen.

Met toepassing van artikel 104quinquies kan het Vlaams Commissariaat voor de Media, na de de-

finitie en de analyse van de relevante markten, indien nodig bijkomende verplichtingen opleggen aan aanbieders van kabelnetwerken die aanmerkelijke marktmacht bezitten.

Artikel 109

Dit artikel stemt overeen met het huidige artikel 113 van de gecoördineerde decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, en behoeft geen verdere commentaar.

Artikel 110

Dit artikel is gebaseerd op het huidige artikel 108 van de gecoördineerde decreten betreffende de radio-omroep en de televisie. In het merendeel van de gevallen gebeurt het transport van programmasignalen naar en tussen kabelnetwerken en tussen de hoofdstations draadloos. De aanleg van de daarvoor benodigde zendapparatuur dient te worden goedgekeurd door het Vlaams Commissariaat voor de Media. Voor het transport van programmasignalen via draad volstaat een kennisgeving bij het Commissariaat.

Artikel 111

Dit artikel herneemt het huidige artikel 109 van de gecoördineerde decreten betreffende de radio-omroep en de televisie. De verplichting van de Vlaamse regering om verordeningen van algemeen bestuur, politieverordeningen en minimale technische voorschriften vast te stellen wordt vervangen door een loutere mogelijkheid in die zin voor de Vlaamse regering. De Vlaamse regering dient daarbij in elk geval de voorwaarden van de machtigingsrichtlijn te respecteren.

Artikel 112

Dit artikel heeft betrekking op de graafrechten waarover aanbieders van kabelnetwerken beschikken. De tekst stemt vrijwel volledig overeen met de tekst van het huidige artikel 110 van de gecoördineerde decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, dat op zichzelf al voldoende in overeenstemming is met artikel 11 van de kaderrichtlijn. In dit verband moet worden opgemerkt dat de

aanbieders van kabelnetwerken krachtens dit artikel rekening moeten houden met het besluit van de Vlaamse regering van 29 maart 2002 betreffende het toekennen van vergunningen, het vaststellen en innen van retributies voor het privaat gebruik van het openbaar domein van de wegen, de waterwegen en hun aanhorigheden, de zeewering en de dijken. In dit besluit worden vergunningen en retributies opgelegd voor het gebruik van het openbaar domein voor o.a. leidingen, netwerken en lokale installaties van algemeen en privaat belang.

Er werd in § 1, derde lid een mogelijkheid toegevoegd voor de overheid van wie het openbaar domein afhangt om naar aanleiding van de goedkeuring van het plan van de plaats en de bijzonderheden van de aanleg van de geleidingen bijkomende voorwaarden op te leggen. Deze voorwaarden dienen transparant, niet discriminerend en proportioneel te zijn.

Artikel 113

Dit artikel stemt overeen met het huidige artikel 111 van de gecoördineerde decreten betreffende de radio-omroep en de televisie en behoeft geen commentaar.

Artikel 114

Hoofdstuk III van de nieuwe titel V bevat de regeling in verband met het aanbieden van radio- en televisieomroepnetwerken. De aanbieders van deze netwerken verzorgen de digitale transmissie via aardse zenders van radio- en televisieomroepprogramma's. Het betrokken regime loopt deels gelijk met de opgelegde regels voor het aanbieden van kabelnetwerken. Een volledig identieke regeling voor alle soorten netwerken is onhaalbaar aangezien radio- en televisieomroepnetwerken gebruik maken van het frequentiespectrum, hetgeen bepaalde afwijkingen ten opzichte van het regime voor de aanbieders van kabelnetwerken noodzakelijk maakt.

De vergunningen die in dit hoofdstuk worden opgelegd voor het aanbieden van radio- en televisieomroepnetwerken mogen niet worden verward met de bepalingen van Titel IV, Hoofdstuk II, Afdeling 4 die betrekking hebben op de zend- en transportvergunningen zoals gedefinieerd in artikel 2, 23°, en 2, 24°, van de gecoördineerde decreten betreffende de radio-omroep en de televisie. Dit

laatste type vergunningen kan enkel worden toegekend aan erkende particuliere omroepen, voor de uitzending en het transport van de eigen programmasignalen. Op één uitzondering na betreft het hier steeds vergunningen voor analoge transmissie. Enkel de transportvergunning voor de aanvoer van het digitale programmasignaal tot bij de zendapparatuur van de aanbieder van een radio- of televisieomroepnetwerk heeft betrekking op digitale transmissie.

De in onderhavig hoofdstuk geregelde vergunningen voor het aanbieden van radio- en televisieomroepnetwerken zijn geen zendvergunningen, het gaat om vergunningen voor het aanbieden van een netwerk. Dit impliceert dat deze vergunningen niet (uitsluitend) gebruikt worden voor het uitzenden van eigen programmasignalen, doch voor het uitzenden van programmasignalen van derden. De betrokken vergunninghouders dienen niet noodzakelijk erkende omroepen te zijn. Zoals blijkt uit de definitie van radio- en televisieomroepnetwerken in artikel 2, 6° van dit ontwerp betreft het steeds digitale transmissie.

In artikel 114, § 1, wordt bepaald dat voor het aanbieden van een radio-omroepnetwerk of een televisieomroepnetwerk een vergunning nodig is van het Vlaams Commissariaat voor de Media. Dit is in overeenstemming met artikel 5 van de machtigingsrichtlijn, waarin dit soort vergunningen 'individuele gebruiksrechten voor radiofrequenties' wordt genoemd.

Er wordt gespecificeerd dat de betrokken vergunning in principe niet kan worden overgedragen aan derden, tenzij mits schriftelijk akkoord van het Vlaams Commissariaat voor de Media.

De duur van de betrokken vergunningen, de voorwaarden waaronder deze kunnen worden verkregen, en de modaliteiten en de procedure voor het aanvragen, het wijzigen, het schorsen en het intrekken ervan zullen worden bepaald door de Vlaamse regering. Bij het uitwerken van deze procedures moet rekening gehouden worden met het kader dat geschetst wordt in artikel 7 van de machtigingsrichtlijn. Daarin worden niet alleen minimumnormen en termijnen opgelegd voor de procedure, er wordt eveneens gespecificeerd dat de gebruiksrechten of vergunningen voor radiofrequenties moeten worden verleend op basis van objectieve, transparante, niet-discriminerende en evenredige criteria.

Met toepassing van artikel 114, § 2, zal het digitaal frequentieplan worden opgesteld en goedgekeurd

door de Vlaamse regering die ook het aantal frequentieblokken en frequentiekanalen, inclusief de daaraan gekoppelde technische modaliteiten, zal vaststellen die aan aanbieders van radio- en televisieomroepnetwerken zullen worden toegekend.

In artikel 114, § 3, wordt een regeling getroffen voor de omroepen die hun programma's doorgeven via radio- en televisieomroepnetwerken die geen gebruik maken van frequentieblokken en -kanalen die door de Vlaamse regering zijn toegekend. De bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap omvat immers de frequentiebanden die in de ITU-radioreglementen voorzien zijn voor omroep en waarvoor er een internationaal gecoördineerd frequentieplan bestaat. In de praktijk kunnen echter ook GSM- en UMTS-frequenties gebruikt worden voor het aanbieden van omroepprogramma's. De Vlaamse Gemeenschap wenst een zekere greep te behouden op de programma's die langs deze weg verspreid worden, vandaar de meldingsplicht die in dit artikel wordt opgelegd aan de omroepen die hun programma's via andere draadloze kanalen dan de geëigende omroepfrequenties verspreiden.

Artikel 114, § 4, bepaalt dat de openbare omroep van de Vlaamse Gemeenschap voor het aanbieden van radio- of televisieomroepnetwerken geen vergunning nodig heeft. Naar analogie van het huidige artikel 95, § 5, van de gecoördineerde decreten verstrekt de Vlaamse regering aan de openbare omroep de frequentieblokken en -kanalen nodig voor het aanbieden van zijn radio- en televisieomroepnetwerken. Naast een radio-omroepnetwerk met landelijke dekking zal de openbare omroep beschikken over regionale radio-omroepnetwerken.

De openbare omroep van de Vlaamse Gemeenschap gebruikt zijn radio- en televisieomroepnetwerken in de eerste plaats voor het doorgeven van de eigen omroepprogramma's. Indien er daarnaast op deze netwerken nog vrije capaciteit overblijft, kan de openbare omroep deze benutten voor het doorgeven van andere dan de eigen omroepprogramma's, mits voorafgaande toestemming van de Vlaamse regering die daaraan voorwaarden kan verbinden.

Artikel 115

In dit artikel worden de voorwaarden omschreven die een aanbieder van een radio- of televisieomroepnetwerk moet vervullen om een vergunning te kunnen krijgen. Deze voorwaarden zijn groten-deels gelijklopend met de voorwaarden van artikel

105 die gelden voor de aanbieders van kabelnetwerken. Voor toelichting in dit verband kan worden verwezen naar de toelichting bij artikel 105, § 1. In artikel 115 werden echter een aantal specifieke vereisten toegevoegd :

- 2° bepaalt dat de aanbieder van een radio- of televisieomroepnetwerk moet ressorteren onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap ;
- 7° legt de betaling op – naast de jaarlijkse administratieve vergoeding bepaald in 6° – van een jaarlijkse vergoeding voor het gebruik van de benodigde frequentieblokken en -kanalen. Dit is in overeenstemming met artikel 13 van de machtigingsrichtlijn, waar deze vergoeding een gebruiksrecht voor radiofrequenties genoemd wordt. Deze vergoeding heeft als doel een optimaal gebruik van het frequentiespectrum te waarborgen. In dit verband kan worden opgemerkt dat deze vergoeding niet moet betaald worden door de openbare omroep van de Vlaamse Gemeenschap nu deze met toepassing van artikel 114 laatste lid van dit ontwerp geen vergunning nodig heeft ;
- 8° bepaalt dat de aanbieder moet beschikken over de nodige technische infrastructuur of minstens een technisch investerings- en financieel plan ter zake moet kunnen voorleggen.

Artikel 115, lid 3, bepaalt dat de Vlaamse regering het bedrag en de betalingsmodaliteiten bepaalt van de vergoedingen waarvan sprake in lid 2, 6° en 7°. Voor wat betreft lid 2, 6°, kan verwezen worden naar de toelichting bij artikel 105, § 3. Voor wat betreft lid 2, 7°, moet de Vlaamse regering rekening houden met artikel 13 van de machtigingsrichtlijn waarin wordt gesteld dat deze vergoedingen objectief gerechtvaardigd, transparant en niet-discriminerend moeten zijn, in verhouding moeten staan tot het beoogde doel en dat bij het vaststellen ervan rekening moet worden gehouden met de doelstellingen die zijn opgesomd in artikel 8 van de kaderrichtlijn.

Artikel 115, lid 4, bepaalt dat de Vlaamse regering aanvullende verplichtingen kan opleggen. Voor toelichting wordt verwezen naar de toelichting bij het gelijkkluidende artikel 105, § 2.

Artikel 115bis

Dit artikel geeft aan dat ten minste 80 % van de digitale capaciteit van een radio- of televisieomroep-

netwerk moet worden gebruikt voor het uitzenden van omroepprogramma's. Digitale transmissienetwerken kunnen ook worden gebruikt voor anderen doeleinden, bijvoorbeeld voor het doorgeven van data. Het aandeel daarvan dient op de door de Vlaamse Gemeenschap vergunde omroepnetwerken beperkt te blijven.

Artikel 115ter

Dit artikel omschrijft de may-carry verplichtingen van de aanbieders van radio-omroepnetwerken. Nu de openbare omroep van de Vlaamse Gemeenschap met toepassing van artikel 114 van dit ontwerp de nodige frequentieblokken en kanalen ter beschikking krijgt voor het aanbieden van zijn eigen radio-omroepnetwerken, die in de eerste plaats zullen worden gebruikt voor het doorgeven van de eigen omroepprogramma's, dient het doorgeven van deze programma's niet nogmaals te worden opgelegd aan de andere aanbieders van radio-omroepnetwerken.

In artikel 115ter, § 1, worden de may-carry bepalingen van toepassing op de aanbieders van radio-omroepnetwerken omschreven. Deze bepalingen zijn bindend voor alle aanbieders van radio-omroepnetwerken. Zij mogen in principe slechts de hier opgesomde programma's doorgeven. Voor het doorgeven van andere radio-omroepprogramma's is krachtens artikel 115sexies van dit ontwerp de toestemming vereist van het Vlaams Commissariaat voor de Media.

In artikel 115ter, § 2, wordt gespecificeerd dat aanbieders van radio-omroepnetwerken die een nieuw radio-omroepprogramma willen doorgeven, dit 2 maanden vooraf moeten melden aan het Vlaams Commissariaat voor de Media. Deze bepaling is gelijklopend met het huidige artikel 112, § 2bis, van de gecoördineerde decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, dat geldt voor de kabel.

Artikel 115quater

Dit artikel omschrijft de must- en may-carry verplichtingen die in het licht van pluralisme en culturele diversiteit worden opgelegd aan de aanbieders van televisieomroepnetwerken. De must-carry verplichtingen gelden slechts voor televisieomroepnetwerken die voor een significant aantal eindgebruikers het belangrijkste middel zijn om omroepprogramma's te ontvangen. Gelet op het capaci-

teitsverschil met de kabelnetwerken zijn de doorgifteverplichtingen in dit geval beperkter.

Artikel 115quater, § 1, bevat de must-carry verplichtingen voor aanbieders van televisieomroepnetwerken. Anders dan in artikel 107, § 1, van dit ontwerp dat geldt voor de aanbieders van kabelnetwerken, wordt in deze bepaling geen verplichting opgelegd aan alle aanbieders van televisieomroepnetwerken. Het zou immers nutteloos zijn, en zelfs verspilling van schaarse frequentiecapaciteit, om de betrokken omroepprogramma's op hetzelfde grondgebied gelijktijdig door meerdere aanbieders verplicht te laten doorgeven. Om die reden wordt gesteld dat de Vlaamse regering bepaalt welke televisieomroepnetwerken deze must-carryverplichtingen moet vervullen. De Vlaamse regering zal ter zake pas optreden bij een doorbraak van de digitale televisie, wanneer het televisieomroepnetwerk voor een significant aantal eindgebruikers het belangrijkste middel is om omroepprogramma's te ontvangen. Doorgifteverplichtingen zullen met andere woorden slechts worden opgelegd wanneer dit de belangen van de gebruiker zal dienen omwille van de diversiteit en de pluriformiteit.

De televisieomroepprogramma's die op het gehele grondgebied van de Vlaamse Gemeenschap via een televisieomroepnetwerk moeten worden doorgegeven blijven beperkt tot de omroepprogramma's van de regionale omroepen. Er wordt geen doorgifteverplichting opgelegd voor de omroepprogramma's van de openbare omroep van de Vlaamse Gemeenschap, nu deze met toepassing van artikel 114 van dit ontwerp de nodige frequentieblokken en -kanalen ter beschikking krijgt voor het aanbieden van eigen radio- en televisieomroepnetwerken die in de eerste plaats zullen worden gebruikt voor het doorgeven van de eigen omroepprogramma's. Het doorgeven van deze programma's dient niet nogmaals te worden opgelegd aan de andere aanbieders van televisieomroepnetwerken.

Artikel 115quater, § 2, omschrijft de may-carry bepalingen van toepassing op alle aanbieders van televisieomroepnetwerken in de Vlaamse Gemeenschap. Andere dan de hier vermelde omroepprogramma's kunnen slechts worden doorgegeven mits toestemming van het Vlaams Commissariaat voor de Media met toepassing van artikel 115sexies van dit ontwerp.

In verband met artikel 115quater, § 3, kan verwezen worden naar de toelichting bij het gelijklopend artikel voor de radio-omroepnetwerken, artikel 115ter, § 2.

Artikel 115quinquies

Dit artikel behoeft geen verdere toelichting. Het gaat om een gelijklopende verplichting voor de aanbieders van radio- en televisieomroepnetwerken als de verplichting die in artikel 108 wordt opgelegd aan de aanbieders van kabelnetwerken.

Artikel 115sexies

Dit artikel stemt overeen met het huidige artikel 113 van de gecoördineerde decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, en behoeft geen verdere toelichting.

Artikel 115septies

Dit artikel is gebaseerd op het huidige artikel 108 van de gecoördineerde decreten betreffende de radio-omroep en de televisie.

Het transport van programmasignalen naar en tussen de radio- of televisieomroepnetwerken gebeurt bijna altijd draadloos. De aanleg van de benodigde zendapparatuur dient te worden goedgekeurd door het Vlaams Commissariaat voor de Media. Voor het transport van programmasignalen via draad volstaat een kennisgeving bij het Commissariaat.

Artikel 115octies

Dit artikel herneemt het huidige artikel 109 van de gecoördineerde decreten betreffende de radio-omroep en de televisie. De verplichting van de Vlaamse regering om verordeningen van algemeen bestuur, politieverordeningen en minimale technische voorschriften vast te stellen wordt vervangen door een loutere mogelijkheid in die zin voor de Vlaamse regering.

Artikel 115nonies

Dit artikel stemt overeen met het huidige artikel 111 van de gecoördineerde decreten betreffende de radio-omroep en de televisie en behoeft geen verdere commentaar.

Artikel 115decies

In hoofdstuk IV van de nieuwe titel V wordt een summiere aanzet gegeven voor een regelgevend kader inzake het aanbieden van satellietomroepnetwerken. Vandaag zijn Vlaamse satellietomroepnetwerken onbestaande. De 10 frequentiebanden in de “12 gigahertz”-band die aan België zijn toegewezen in het kader van het DBS frequentieplan (Direct Broadcasting Service) tijdens radioconferenties te Genève in 1977 en in 2000 zijn immers nooit tussen de Gemeenschappen verdeeld. Bovendien is er op de betrokken bandbreedte momenteel geen satelliet aanwezig die de betrokken omroepsignalen zou kunnen doorstralen. De frequentiebanden in kwestie blijven dus noodgedwongen onbenut. Het uitwerken van een statuut voor de aanbieders van satellietomroepnetwerken vereist verder diepgaand technisch onderzoek en overleg. Teneinde het omzettingsproces van de richtlijnen inzake elektronische communicatie niet te vertragen zal dit regime in een later stadium worden ingevoerd.

Anderzijds blijkt uit de praktijk dat ook telecomunicatiesatellieten kunnen gebruikt worden voor de verspreiding van omroepsignalen. De Vlaamse Gemeenschap wenst minstens op de hoogte te zijn indien de omroepprogramma's van de door haar erkende omroepen, van de rechtmatig bij het Commissariaat aangemelde televisiediensten, of van de openbare omroep via deze weg zouden verspreid worden. Het spreekt voor zich dat deze optie uitgesloten is voor omroepen aan wie slechts een beperkt zendgebied is toegewezen.

Artikel 115undecies

Het vijfde hoofdstuk van de nieuwe titel V bevat de regelgeving inzake het gebruik van normen voor het uitzenden van televisiesignalen. Momenteel is deze verspreid over het besluit van de Vlaamse regering van 13 oktober 1998¹⁶ en het decreet van 3 maart 2000 inzake het gebruik van normen voor het uitzenden van televisiesignalen¹⁷. Beiden vormen de omzetting in de Vlaamse Gemeenschap van richtlijn 95/47/EG inzake het gebruik van normen voor het uitzenden van televisie-

signalen¹⁸. Het regime van deze laatste richtlijn is grotendeels hernomen in de nieuwe richtlijnen waarvan dit ontwerp van decreet de omzetting beoogt, hoewel er toch aanvullingen en nuances zijn aangebracht.

Bij dit ontwerp worden bovenvermeld besluit en decreet geïntegreerd in het geheel van de gecoördineerde decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, en worden de betrokken teksten in overeenstemming gebracht met de vereisten van de nieuwe richtlijnen.

Artikel 115undecies definieert een vijftal eerder technische begrippen die in het vijfde hoofdstuk aan bod komen. Aangezien deze concepten enkel betrekking hebben op het gebruik van normen voor het uitzenden van televisiesignalen werd ervoor geopteerd de respectieve begripsomschrijvingen te groeperen aan het begin van dit hoofdstuk, eerder dan ze vooraan in artikel 2 van dit ontwerp op te nemen :

- 1° de definitie van ‘applicatieprogramma-interface’, in het jargon API genoemd, is overgenomen uit artikel 2.p van de kaderrichtlijn ;
- 2° de definitie van ‘geavanceerde digitale eindapparatuur’ is gebaseerd op artikel 2.o van de kaderrichtlijn ;
- 3° de definitie van ‘systeem voor voorwaardelijke toegang’ is geïnspireerd op artikel 2.f van de kaderrichtlijn ;
- 4° de term ‘elektronische programmagids’ wordt niet gedefinieerd in de nieuwe richtlijnen waarvan dit ontwerp van decreet de omzetting beoogt. Vandaar dat een begripsomschrijving werd samengesteld op basis van voorstellen van wetgeving aanhangig in onze buurlanden ;
- 5° de definitie van ‘breedbeeldtelevisieprogramma’ is geïnspireerd op artikel 2.d van de toegangsrichtlijn.

Artikel 115duodecies

Dit artikel herneemt de tekst van het huidige artikel 1 van het besluit van de Vlaamse regering inzake

¹⁶ Besluit van de Vlaamse regering van 13 oktober 1998 inzake het gebruik van normen voor het uitzenden van televisiesignalen, B.S. 19 november 1998.

¹⁷ Decreet van 3 maart 2000 inzake het gebruik van normen voor het uitzenden van televisiesignalen, B.S. 29 maart 2000.

¹⁸ Richtlijn 95/47/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 inzake het gebruik van normen voor het uitzenden van televisiesignalen, PB L 23 november 1995, afl. 281, 51.

het gebruik van normen voor het uitzenden van televisiesignalen, met weglating van de definitie van ‘uitzendingen in breedbeeld’ die nu immers vervat is in artikel 115quater decies.

Artikel 115 terdecies

Dit artikel is gebaseerd op het huidige artikel 2 van het besluit van de Vlaamse regering inzake het gebruik van normen voor het uitzenden van televisiesignalen. Op basis van artikel 4.2 van de toegangsrichtlijn werd aan de huidige tekst van dit artikel een § 1 toegevoegd waarin het principe wordt vooropgesteld dat alle elektronische communicatienetwerken die zijn opgezet voor de distributie van digitale televisieprogramma's, breedbeeldtelevisieprogramma's moeten kunnen doorgeven.

De bestaande regeling waarbij aanbieders van een kabelnetwerk die een programma in breedbeeld ontvangen, dit in hetzelfde breedbeeldformaat moeten doorgeven, wordt in § 2 met toepassing van artikel 4.2 van de toegangsrichtlijn verruimd zodat niet alleen aanbieders van kabelnetwerken, maar ook aanbieders van televisieomroepnetwerken daaraan onderworpen zijn.

Artikel 115 quater decies

Dit artikel is gebaseerd op het huidige artikel 2 van het decreet inzake het gebruik van normen voor het uitzenden van televisiesignalen. De bestaande tekst van dit artikel wordt hernomen in § 1 met dien verstande dat wordt gepreciseerd dat deze regel geldt voor analoge televisietoestellen. In § 2 wordt een nieuwe regel toegevoegd voor digitale televisietoestellen. Beide bepalingen zijn gebaseerd op artikel 24 en bijlage VI, 2°, van de universeledienstrichtlijn.

Artikel 115 quinquies decies

Dit artikel is gebaseerd op het huidige artikel 3 van het besluit van de Vlaamse regering inzake het gebruik van normen voor het uitzenden van televisiesignalen. Uitgaande van artikel 24 en bijlage VI, 1°, van de universeledienstrichtlijn werd de tekst veralgemeend. Gezien de vooruitgang van technologie en markten is het vandaag immers perfect denkbaar dat ook andere partijen dan aanbieders van kabelnetwerken en omroepen apparatuur aanbie-

den die bestemd is voor de ontvangst van digitale televisiesignalen.

Artikel 115 sexies decies

Dit artikel is gebaseerd op het huidige artikel 4 van het besluit van de Vlaamse regering inzake het gebruik van normen voor het uitzenden van televisiesignalen. Het toepassingsgebied van dit artikel werd in onderhavig ontwerp verruimd doordat het eerste lid niet meer uitsluitend van toepassing is op aanbieders van kabelnetwerken en omroepen, doch op alle aanbieders van diensten voor voorwaardelijke toegang.

Het tweede lid werd geherformuleerd op basis van artikel 6.1 en bijlage I, deel I, a van de toegangsrichtlijn. Het belangrijkste onderscheid tussen onderhavig ontwerp en de huidige tekst van het tweede lid van dit artikel is dat het toepassingsgebied wordt uitgebreid van ‘de kabelmaatschappijen’ tot ‘de aanbieders van kabelnetwerken of van radio- of televisieomroepnetwerken’.

Artikel 115 septies decies

Dit artikel is gebaseerd op het huidige artikel 3 van het decreet inzake het gebruik van normen voor het uitzenden van televisiesignalen, waarvan de tekst is aangepast aan artikel 6.1 en bijlage I, deel I, b van de toegangsrichtlijn.

Artikel 115 octies decies

Dit artikel herneemt letterlijk het huidige artikel 4 van het decreet inzake het gebruik van normen voor het uitzenden van televisiesignalen.

Artikel 115 nonies decies

Dit artikel herneemt letterlijk het huidige artikel 5 van het decreet inzake het gebruik van normen voor het uitzenden van televisiesignalen.

Artikel 115vicies

Dit artikel werd in het ontwerp opgenomen ter omzetting van artikel 18 van de kaderrichtlijn, dat betrekking heeft op de interoperabiliteit van geavanceerde digitale interactieve televisiediensten en eindapparatuur. Deze interoperabiliteit moet aangemoedigd worden teneinde een vrije informatiestroom, pluralisme van de media en culturele diversiteit te waarborgen. In dit verband is het wenselijk dat de consument alle digitale interactieve televisiediensten kan ontvangen, ongeacht de wijze van transmissie. Open API's vereenvoudigen de interoperabiliteit, dat wil zeggen de portabiliteit van interactieve inhoud tussen verschillende vormen van levering en de volledige functionaliteit van deze inhoud op geavanceerde digitale eindapparatuur.

In dit artikel wordt de Vlaamse regering opgedragen om – wanneer de evolutie van het Vlaamse medialandschap dit noodzakelijk maakt – voorwaarden op te leggen met betrekking tot het gebruik van een open API, en dit zowel aan de leveranciers van digitale interactieve televisieprogramma's, als aan de leveranciers van geavanceerde digitale eindapparatuur en aan de eigenaars van de API's. In dit kader situeren zich de actuele discussies – op Europees niveau en binnen de Vlaamse Gemeenschap – omtrent het gebruik van Multimedia Home Platform (MHP). Het algemeen gebruik van MHP moet ertoe leiden dat digitale interactieve televisiediensten en de daarvoor gebruikte eindapparatuur optimaal op elkaar afgestemd raken.

Artikel 115vicies semel

In een digitale omgeving verschijnt bij het aanzetten van het televisietoestel niet meer onmiddellijk een welbepaald omroepprogramma, doch wordt de gebruiker geconfronteerd met een overzichtsmenu van de verschillende beschikbare omroepprogramma's. Vanuit deze elektronische programmagids (EPG) kan de gebruiker het omroepprogramma kiezen dat hij wenst te bekijken. In dit artikel wordt aan de Vlaamse regering de mogelijkheid gegeven om – wanneer de evolutie van het Vlaamse medialandschap dit noodzakelijk maakt – voorwaarden op te leggen met betrekking tot de installatie van, de toegang tot en de presentatie van de EPG's die gebruikt worden in het kader van de digitale omroep. Deze voorwaarden kunnen bijvoorbeeld betrekking hebben op de aanwezigheid van een basis-EPG op alle digitale ontvangers, het vrijwaren van de eerlijke mededinging inzake de toe-

gang tot EPG's voor radio- en televisieomroepen, het reserveren van een prominente plaats in de EPG van de omroepprogramma's met een must-carry statuut of het respect voor pluralisme en non-discriminatie bij de presentatie van de beschikbare programma's op de EPG.

Dit artikel zorgt voor de omzetting van artikel 5.1.b van de toegangsrichtlijn voor wat betreft de toegang tot EPG's, in combinatie met artikel 6.4 van de toegangsrichtlijn waarin aan de lidstaten de bevoegdheid gelaten wordt om verplichtingen op te leggen in verband met de presentatie van EPG's en soortgelijke overzichts- en navigatiefaciliteiten.

Artikel 116

In dit artikel wordt aan de Vlaamse regering een veelvoudige samenwerkingsplicht opgelegd. In het federale België zal – in uitvoering van artikel 3 van de kaderrichtlijn – noodzakelijk meer dan één regulerende instantie worden opgericht : naast het federale BIPT moet elk van de Gemeenschappen over één of meerdere eigen regulerende instanties beschikken die bevoegd zijn voor de transmissie van omroepsignalen. In dit verband kan trouwens ook het Vlaams Commissariaat voor de Media als een regulerende instantie worden beschouwd. Ook in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest moet zulke (federale) regulerende instantie worden opgericht.

Op grond van artikel 3.4 van de kaderrichtlijn is het Vlaams Commissariaat voor de Media verplicht met de overige Belgische regulerende instanties te overleggen en samen te werken. Hetzelfde artikel gebiedt het Commissariaat ook om in aanlegenheden van gemeenschappelijk belang te overleggen en samen te werken met de Belgische mededingingsautoriteiten en met de Belgische instanties belast met de uitvoering van het consumentenrecht. De concrete modaliteiten voor deze samenwerking en de respectieve procedures zullen worden neergelegd in een samenwerkingsovereenkomst waarover momenteel wordt onderhandeld. In concreto betekent dit onder meer dat het Commissariaat en de Belgische mededingingsautoriteiten elkaar de nodige informatie verschaffen voor de toepassing van de bij dit ontwerp omgezette richtlijnen. Een samenwerking met de Raad voor de Mededinging zal inzonderheid moeten plaatsvinden in het kader van de taken van marktdefinitie en marktanalyse die voor de omroeptransmissiesector met toepassing van de artikelen 15 en 16 kaderrichtlijn moeten worden vervuld. Daarbij is de ontvangende instantie gehouden hetzelfde ni-

veau van vertrouwelijkheid in acht te nemen als de informatieverstrekkende instantie (artikel 4.5 kaderrichtlijn). Teneinde al deze instanties te overkoepelen wordt in dit artikel een algemene formulering gebruikt die verwijst naar de regulerende en toezichthoudende instanties in de overige economische sectoren in België.

De samenwerking met de bevoegde regulerende instanties van andere lidstaten van de Europese Gemeenschap wordt opgelegd in artikel 5.2 kader-richtlijn. Zij bestaat erin dat deze instanties, na een met redenen omkleed verzoek en met inachtneming van de communautaire en nationale voorschriften betreffende vertrouwelijke bedrijfs- of fabricagegegevens, de verstrekte informatie aan elkaar ter beschikking stellen indien dit noodzakelijk is om hun opdrachten uit hoofde van het gemeenschapsrecht uit te voeren. Krachtens hetzelfde artikel dient het Commissariaat trouwens ook informatie te verstrekken aan de Europese Commissie indien deze daarom vraagt in een met redenen omkleed verzoek.

Artikelen 19, 20 en 21

De terminologie in de gecoördineerde decreten betreffende de radio-omroep en de televisie wordt voor alle duidelijkheid in overeenstemming gebracht met de definities in artikel 2. Deze artikelen behoeven geen verdere commentaar.

Artikel 22

Bij deze bepaling wordt het huidige artikel 119 van de gecoördineerde decreten betreffende de radio-omroep en de televisie in overeenstemming gebracht met de bepalingen van richtlijn 98/84/EG betreffende de rechtsbescherming van diensten gebaseerd op of bestaande uit voorwaardelijke toegang¹⁹. De belangrijkste wijzigingen daarbij bestaan erin dat :

- het toepassingsgebied van het verbod in 1°, a, om zonder toestemming van de dienstverrichter

programma's te ontvangen wordt verruimd van programma's die via het kabelnetwerk doorgegeven worden naar programma's die via een elektronisch communicatienetwerk doorgegeven worden ;

- in 2° het bezit van illegale uitrusting niet alleen met het oog op het gebruik ervan, maar ook indien dit voor commerciële doeleinden plaatsvindt, strafbaar wordt gesteld ;
- de bestraffing van de handeling van het illegaal decoderen zelf wordt uitgebreid van gecodeerde televisieprogramma's naar gecodeerde radio- en televisieprogramma's. Opgemerkt kan worden dat deze activiteit eveneens te bestraffen is met toepassing van 2° (bezit van illegale apparatuur met het oog op het gebruik ervan), hetgeen meteen eenvoudiger te controleren en vast te stellen is ;
- met toepassing van artikel 4.c van bovenvermelde richtlijn het gebruik van commerciële communicatie om illegale uitrusting of programma-tuur aan te prijzen, wordt bestraft. Deze commerciële communicatie omvat alle vormen van reclame, direct marketing, sponsoring, verkoopbevordering en public relations om dergelijke producten en diensten aan te prijzen.

Artikelen 23, 24 en 25

Deze artikelen behoeven geen verdere toelichting.

Artikel 26

Dit artikel heeft geen verdere toelichting. Het gaat om een overgangsbepaling die de continuïteit van de huidige aanbieders van kabelnetwerken verzekert.

¹⁹ Richtlijn 98/84/EG van het Europees Parlement en de Raad van 20 november 1998 betreffende de rechtsbescherming van diensten gebaseerd op of bestaande uit voorwaardelijke toegang, PB L 28 november 1998, afl. 320, 54.

Artikel 27

Dit artikel behoeft geen verdere toelichting.

De minister-president van de Vlaamse regering,

Bart SOMERS

De Vlaamse minister van Wonen, Media en Sport

Marino KEULEN

VOORONTWERP VAN DECREET

VOORONTWERP VAN DECREET

houdende wijziging van sommige bepalingen van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995, en van sommige andere bepalingen betreffende de radio-omroep en de televisie

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening ;

Na beraadslaging,

BESLUIT :

De Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening is ermee belast, in naam van de Vlaamse regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt :

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Artikel 2

In artikel 2 van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995, gewijzigd bij de decreten van 22 december 1995 en 28 april 1998, worden de volgende wijzigingen aangebracht ::

1° 1° wordt vervangen door wat volgt :

“1° omroepen : het oorspronkelijk uitzenden, via elektronische communicatienetwerken, al dan niet in gecodeerde vorm, van radio- of televisieprogramma's, of van andere soorten programma's, bestemd voor het publiek in het algemeen of voor een deel ervan. Hieronder zijn ook de programma's begrepen die op individueel verzoek worden uitgezonden, ongeacht de techniek die voor de uitzending wordt gebruikt, met inbegrip van de punt-tot-punt techniek, en het overdragen van programma's tussen ondernemingen met het oog op het doorgeven daarvan aan het publiek. Hieronder zijn diensten die geïndividualiseerde en door een vorm van vertrouwelijkheid gekenmerkte informatie leveren niet begrepen” ;

2° 3° wordt vervangen door wat volgt :

“3° radio-omroep : een omroep die radioprogramma's en andere soorten van programma's, hoofdzakelijk in de vorm van klanken, verzorgt”

3° in 22° en 27° wordt het woord "kabelnet" telkens vervangen door het woord "kabelnetwerk" ;

4° een 24°bis wordt ingevoegd, dat luidt als volgt :

“24bis° elektronisch communicatienetwerk : de transmissiesystemen en in voorkomend geval de schakel- of routeringsapparatuur en andere middelen die het mogelijk maken programmasignalen over te brengen via draad, radiogolven, optische of andere elektromagnetische middelen waaronder satelliet-omroepnetwerken, vaste (circuit- en pakketgeschakelde, met inbegrip van Internet) en mobiele terrestrische netwerken, elektriciteitsnetten, voor zover die voor overdracht van signalen worden gebruikt, radio-omroepnetwerken, televisieomroepnetwerken en kabelnetwerken, ongeacht de aard van de overgebrachte informatie” ;

5° 25° wordt vervangen door wat volgt :

“25° kabelnetwerk : elektronisch communicatienetwerk waardoor programmasignalen, al dan niet in gecodeerde vorm, geheel of gedeeltelijk via elk soort van draad aan derden worden doorgegeven” ;

6° een 32°, 33°, 34° en 35° worden toegevoegd, die luiden als volgt :

“32° radio-omroepnetwerk : elektronisch communicatienetwerk waardoor radioprogrammasignalen in digitale vorm, al dan niet gecodeerd, via aardse zenders aan derden worden doorgegeven. Een radio-omroepnetwerk kan radioprogrammasignalen doorgeven in de gehele Vlaamse Gemeenschap of in een deel ervan ;

33° televisieomroepnetwerk : elektronisch communicatienetwerk waardoor televisie- en radioprogrammasignalen in digitale vorm, al dan niet gecodeerd, via aardse zenders aan derden worden doorgegeven. Een televisieomroepnetwerk kan televisie- en radioprogrammasignalen doorgeven in de hele Vlaamse Gemeenschap of in een deel ervan ;

34° satellietomroepnetwerk : elektronisch communicatienetwerk waardoor programmasignalen in digitale vorm, al dan niet gecodeerd via satelliet aan derden worden doorgegeven ;

35° het aanbieden van een elektronisch communicatienetwerk : het bouwen, exploiteren, leiden of beschikbaar stellen van een dergelijk netwerk” ;

7° 26° wordt opgeheven.

Artikel 3

In artikel 28, § 2, van dezelfde decreten, gecoördineerd op 25 januari 1995, vervangen bij decreet van 25 oktober 2002, wordt 4° vervangen door wat volgt :

“4° particuliere radio-omroepen die zich richten tot de hele Vlaamse Gemeenschap en die hun programma's uitsluitend doorgeven via een kabelnetwerk, een radio- of televisieomroepnetwerk of in digitale vorm via enig ander elektronisch communicatienetwerk, hierna “radiodiensten” te noemen”.

Artikel 4

In artikel 29 § 1 van dezelfde decreten, gecoördineerd op 25 januari 1995, vervangen bij het decreet van 25 oktober 2002, worden de woorden ‘de kabel’ vervangen door de woorden ‘de kabelnetwerken’.

Artikel 5

In dezelfde decreten, gecoördineerd op 25 januari 1995, wordt het opschrift van afdeling 5 in Titel III, hoofdstuk II, vervangen door wat volgt : - “ De radiodiensten ”.

Artikel 6

Artikel 38undecies van dezelfde decreten, gecoördineerd op 25 januari 1995, vervangen bij decreet van 25 oktober 2002, wordt vervangen door wat volgt :

" Artikel 38undecies

Om erkend te worden en te blijven, voldoen de radiodiensten aan de voorwaarden van artikel 31, 32, 33 en 35, worden ze opgericht in de vorm van een rechtspersoon en vallen ze onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap.

De beheerders of bestuurders bekleden geen politiek mandaat en zijn geen beheerder of bestuurder van een andere rechtspersoon die een radiodienst beheert. Elke wijziging in de raad van beheer of raad van bestuur van de radiodienst wordt meegedeeld aan het Vlaams Commissariaat voor de Media.

De maatschappelijke zetel en de productie-installaties van een radiodienst die onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap valt, moeten gelegen zijn in het Nederlandse taalgebied of het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad.

De radiodiensten delen aan het Vlaams Commissariaat voor de Media de volgende informatie mee : de plaats van uitzending, de plaats van vestiging, de wijze van verspreiden van het programmasignaal, de aanwezige infrastructuur, de statuten, de financiële structuur en het financiële plan, het programma-aanbod, het redactiestatuut, het uitzendschema, de medewerkers van de radiodienst met inbegrip van hun radio-ervaring en hun statuut. Elke latere wijziging van die informatie wordt zonder verwijl aan het Vlaams Commissariaat voor de Media meegedeeld."

Artikel 7

38duodecies van dezelfde decreten, gecoördineerd op 25 januari 1995, gewijzigd bij het decreet van 25 oktober 2002, wordt vervangen door wat volgt :

" Artikel 38duodecies

Het maatschappelijke doel van de radiodiensten is beperkt tot het verzorgen van radioprogramma's via een kabelnetwerk, een radio- of televisieomroepnetwerk of in digitale vorm via enig ander elektronisch communicatienetwerk."

Artikel 8

Artikel 38terdecies van dezelfde decreten, gecoördineerd op 25 januari 1995, vervangen bij het decreet van 25 oktober 2002, wordt opgeheven.

Artikel 9

Artikel 39, eerste lid, van dezelfde decreten, gecoördineerd op 25 januari 1995, wordt vervangen door wat volgt :

“Onder de voorwaarden, bepaald bij dit hoofdstuk, kunnen particuliere televisieomroepen erkend worden door of aangemeld worden bij het Vlaams Commissariaat voor de Media.”

Artikel 10

In artikel 41 van dezelfde decreten, gecoördineerd op 25 januari 1995, wordt 5° opgeheven.

Artikel 11

In dezelfde decreten, gecoördineerd op 25 januari 1995, wordt artikel 41bis vervangen door wat volgt :

“art. 41 bis. § 1. Met het oog op de erkenning dienen de in artikel 41 vermelde omroepen de volgende informatie te bezorgen aan het Vlaams Commissariaat voor de Media : alle gegevens die kunnen dienen om te bepalen of de Vlaamse Gemeenschap bevoegd is voor de betrokken omroep, de statuten, de financiële structuur, het programma-aanbod en het uitzendschema.

Na de erkenning dient elke wijziging aan de in het vorige lid bedoelde informatie door de betrokken omroep zo spoedig mogelijk aan het Vlaams Commissariaat voor de Media te worden meegedeeld.

§ 2. Voor elk omroepprogramma is een erkenning vereist.”

Artikel 12

Artikel 42 van dezelfde decreten, gecoördineerd op 25 januari 1995, wordt vervangen door wat volgt :

“Art. 42. Particuliere televisieomroepen die zich met andere soorten van diensten richten tot het publiek of een deel ervan, worden hierna in dit hoofdstuk “televisiediensten” genoemd. Televisiediensten behoeven geen erkenning door het Vlaams Commissariaat voor de Media, doch moeten daar wel onder de voorwaarden bepaald bij dit hoofdstuk worden aangemeld.”

Artikel 13

In artikel 52, § 2, van dezelfde decreten, gecoördineerd op 25 januari 1995, gewijzigd bij het decreet van 17 december 1997, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° het woord "kabelnet" wordt vervangen door het woord "kabelnetwerk" ;

2° de eerste zin wordt aangevuld met de volgende woorden : “of via een televisieomroepnetwerk”.

Artikel 14

In artikel 57, 4° en 60, § 2, van dezelfde decreten, gecoördineerd op 25 januari 1995, wordt het woord ‘kabelmaatschappij’ telkens vervangen door de woorden ‘aanbieder van een kabelnetwerk’.

Artikel 15

In dezelfde decreten, gecoördineerd op 25 januari 1995, wordt titel III, hoofdstuk III, afdeling 6, bestaande uit artikel 70, vervangen door wat volgt :

"AFDELING 6

De televisiediensten

Artikel 69bis

§ 1. Eenieder kan, onder de voorwaarden van dit hoofdstuk, televisiediensten aanbieden, voor zover :

- 1° hij is opgericht als een privaatrechtelijk rechtspersoon en valt onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap ;
- 2° het maatschappelijk doel van de privaatrechtelijke rechtspersoon bestaat uit het verzorgen van diensten als bedoeld in artikel 42 inzonderheid op digitale wijze ;

Onder televisiediensten zijn niet verstaan particuliere televisieomroepen, die zich richten tot een gemeenschap in een lokaal zendgebied en die als lokale omroepen kunnen worden aangezien ;

3° de raad van bestuur voor niet meer dan één vijfde bestaat uit leden die :

- a) een politiek mandaat uitoefenen ;
- b) een leidinggevende functie of de functie van beheerder uitoefenen in een beroepsvereniging van werkgevers of werknemers ;

In geen geval mogen de leden van de raad van bestuur deel uitmaken van een college van burgemeester en schepenen, van een bestendige deputatie, van de Vlaamse regering, van de regering van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest of van de federale regering ;

4° de televisiediensten onderscheiden zijn van de gewone programma's van de openbare omroep van de Vlaamse Gemeenschap of van een andere door de Vlaamse Gemeenschap erkende particuliere televisieomroep.

De televisiediensten kunnen, al dan niet tegen betaling, geheel of gedeeltelijk gecodeerd uitzenden ;

- 5° de televisiediensten onafhankelijk zijn van een politieke partij ;
- 6° de uitzendingen van de televisiedienst gebeuren onder redactionele eindverantwoordelijkheid van het personeel van de televisiedienst ;
- 7° de televisiediensten in het Nederlands uitzenden, behoudens afwijkingen toe te staan door het Vlaams Commissariaat voor de Media.

§ 2. Het Vlaams Commissariaat moet vooraf per aangetekend schrijven in kennis worden gesteld van het aanbieden van een televisiedienst. Deze kennisgeving moet minstens de volgende informatie bevatten : alle gegevens die kunnen dienen om te bepalen of de Vlaamse Gemeenschap bevoegd is voor de betrokken televisiedienst, de statuten, de financiële structuur, een duidelijke omschrijving van de te leveren dienst, het programma-aanbod en het uitzendschema.

Voor elke afzonderlijke nieuwe dienst wordt een nieuwe kennisgeving verricht. Bij het samen aanbieden van afzonderlijke diensten worden afzonderlijke kennisgevingen ingediend. Wanneer de televisiediensten hun aanbod uitbreiden met een nieuw soort dienst, moeten ze een afzonderlijke kennisgeving verrichten.

Na de kennisgeving dient elke wijziging aan de in het vorige lid bedoelde informatie door de betrokken televisiedienst zo spoedig mogelijk aan het Vlaams Commissariaat voor de Media te worden meegedeeld.

§ 3. De Vlaamse regering bepaalt de nadere regels die de aanbieders van televisiediensten moeten naleven.

Artikel 69ter

De televisiediensten moeten jaarlijks aan het Vlaams Commissariaat voor de Media een verslag bezorgen over de manier waarop ze hebben voldaan aan de vereisten van de bepalingen van de decreten die op hen van toepassing zijn en van de uitvoeringsbesluiten ervan.

Artikel 70

De televisiediensten moeten jaarlijks aan het Vlaams Commissariaat voor de Media de jaarrekening, goedgekeurd door de Algemene Vergadering van de aandeelhouders of de rekeningen, goedgekeurd door de Algemene Vergadering, bezorgen.

Artikel 16

In dezelfde decreten, gecoördineerd op 25 januari 1995, wordt titel V, bestaande uit artikel 105 tot en met 116, gewijzigd bij de decreten van 17 december 1997, 28 april 1998, 7 juli 1998 en 25 oktober 2002, vervangen door wat volgt :

"TITEL V

De elektronische communicatienetwerken

HOOFDSTUK I

Het aanbieden van kabelnetwerken

Artikel 105

§ 1. Eenieder kan, onder de voorwaarden van dit hoofdstuk, een kabelnetwerk aanbieden voor zover hij :

- 1° opgericht is in de vorm van een vennootschap of van een publiekrechtelijk rechtspersoon met als maatschappelijk doel het aanleggen en exploiteren van een kabelnetwerk in het Vlaams Gewest ;
- 2° de omroepprogramma's doorgeeft waartoe hij krachtens dit hoofdstuk verplicht is ;
- 3° in de boekhouding een onderscheid maakt tussen de activiteiten in het kader van de aanleg en de exploitatie van het kabelnetwerk enerzijds, en het aanbieden van andere netwerken en/of diensten waarvoor bijzondere of uitsluitende rechten toegekend zijn anderzijds ;

- 4° jaarlijks vóór 31 maart aan het Vlaams Commissariaat voor de Media een werkingsverslag, met vermelding van de aandeelhoudersstructuur, het aantal abonnees en de doorgegeven omroepprogramma's, en de balans en de jaarrekening, goedgekeurd door de algemene vergadering van aandeelhouders voorlegt ;
- 5° een jaarlijkse vergoeding voor de dekking van de kosten van het toezicht op de naleving van dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten betaalt ;
- 6° beschikt over de nodige technische infrastructuur of een technisch investerings- en een financieel plan terzake voorlegt.

§ 2. Het Vlaams Commissariaat voor de Media moet twee maanden vooraf met een aangetekende brief op de hoogte worden gebracht van het aanbieden van een kabelnetwerk of de overdracht ervan aan derden. De Vlaamse regering bepaalt welke gegevens die kennisgeving aan het Vlaams Commissariaat voor de Media moet bevatten en kan aanvullende verplichtingen opleggen. Die verplichtingen zijn objectief gerechtvaardigd in relatie tot het betrokken netwerk, niet discriminerend, proportioneel en transparant. Elke latere wijziging van de informatie in de kennisgeving wordt zonder verwijl aan het Vlaams Commissariaat voor de Media meegedeeld.

§ 3. De Vlaamse regering bepaalt het bedrag en de betalingsmodaliteiten van de in lid 2, 5°, genoemde jaarlijks te betalen vergoeding voor de dekking van de kosten van het toezicht op de naleving van dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten.

Artikel 106

De bepalingen van dit hoofdstuk zijn niet van toepassing op de oprichting en de exploitatie van een collectieve antenne uitsluitend ten behoeve van houders van eindontvangtoestellen die verblijven in :

- 1° kamers of appartementen van eenzelfde gebouw of gegroepeerde woningen van instellingen, die behoren tot de volksgezondheids- of welzijnssector ;
- 2° eenzelfde gebouw met maximaal 50 kamers of appartementen ;
- 3° woningen die op initiatief van een vennootschap of een instelling die de sociale woningbouw bevordert, tot een gemeenschappelijk geheel gegroepeerd zijn, mits het aantal ervan 50 niet overschrijdt ;
- 4° gegroepeerde woningen waarvan het aantal 50 niet overschrijdt ;
- 5° caravans of op percelen van eenzelfde kampeerterrein.

Artikel 107

§ 1. De aanbieder van een kabelnetwerk dat voor een significant aantal eindgebruikers het belangrijkste middel is om omroepprogramma's te ontvangen, moet met het oog op het verzekeren van pluralisme en culturele diversiteit in het aanbod van omroepprogramma's gelijktijdig en in hun geheel de volgende omroepprogramma's doorgeven :

- 1° alle radio- en televisieomroepprogramma's van de openbare omroep van de Vlaamse Gemeenschap bestemd voor de kijkers en luisteraars in het exploitatiegebied van het kabelnetwerk voorzover de programma's onder meer in het Nederlands verzorgd worden ;

- 2° televisieomroepprogramma's van door de Vlaamse Gemeenschap erkende regionale omroepen voorzover de programma's onder meer in het Nederlands verzorgd worden en rekening houdend met hun zendgebied.

De aanbieders die een kabelnetwerk exploiteren binnen het zendgebied van een door de Vlaamse Gemeenschap erkende regionale omroep, zijn verplicht het regionale televisieomroepprogramma kosteloos, gelijktijdig en onverkort door te geven op een eigen kanaal via de hoofdstations die binnen het zendgebied van deze regionale omroep zijn gelegen en via de hoofdstations die de regionale omroep krachtens artikel 52, § 2, werden toegewezen. De kosteloosheid slaat zowel op de aanvoer als op het doorgeven van het omroepprogramma ;

- 3° twee radio- en twee televisieomroepprogramma's van de openbare omroep van de Franse Gemeenschap en het radio-omroepprogramma van de Duitstalige Gemeenschap ;
- 4° twee radio-omroepprogramma's en de televisieomroepprogramma's van de Nederlandse openbare omroep ;
- 5° nieuwe Nederlandstalige televisieomroepprogramma's, die niet genoemd zijn in 2° met een zendschema van minder dan 1500 uur per jaar, herhalingen niet inbegrepen, gedurende de eerste twee jaar van de erkenning.

De Vlaamse Gemeenschap is geen vergoeding verschuldigd aan de aanbieder van een kabelnetwerk voor het verplicht doorgeven van bovenvermelde omroepprogramma's.

§ 2. Onverminderd de bepalingen van § 1 mag de aanbieder van een kabelnetwerk de volgende omroepprogramma's doorgeven :

- 1° televisieomroepprogramma's van de door de Vlaamse Gemeenschap erkende particuliere televisieomroepen die niet onder de toepassing van § 1 vallen en van de televisiediensten die rechtmatig zijn aangemeld bij het Vlaams Commissariaat voor de Media ;
- 2° omroepprogramma's van de door de Vlaamse Gemeenschap erkende particuliere radio's waarbij de bepalingen van de vergunningen, in casu het verzorgingsgebied, moeten worden gerespecteerd ;
- 3° radio- en televisieomroepprogramma's van de openbare omroepen van de Franse en Duitstalige Gemeenschap van België die zich tot de hele betrokken gemeenschap richten en die niet onder de toepassing van § 1 vallen ;
- 4° televisieomroepprogramma's van de particuliere televisieomroepen van de Franse en Duitstalige Gemeenschappen van België die zich tot de hele betrokken gemeenschap richten ;
- 5° radio- en televisieomroepprogramma's van de omroepen die onder de bevoegdheid vallen van een andere lidstaat van de Europese Gemeenschap ;
- 6° mits vooraf toestemming wordt verleend door het Vlaams Commissariaat voor de Media die in dit verband voorwaarden kan opleggen, de radio- en televisieomroepprogramma's van de omroepen die onder de bevoegdheid vallen van een land dat niet tot de Europese Gemeenschap behoort ;
- 7° maximaal twee geregistreerde eigen radio-omroepprogramma's, voor zover ze uitsluitend ononderbroken muziek uitzenden.

§ 3. Het Vlaams Commissariaat voor de Media moet 2 maanden vooraf op de hoogte worden gebracht van het doorgeven van nieuwe omroepprogramma's en televisiediensten.

De kennisgeving omvat de plaats van uitzending, de plaats van vestiging, de erkenning, vergunning of aanduiding van het land dat bevoegd is voor de omroep, de statuten, het aandeelhouderschap en de financiële

structuur van de omroep, het programma-aanbod en uitzendschema en het bewijs dat de auteursrechten van de omroepen in kwestie geregeld zijn.

Artikel 108

Elke aanbieder van een kabelnetwerk is verplicht met elke omroep die daarom verzoekt, te goeder trouw te onderhandelen over de toegang tot zijn kabelnetwerk of zijn kabelnetwerken.

In het kader van die onderhandelingen kunnen de aanbieders van kabelnetwerken geen onredelijke of discriminerende voorwaarden opleggen. De opgelegde voorwaarden moeten transparant zijn.

Informatie die in het kader van de in het eerste lid bedoelde onderhandelingen verkregen wordt, mag uitsluitend gebruikt worden voor het doel waarvoor ze werd verstrekt. De vertrouwelijkheid van die informatie moet te allen tijde in acht genomen worden.

De Vlaamse regering kan extra verplichtingen opleggen aan aanbieders van kabelnetwerken die een aanmerkelijke marktmacht bezitten.

Artikel 109

Het is een aanbieder van een kabelnetwerk verboden via het kabelnetwerk andere omroepprogramma's of televisiediensten door te geven dan die waarvan het doorgeven krachtens dit hoofdstuk is toegestaan, behoudens toestemming van het Vlaams Commissariaat voor de Media, die daaraan voorwaarden kan verbinden.

Een aanbieder van een kabelnetwerk mag toch een kanaal gebruiken voor zover hij het uitsluitend gebruikt voor het verstrekken van informatie over de omroepprogramma's en de diensten die hij doorgeeft of aanbiedt en over de moeilijkheden die de werking van het net beïnvloeden.

Artikel 110

Het Vlaams Commissariaat voor de Media verleent zijn goedkeuring aan de aanleg en exploitatie van de infrastructuur voor het transporteren van programmasignalen naar en tussen de kabelnetwerken en tussen de hoofdstations om deze signalen eventueel op te vangen met het oog op het transport ervan.

Het Vlaams Commissariaat voor de Media kent de frequenties toe en neemt die beslissingen met inachtneming van de bepalingen van Titel IV, Hoofdstuk II, Afdeling 4.

Artikel 111

De Vlaamse regering kan de verordeningen van algemeen bestuur en de politieverordeningen betreffende de aanleg en de exploitatie van de kabelnetwerken vaststellen en de minimale technische voorschriften bepalen waaraan de kabelnetwerken moeten voldoen. In bijzondere gevallen kan de Vlaamse regering speciale voorwaarden opleggen om de kwaliteit van een net waarvan de werking gebrekkig is, te verbeteren.

Artikel 112

§ 1. De aanbieders van kabelnetwerken hebben het recht de kabels en de bijbehorende uitrustingen van hun kabelnetwerken op hun kosten, op of onder de pleinen, wegen, straten, paden, waterlopen en vaarten die deel uitmaken van het openbaar domein te laten aanleggen en te onderhouden op voorwaarde dat ze zich gedragen naar de wetten en besluiten van het openbaar domein en dat ze de bestemming ervan eerbiedigen.

Alvorens dit recht uit te oefenen, onderwerpt de belanghebbende aanbieder van een kabelnetwerk het plan van de plaats en de bijzonderheden van de aanleg van de geleidingen aan de goedkeuring van de overheid van wie het openbaar domein afhangt.

Die overheid beslist binnen drie maanden te rekenen vanaf de datum waarop het plan werd ingezonden. Ze kan extra voorwaarden opleggen. Ze brengt de belanghebbende aanbieder van een kabelnetwerk op de hoogte van haar beslissing.

Na het verstrijken van die termijn geldt het stilzwijgen van de overheid als goedkeuring. In geval van blijvende onenigheid wordt beslist bij een besluit van de Vlaamse regering.

De openbare overheden hebben in elk geval het recht om de inrichting of het plan van een aanleg, alsook de daarmee verband houdende werkzaamheden, later op hun onderscheiden domein te doen wijzigen. Worden wijzigingen opgelegd ofwel met het oog de openbare veiligheid, ofwel tot behoud van het natuur- en stedenschoon, ofwel in het belang van de wegen, waterlopen, vaarten of van een openbare dienst, ofwel als gevolg van een verandering die de aangelanden aan de toegangen tot de eigendommen langs de gebedigde wegen hebben aangebracht, dan zijn de kosten van de werkzaamheden voor rekening van de aanbieder van het kabelnetwerk ; in de andere gevallen komen ze voor rekening van de overheid die de wijzigingen oplegt. Deze overheid mag vooraf een kostenbegroting eisen en, in geval van onenigheid, zelf de werkzaamheden laten uitvoeren.

§ 2. De aanbieders van kabelnetwerken hebben tevens het recht om voor de aanleg van de kabels en de bijbehorende uitrustingen van hun kabelnetwerken, op blijvende wijze steunen en ankers aan te brengen op muren en gevels die uitkomen op de openbare weg en hun kabels in open en onbebouwde grond aan te leggen of zonder vasthechting of aanraking boven particuliere eigendommen te laten doorgaan.

De werkzaamheden mogen slechts beginnen nadat aan de eigenaars, volgens de gegevens van het kadaster, aan de huurders en de bewoners een behoorlijk aangetoonde schriftelijke kennisgeving is bezorgd.

De uitvoering van de werkzaamheden heeft geen buitenbezitstelling tot gevolg.

Het plaatsen van steunen en ankers op muren of gevels mag de eigenaar niet hinderen in zijn recht zijn goed af te breken of te herstellen.

De ondergrondse kabels en steunen, geplaatst in een open en onbebouwde grond moeten op verzoek van de eigenaar, worden weggenomen indien die zijn recht om te bouwen of te omheinen uitoefent. De kosten van het wegnemen zijn ten laste van de aanbieder van het kabelnetwerk.

De eigenaar moet evenwel ten minste drie maanden voor het begin van de in het vierde en vijfde lid bedoelde werkzaamheden, de aanbieder van het kabelnetwerk hiervan via een aangetekende brief verwittigen.

§ 3. De vergoedingen voor schade wegens de aanleg of de exploitatie van een kabelnetwerk komen voor rekening van de aanbieder van het kabelnetwerk, die aansprakelijk blijft voor alle voor derden schadelijke gevolgen.

§ 4. De aanbieder van een kabelnetwerk is verplicht onmiddellijk gevolg te geven aan elke vordering van het Vlaams Commissariaat voor de Media, van het Belgisch Instituut voor Postdiensten en Telecommunicatie of van enige dienst of enig bedrijf voor elektriciteitsvoorziening om elke storing in of nadelige invloed

op de werking van de telefoon- of telegraafinstallaties of van de installaties voor elektriciteitsvoorziening onverwijld te doen ophouden. Bij gebreke daarvan worden de nodig geachte maatregelen, met inbegrip van het verplaatsen van de kabels en de bijbehorende installaties, door de betrokken diensten of bedrijven getroffen op kosten en risico van de aanbieder van het omroepnetwerk.

Artikel 113

Het Vlaams Commissariaat voor de Media is bevoegd om op ieder ogenblik te controleren of de kabelnetwerken en de exploitatie ervan conform de voorschriften van dit hoofdstuk en de uitvoeringsbesluiten zijn.

HOOFDSTUK II

Het aanbieden van radio-omroepnetwerken en televisieomroepnetwerken

Artikel 114

§ 1. Niemand mag een radio-omroepnetwerk of een televisieomroepnetwerk aanbieden zonder schriftelijke vergunning van het Vlaams Commissariaat voor de Media.

Die vergunning is persoonlijk en mag aan een derde slechts worden overgedragen na het schriftelijk akkoord van het Vlaams Commissariaat voor de Media.

De Vlaamse regering bepaalt de duur van de in het eerste lid genoemde vergunningen, en de modaliteiten en de procedure voor het aanvragen, het wijzigen, het schorsen of het intrekken ervan.

§ 2. De Vlaamse regering stelt een digitaal frequentieplan op en keurt het goed. Ze bepaalt het aantal frequentieblokken en frequentiekanalen die geheel of gedeeltelijk zullen worden toegekend aan aanbieders van radio-omroepnetwerken en aan aanbieders van televisie-omroepnetwerken.

§ 3. De omroepen van of erkend door de Vlaamse Gemeenschap en de televisiediensten die rechtmatig zijn aangemeld bij het Vlaams Commissariaat voor de Media kunnen hun omroepprogramma's doorgeven via een radio- of televisieomroepnetwerk dat geen gebruik maakt van frequentieblokken en frequentiekanalen toegekend door de Vlaamse regering.

Het Vlaams Commissariaat voor de Media moet twee maanden vooraf via een aangetekend schrijven op de hoogte worden gebracht van het doorgeven van omroepprogramma's via een radio- of televisieomroepnetwerk dat geen gebruik maakt van frequentieblokken en frequentiekanalen toegekend door de Vlaamse regering. De kennisgeving omvat ten minste de naam van de aanbieder van dit radio- of televisieomroepnetwerk.

§ 4. De vergunning, genoemd in de eerste paragraaf is niet vereist voor de radio-omroepnetwerken en het televisieomroepnetwerk van de openbare omroep van de Vlaamse Gemeenschap. De Vlaamse regering stelt aan die omroep de frequentieblokken en frequentiekanalen ter beschikking die die omroep nodig heeft voor het doorgeven van zijn eigen omroepprogramma's via zijn radio- en televisieomroepnetwerken.

Voor het doorgeven van andere dan de eigen omroepprogramma's via deze radio- en televisieomroepnetwerken is toestemming vooraf vereist van de Vlaamse regering, die daaraan voorwaarden kan verbinden.

Artikel 115

Om een vergunning als bedoeld in artikel 114 te verkrijgen, moet de aanbieder voldoen aan de volgende voorwaarden :

- 1° opgericht zijn in de vorm van een vennootschap of van een publiekrechtelijk rechtspersoon met als maatschappelijk doel het aanleggen en exploiteren van een radio-omroepnetwerk of een televisieomroepnetwerk in de Vlaamse Gemeenschap ;
- 2° zijn maatschappelijke zetel hebben in het Nederlandse taalgebied of het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad ;
- 3° de omroepprogramma's doorgeven waartoe hij krachtens dit hoofdstuk verplicht is ;
- 4° in de boekhouding een onderscheid maken tussen de activiteiten in het kader van het aanbieden van het radio- of televisieomroepnetwerk enerzijds, en het aanbieden van andere netwerken en/of diensten waarvoor bijzondere of uitsluitende rechten toegekend zijn anderzijds ;
- 5° jaarlijks vóór 31 maart aan het Vlaams Commissariaat voor de Media een werkingsverslag, met vermelding van, in voorkomend geval, het aantal abonnees en van de doorgegeven omroepprogramma's, en de balans en de jaarrekening, goedgekeurd door de algemene vergadering van aandeelhouders voorleggen ;
- 6° een jaarlijkse vergoeding voor de dekking van de kosten van het toezicht op de naleving van dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten betalen ;
- 7° jaarlijks een vergoeding betalen voor het gebruik van de benodigde frequentieblokken en -kanalen ;
- 8° beschikken over de nodige technische infrastructuur of een technisch investerings- en een financieel plan terzake voorleggen.

De Vlaamse regering bepaalt het bedrag en de betalingsmodaliteiten van de in lid 2, 6° bedoelde jaarlijkse vergoeding voor de dekking van de kosten van het toezicht op de naleving van dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten, en van de in het tweede lid, 7° bedoelde jaarlijkse vergoeding voor het gebruik van de benodigde frequentieblokken en -kanalen.

De Vlaamse regering kan aanvullende verplichtingen opleggen. Die verplichtingen zijn objectief gerechtvaardigd in relatie tot het betrokken netwerk in kwestie, niet discriminerend, proportioneel en transparant.

Artikel 115bis

De aanbieder van een radio-omroepnetwerk gebruikt ten minste 80% van de digitale capaciteit van zijn netwerk voor het uitzenden van radio-omroepprogramma's.

De aanbieder van een televisieomroepnetwerk gebruikt ten minste 80% van de digitale capaciteit van zijn netwerk voor het uitzenden van televisie- of radio-omroepprogramma's.

Artikel 115ter.

§ 1. Een aanbieder van een radio-omroepnetwerk mag de volgende radio-omroepprogramma's doorgeven :

- 1° omroepprogramma's van de openbare omroep van de Vlaamse Gemeenschap, bestemd voor de luisteraars in het exploitatiegebied van het radio-omroepnetwerk voor zover de programma's onder meer in het Nederlands verzorgd worden ;
- 2° omroepprogramma's van de door de Vlaamse Gemeenschap erkende particuliere radio-omroepen, waarbij de bepalingen van de erkenningen en, in voorkomend geval, de vergunningen, in casu het verzorgingsgebied, moeten worden gerespecteerd ;
- 3° radio-omroepprogramma's van de omroepen die onder de bevoegdheid vallen van de Franse en de Duitstalige Gemeenschap van België ;
- 4° radio-omroepprogramma's van de omroepen die onder de bevoegdheid vallen van een andere lidstaat van de Europese Gemeenschap ;
- 5° mits voorafgaande toestemming van het Vlaams Commissariaat voor de Media dat in dit verband voorwaarden kan opleggen, de radio-omroepprogramma's van omroepen die onder de bevoegdheid vallen van een land dat niet tot de Europese Gemeenschap behoort ;

§ 2. Het Vlaams Commissariaat voor de Media moet twee maanden vooraf op de hoogte worden gebracht van het doorgeven van nieuwe omroepprogramma's en televisiediensten.

De kennisgeving omvat de plaats van uitzending, de plaats van vestiging, de erkenning, vergunning of aanduiding van het land dat bevoegd is voor de omroep, de statuten, het aandeelhouderschap en de financiële structuur van de omroep, het programma-aanbod en uitzendschema en het bewijs dat de auteursrechten van de omroepen in kwestie geregeld zijn.

Artikel 115quater

§ 1. Op het hele grondgebied van de Vlaamse Gemeenschap moeten de volgende televisie-omroepprogramma's gelijktijdig en in hun geheel via een televisieomroepnetwerk doorgegeven worden :

- 1° televisie-omroepprogramma's van door de Vlaamse Gemeenschap erkende regionale omroepen, voor zover de programma's onder meer in het Nederlands verzorgd worden en rekening houdend met hun zendgebied ;

Deze televisieomroepprogramma's moeten kosteloos, gelijktijdig en onverkort worden doorgegeven op een eigen kanaal via de hoofdstations die binnen het zendgebied van de regionale omroep zijn gelegen en via de hoofdstations die de regionale omroep krachtens artikel 52, § 2, werden toegewezen. De kosteloosheid slaat zowel op de aanvoer als op het doorgeven van het omroepprogramma.

- 2° nieuwe Nederlandstalige televisieomroepprogramma's, die niet zijn genoemd in 1°, met een zendschema van minder dan 1500 uur per jaar, herhalingen niet inbegrepen, gedurende de eerste twee jaar van de erkenning.

De Vlaamse regering bepaalt het televisieomroepnetwerk dat deze televisieomroepprogramma's moet aanbieden.

De Vlaamse Gemeenschap is geen vergoeding verschuldigd aan de aanbieder van een televisieomroepnetwerk voor het verplicht doorgeven van bovenvermelde omroepprogramma's.

§ 2. Onverminderd de bepalingen van § 1 mag de aanbieder van een televisieomroepnetwerk de volgende omroepprogramma's doorgeven :

- 1° omroepprogramma's van de openbare omroep van de Vlaamse Gemeenschap, bestemd voor de kijkers en luisteraars in het exploitatiegebied van het televisieomroepnetwerk, voor zover de programma's onder meer in het Nederlands verzorgd worden ;
- 2° omroepprogramma's van de door de Vlaamse Gemeenschap erkende particuliere radio- en televisieomroepen die niet onder de toepassing van § 1 vallen en van de televisiediensten die rechtmatig zijn aangemeld bij het Vlaams Commissariaat voor de Media ;
- 3° omroepprogramma's van de openbare omroepen van de Franse en Duitstalige Gemeenschap van België die zich tot de hele betrokken gemeenschap richten ;
- 4° omroepprogramma's van de particuliere omroepen van de Franse en Duitstalige Gemeenschap van België die zich tot de hele betrokken gemeenschap richten ;
- 5° omroepprogramma's van de omroepen die onder de bevoegdheid vallen van een andere Lid-Staat van de Europese Gemeenschap ;
- 6° mits vooraf toestemming wordt verleend door het Vlaams Commissariaat voor de Media die in dit verband voorwaarden kan opleggen, de omroepprogramma's van omroepen die onder de bevoegdheid vallen van een land dat niet tot de Europese Gemeenschap behoort ;

§ 3. Het Vlaams Commissariaat voor de Media moet twee maanden vooraf op de hoogte worden gebracht van het doorgeven van nieuwe omroepprogramma's en televisiediensten.

De kennisgeving omvat de plaats van uitzending, de plaats van vestiging, de erkenning, vergunning of aanduiding van het land dat bevoegd is voor de omroep, de statuten, het aandeelhouderschap en de financiële structuur van de omroep, het programma-aanbod en uitzendschema en het bewijs dat de auteursrechten van de omroepen in kwestie geregeld zijn.

Artikel 115quinquies

Elke aanbieder van een radio- of televisieomroepnetwerk is verplicht met elke omroep die daarom verzoekt, te goeder trouw te onderhandelen over de toegang tot zijn omroepnetwerk.

In het kader van die onderhandelingen kunnen de aanbieders van radio- of televisieomroepnetwerken geen onredelijke of discriminerende voorwaarden opleggen.

Informatie die in het kader van het in het eerste lid bedoelde onderhandelingen verkregen wordt, mag uitsluitend gebruikt worden voor het doel waarvoor ze werd verstrekt. De vertrouwelijkheid van die informatie moet te allen tijde in acht genomen worden.

De Vlaamse regering kan extra verplichtingen opleggen aan aanbieders van radio- of televisieomroepnetwerken die een aanmerkelijke marktmacht bezitten.

Artikel 115sexies

Het is een aanbieder van een radio- of televisieomroepnetwerk verboden via het radio- of televisieomroepnetwerk andere omroepprogramma's door te geven dan die waarvan het doorgeven krachtens dit hoofdstuk is toegestaan, behoudens toestemming van het Vlaams Commissariaat voor de Media, die daaraan voorwaarden kan verbinden,

Artikel 115septies

Het Vlaams Commissariaat voor de Media verleent zijn goedkeuring aan de aanleg en exploitatie van de infrastructuur voor het transporteren van programmasignalen naar en tussen de radio- of televisieomroepnetwerken en tussen de hoofdstations om die signalen eventueel op te vangen met het oog op het transport ervan.

Indien noodzakelijk kent het Vlaams Commissariaat voor de Media de frequenties en neemt die beslissingen met inachtneming van de bepalingen van Titel IV, Hoofdstuk II, Afdeling 4.

Artikel 115octies

De Vlaamse regering kan de verordeningen van algemeen bestuur en de politieverordeningen betreffende de aanleg en de exploitatie van de radio- en televisieomroepnetwerken vaststellen en de minimale technische voorschriften bepalen waaraan de radio- en televisieomroepnetwerken moeten voldoen. In bijzondere gevallen kan de Vlaamse regering speciale voorwaarden opleggen om de kwaliteit van een net waarvan de werking gebrekkig is, te verbeteren.

Artikel 115nonies

Het Vlaams Commissariaat voor de Media is bevoegd om op ieder ogenblik te controleren of de radio- en televisieomroepnetwerken en de exploitatie ervan conform de voorschriften van dit hoofdstuk en van de uitvoeringsbesluiten ervan zijn.

HOOFDSTUK III

het aanbieden van satellietomroepnetwerken

Artikel 115decies.

De omroepen van of erkend door de Vlaamse Gemeenschap die zich richten tot de hele Vlaamse Gemeenschap, en de televisiediensten die rechtmatig zijn aangemeld bij het Vlaams Commissariaat voor de Media, kunnen hun omroepprogramma's doorgeven via een satellietomroepnetwerk.

Het Vlaams Commissariaat voor de Media moet twee maanden vooraf via een aangetekende brief op de hoogte worden gebracht van het doorgeven van omroepprogramma's via een satellietomroepnetwerk. De kennisgeving omvat tenminste de plaats van opstraling van de omroepprogramma's in kwestie en de naam van de aanbieder die deze opstraling verzorgt.

HOOFDSTUK IV

het gebruik van normen voor het uitzenden van televisiesignalen

Artikel 115undecies

Voor de toepassing van dit hoofdstuk wordt verstaan onder :

- 1° applicatieprogramma-interface, afgekort het API : software interface tussen externe toepassingen, beschikbaar gesteld door omroepen of dienstenleveranciers en de hulpmiddelen voor digitale televisie- en radio-omroep in de geavanceerde digitale eindapparatuur ;
- 2° geavanceerde digitale eindapparatuur : set-top boxen en geïntegreerde digitale televisietoestellen voor de ontvangst van digitale interactieve omroepprogramma's ;
- 3° systeem voor voorwaardelijke toegang : elke technische maatregel en/of regeling waarbij toegang tot een beschermd radio- of televisieomroepprogramma in begrijpelijke vorm afhankelijk wordt gemaakt van een abonnement of een andere vorm van voorafgaande individuele machtiging ;
- 4° elektronische programmagids : dienst die bestaat uit het weergeven van het programma-aanbod van omroepen die al dan niet onderscheiden zijn van de aanbieder van de elektronische programmagids, en uit het verschaffen van gehele of gedeeltelijke toegang tot de opgelijste programma's of diensten ;
- 5° breedbeeldtelevisieprogramma : programma dat geheel of gedeeltelijk is geproduceerd en gemonteerd om te worden weergegeven in een schermvullend breedbeeldformaat. Het 16 :9-formaat geldt als referentiekader voor breedbeeldtelevisieprogramma's ;

Artikel 115duodecies

De televisieomroepen die onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap vallen, moeten :

- 1° hun uitzendingen verzorgen via een 16 :9-systeem dat volledig compatibel is met PAL, indien het uitzendingen in breedbeeld en 625 lijnen betreft die niet volledig digitaal zijn ;
- 2° indien het uitzendingen betreft die volledig digitaal zijn, hun uitzendingen verzorgen via een transmissiesysteem dat door een erkende Europese normalisatie-instantie genormaliseerd is.

Artikel 115terdecies

Elektronische communicatienetwerken die zijn opgezet voor de distributie van digitale televisieprogramma's moeten in staat zijn breedbeeldtelevisieprogramma's door te geven.

De aanbieders van kabelnetwerken en van televisieomroepnetwerken die breedbeeldtelevisieprogramma's ontvangen, moeten die programma's in hetzelfde breedbeeldformaat doorgeven als dat waarin het hen wordt geleverd.

Artikel 115quater decies

Elk analoog televisietoestel met een integraal beeldscherm waarvan de zichtbare diagonaal groter dan 42 cm is, dat op de markt te koop of te huur wordt aangeboden, moet voorzien zijn van ten minste één door een erkende Europese normalisatieorganisatie genormaliseerde aansluitbus met open interface die het zonder meer mogelijk maakt randapparaten, met name verdere decoders en digitale ontvangers, aan te sluiten.

Elk digitaal televisietoestel met een integraal beeldscherm waarvan de zichtbare diagonaal groter is dan 30 cm, dat op de markt te koop of te huur wordt aangeboden, moet voorzien zijn van ten minste één door een erkende Europese normalisatieorganisatie genormaliseerde aansluitbus met open interface die het zonder meer mogelijk maakt randapparaten aan te sluiten en die alle elementen van een digitaal signaal doorlaat, met inbegrip van informatie betreffende interactieve en voorwaardelijk toegankelijke diensten.

Artikel 115quinquies decies

Alle voor de ontvangst van digitale televisiesignalen bestemde apparatuur die in Vlaanderen wordt verkocht, verhuurd of anderszins ter beschikking wordt gesteld, en waarmee digitale televisiesignalen kunnen worden gedecodeerd, moet geschikt zijn om :

- 1° het decoderen van dergelijke signalen mogelijk te maken volgens het gemeenschappelijk Europees coderingsalgoritme als beheerd door een erkende Europese normalisatie-instantie ;
- 2° de signalen weer te geven die ongecodeerd worden uitgezonden mits, in geval van gehuurde apparatuur, de huurder de huurovereenkomst naleeft.

Artikel 115sexies decies

De aanbieders van diensten voor voorwaardelijke toegang maken uitsluitend gebruik van systemen voor voorwaardelijke toegang die de nodige technische mogelijkheden bieden om een goedkope controleoverdracht naar de kabelhoofdstations te verzekeren.

De systemen van voorwaardelijke toegang die op de markt worden geëxploiteerd moeten de nodige technische mogelijkheden bieden voor een goedkope controleoverdracht. Daarbij wordt de mogelijkheid geboden voor volledige controle door aanbieders van kabelnetwerken of van radio- of televisieomroepnetwerken over de diensten, waarbij gebruik wordt gemaakt van dergelijke systemen van voorwaardelijke toegang.

Artikel 115septies decies

Alle aanbieders van diensten voor voorwaardelijke toegang, ongeacht de wijze van doorgifte, waarvan de omroepen afhangen om potentiële kijkers of luisteraars te kunnen bereiken, moeten :

- 1° aan alle omroepen op eerlijke, redelijke en niet-discriminerende wijze de technische diensten aanbieden waarmee hun digitale uitzendingen kunnen worden ontvangen door kijkers die daartoe gerechtigd zijn, middels een decoder die door de dienstverlener wordt beheerd ;
- 2° een gescheiden boekhouding voeren voor hun activiteiten als aanbieders van voorwaardelijke toegang, voorzover zij ook andere activiteiten uitoefenen.

Artikel 115octies decies

De omroepen die voor hun digitale uitzendingen gebruik maken van een decoder of andere systemen voor voorwaardelijke toegang moeten een tarieflijst publiceren voor de kijkers waarin rekening wordt gehouden met de eventuele levering van bijhorende apparatuur.

Artikel 115nonies decies

Als de houders van industriële eigendomsrechten inzake voorwaardelijke toegangssystemen en –producten licenties verlenen aan fabrikanten van voor het grote publiek bestemde apparatuur, dienen zij dit te doen op eerlijke, redelijke en niet-discriminerende wijze. De houders van rechten mogen het verlenen van licenties, waarbij rekening wordt gehouden met de technische en commerciële factoren, niet afhankelijk maken

van voorwaarden waardoor het verboden, ontraden of onaantrekkelijk gemaakt wordt om in het betrokken product :

- 1° hetzij een gemeenschappelijke interface in te bouwen die aansluiting op meerdere toegangssystemen mogelijk maakt ;
- 2° hetzij tot een ander toegangssysteem behorende middelen in te bouwen, als de licentiehouders zich houdt aan de redelijke en passende voorwaarden inzake de beveiliging van de transacties van de exploitanten en voorwaardelijke toegangssystemen.

Artikel 115vicies

De Vlaamse regering zal voorwaarden opleggen aan leveranciers van digitale interactieve programma's op digitale interactieve platforms en aan leveranciers van geavanceerde digitale eindapparatuur, met betrekking tot het gebruik van een open API overeenkomstig de minimumeisen van de relevante normen of specificaties.

De Vlaamse regering zal voorwaarden opleggen aan de eigenaars van API's die ertoe strekken dat alle nodige informatie ter beschikking gesteld wordt om leveranciers van digitale interactieve programma's in staat te stellen alle door de API ondersteunde diensten met volledige functionaliteit te leveren.

Artikel 115vicies semel

De Vlaamse regering kan voorwaarden opleggen aan de eigenaars van API's met betrekking tot de toegang tot API's, voorzover dit noodzakelijk is om de toegang van eindgebruikers te verzekeren tot een aantal duidelijk gespecificeerde digitale omroepprogramma's die beschikbaar zijn in de Vlaamse Gemeenschap.

Artikel 115vicies bis

De Vlaamse regering kan voorwaarden opleggen met betrekking tot de installatie van, de toegang tot en de presentatie van elektronische programmagidsen die gebruikt worden in het kader van de digitale omroepprogramma's als dit noodzakelijk is om de toegang van de eindgebruiker te verzekeren tot een aantal duidelijk gespecificeerde digitale omroepprogramma's die beschikbaar zijn in de Vlaamse Gemeenschap.

Artikel 116

In het kader van deze titel werkt de Vlaamse regering voor zover noodzakelijk samen met de bevoegde regulerende instanties voor radio-omroep en voor telecommunicatie van de gemeenschappen, de federale overheid en de andere lidstaten van de Europese Gemeenschap, met de Belgische mededingingsautoriteiten en met de regulerende en toezichthoudende instanties in de overige economische sectoren in België."

Artikel 17

In artikel 116ter van dezelfde decreten, gecoördineerd op 25 januari 1995, ingevoegd bij het decreet van 17 december 1997 en gewijzigd bij het decreet van 30 maart 1999, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° 5° wordt opgeheven ;

2° in 6° wordt het woord "kabelmaatschappijen" vervangen door de woorden "aanbieders van een kabelnetwerk" ;

Artikel 18

In artikel 116septies, § 1, van dezelfde decreten, gecoördineerd op 25 januari 1995, ingevoegd bij het decreet van 17 december 1997 en gewijzigd bij het decreet van 7 december 2001, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in de eerste zin wordt het woord "kabelmaatschappij" vervangen door de woorden "aanbieder van een kabelnetwerk" ;

2° in 7° worden de woorden "of de kabelmaatschappij" geschrapt.

Artikel 19

In artikel 116undecies, § 2, van dezelfde decreten, gecoördineerd op 25 januari 1995, ingevoegd bij het decreet van 17 december 1997, wordt het woord "kabel" vervangen door het woord "kabelnetwerken".

Artikel 20

Artikel. 119 van dezelfde decreten, gecoördineerd op 25 januari 1995, gewijzigd bij het decreet van 7 december 2001, wordt vervangen door wat volgt :

“Artikel 119

Wordt gestraft met een gevangenisstraf van 8 dagen tot 5 jaar en met een geldboete van 25 tot 2.500 euro of met één van die straffen alleen, degene die :

1° uitrusting of programmatuur, waaronder chipkaarten, fabriceert, te koop of te huur aanbiedt, verkoopt, verhuurt, invoert, verdeelt, promoot, installeert, in stand houdt of vervangt die bestemd is om zonder toestemming van de dienstverrichter :

a) programma's te ontvangen die via een elektronisch communicatienetwerk doorgegeven worden ;

b) in een begrijpelijke vorm toegang te verschaffen tot radio- of televisieprogramma's en/of -diensten die enkel tegen extra betaling en op basis van voorwaardelijke toegang worden aangeboden aan het publiek ;

2° met het oog op het gebruik ervan of voor commerciële doeleinden die uitrusting of programmatuur, waaronder chipkaarten, koopt, huurt of in zijn bezit heeft ;

3° gecodeerde radio- of televisieprogramma's en/of -diensten geheel of gedeeltelijk decodeert en/of gebruikt, op welke wijze ook, zonder de toelating van de eigenaar van de coderingstechnologie of van een derde die door voormelde eigenaar werd aangeduid om die toelating te verlenen ;

4° gebruik maakt van commerciële communicatie om die illegale uitrusting of programmatuur aan te prijzen.”

Artikel 21

Artikel 126 van dezelfde decreten, gecoördineerd op 25 januari 1995, wordt opgeheven.

Art.ikel 22

Artikel 67 van het decreet van 28 april 1998 tot wijziging van sommige bepalingen van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995, wordt opgeheven.

Artikel 23

De volgende regelingen worden opgeheven :

- 1° het besluit van de Vlaamse regering van 24 juli 1996 betreffende de erkenning van de televisiediensten, bekrachtigd bij het decreet van 20 december 1996 ;
- 2° het decreet van 3 maart 2000 inzake het gebruik van normen voor het uitzenden van televisiesignalen ;
- 3° het besluit van de Vlaamse regering van 13 oktober 1998 inzake het gebruik van normen voor het uitzenden van televisiesignalen.

Artikel 24

De aanbieders van kabelnetwerken die, uiterlijk de dag van de inwerkingtreding van dit decreet, titularis zijn van een vergunning, worden geacht het Vlaams Commissariaat voor de Media hiervan op de hoogte gebracht te hebben, op de wijze bedoeld in artikel 105 van de decreten betreffende de radio en televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995.

Artikel 25

De kabelradio-omroepen die, uiterlijk de dag van de inwerkingtreding van dit decreet erkend zijn, worden geacht een erkenning als radiodienst te hebben verkregen op de wijze bedoeld in artikel 38undecies van de decreten betreffende de radio en televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995.

Artikel 26

De Vlaamse regering kan de volgorde en de nummering van de bepalingen van de decreten betreffende de radio en televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995, aanpassen.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse regering,

Patrick DEWAELE

De Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening,

Dirk VAN MECHELEN

KINDEFFECTRAPPORT

Methodiek kindeffectrapport

Enkele terminologische verduidelijkingen

Als in deze tekst sprake is van kind bedoelen we iedere persoon jonger dan 18 jaar.

Als er sprake is van het Verdrag wordt verwezen naar het Internationaal Verdrag van 20 november 1989 inzake de Rechten van het Kind.

Het 'KER-decreet' is het decreet van 15 juli 1997 houdende instelling van het kindeffectrapport en de toetsing van het regeringsbeleid aan de naleving van de rechten van het kind.

De afkorting KER staat zowel voor kindeffectrapport als voor kindeffectrapportage.

1) Algemene omschrijving van het ontwerp van decreet

Van wie komt de beleidsmaatregel? Voor wie is de beleidsmaatregel bedoeld? Is het een maatregel van algemeen nut of is hij gericht op een specifieke doelgroep? In het laatste geval omschrijf de doelgroep. Omschrijf de maatregel. Wat is de achterliggende gedachtegang? Welke problematiek wordt er behandeld?

Dit ontwerp heeft tot doel de 'communicatierichtlijnen' van de Europese Commissie te implementeren in de Vlaamse mediaregelgeving.

Het betreft een maatregel van algemeen nut.

Met deze maatregel worden de mediadecreten aangepast conform de Europese regelgeving. Deze aanpassing heeft in hoofdzaak betrekking op transmissie en niet zozeer op inhoud. Deze bepalingen zijn in hoofdzaak van toepassing op de dragers van informatie, rekening houdend met de ontwikkelingen inzake technologie en nieuwe diensten.

Bij deze omzetting wordt evenwel een ruime definitie van het begrip "omroep" gehanteerd, zodat een aantal van deze nieuwe diensten ook onder de bevoegdheid van de Vlaamse overheid ressorteren.

2) Analyse van de effecten op kinderen

- a) Werd bij de opstelling van het voorontwerp van decreet, expliciet, rekening gehouden met de bepalingen en beginselen van het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind?

☒ Ja ☐ Nee

Motiveer uw antwoord.

Dit voorontwerp betreft de opgelegde implementatie van de Europese richtlijnen inzake elektronische communicatienetwerken en -diensten. Tevens wordt de huidige definitie van het begrip 'omroepen' verruimd.

Aan de bepalingen inzake inhoud, evenwichtig aanbod en bescherming van minderjarigen wordt niet geraakt.

- b) Welke domeinen worden door de beslissing beïnvloed? Wat zijn de te verwachten effecten voor kinderen op die domeinen? Wat is het verschil met de effecten op volwassenen? Motiveer uw antwoord.

☐ Gezin

.....

☐ Huisvesting

.....

☐ Vrijtijdsbesteding (spel, sport, ...)

.....

☐ Gezondheid en welzijn

.....

☐ Mobiliteit

.....

☐ Onderwijs

.....

☐ Milieu

.....

☐ Andere: Media, informatie

Dit ontwerp heeft in hoofdzaak betrekking op transmissie en nieuwe technologieën, wat impliceert dat meer kanalen kunnen worden gebruikt voor toegang tot informatie die ook onder de bevoegdheid en de regelgeving van de Vlaamse Gemeenschap ressorteren. De definitie van 'omroepen' wordt verruimd. Het regime voor televisiediensten wordt versoepeld teneinde nieuwe opstartende diensten minimaal te belemmerend en de kans te geven tot een zeker niveau uit te groeien. De televisiediensten blijven onderworpen aan de regels inzake de bescherming van minderjarigen.

- c) Zijn de vier basisbeginselen van het Verdrag, zoals hieronder vermeld, van toepassing op het voorontwerp van decreet?

Zo ja, omcirkel het cijfer (1=zeer weinig; 5=zeer veel).

Zo nee, omcirkel NVT.

Motiveer uw antwoord.

1. Het hoger belang van het kind.

- algemeen: 1----2----3----4----5---NVT
- gezamenlijke verantwoordelijkheid van de ouders: 1----2----3----4----5---NVT
- verantwoordelijkheid van de overheid: 1----2----3----4----5---NVT
- verantwoordelijkheid van het kind zelf: 1----2----3----4----5---NVT

Wat betreft toegang tot informatie gelden zowel de verantwoordelijkheid van de overheid, de ouders en het kind zelf.

2. Het recht van het kind op non-discriminatie.

- algemeen: 1----2----3----4----5---NVT
- eerbiediging van de rechten van het kind, ongeacht ras, huidskleur, geslacht, taal, godsdienst, politieke of andere overtuiging, nationale, etnische of maatschappelijke afkomst, welstand, handicap, geboorte of andere omstandigheid van het kind of van zijn ouder of wettige voogd: 1----2----3----4----5---NVT
- verplichting van de overheid om alle passende maatregelen te nemen om het kind te beschermen tegen alle vormen van discriminatie: 1----2----3----4----5---NVT
- de minderjarigheid van het kind geeft zelf aanleiding tot ongeoorloofde discriminatie bij de toepassing van het voorontwerp van decreet : 1----2----3----4----5---NVT

Geen discriminatie wat betreft toegang tot informatie. Algemene regels inzake de bescherming van minderjarigen blijven van toepassing.

3. Het recht van het kind op leven, overleven en ontwikkeling.

- algemeen: 1----2----3----4----5---NVT
- verplichting van de overheid om het kind te beschermen tegen mishandeling door de ouders of door degenen die de verantwoordelijkheid dragen voor de zorg van het kind: 1----2----3----4----5---NVT

- verplichting van de overheid om de nodige preventieve en curatieve maatregelen te nemen tegen kindermishandeling: 1----2----3----4----5----NVT

- recht op een behoorlijke levensstandaard: 1----2----3----4----5----NVT

.....

4. Het recht van het kind op participatie.

- algemeen: 1----2----3----4----5----NVT

- recht van het kind om zijn mening te kennen te geven in alle aangelegenheden die het kind betreffen: 1----2----3----4----5----NVT

- verplichting van de overheid om ervoor te zorgen dat aan de mening van het kind 'in overeenstemming met zijn of haar leeftijd en rijpheid' passend belang wordt gehecht : 1----2----3----4----5----NVT

- recht op toegang tot passende informatie : 1----2----3----4----5----NVT

- recht op vereniging : 1----2----3----4----5----NVT

- recht op vrijheid van gedachte, geweten en godsdienst: 1----2----3----4----5----NVT

De bepalingen inzake de bescherming van minderjarigen blijven gelden. Aangezien de definitie van het begrip 'omroepen' wordt verruimd, vallen meer (ook nieuwe) omroepdiensten onder de bescherming van deze bepalingen.

- b) Hoe werden deze gegevens verzameld? Kruis uw antwoord aan en motiveer het.
 Voeg zo mogelijk een kopie van de standpunten, artikels en uittreksels uit onderzoeken als bijlage toe en/ of vermeld heel duidelijk de gegevens van de geraadpleegde documentatie.

☐ **algemene kennis** (parate kennis, media, ...)

.....

☐ raadpleging adviesorganen: Jeugdraad voor de Vlaamse Gemeenschap, Vlaamse Onderwijsraad, Sociaal-Economische Raad voor Vlaanderen, ...

.....

☐ op basis van onderzoeksgegevens

.....

☐ inbreng middenveld: Kinderrechtencoalitie, ...

consultatie website

☐ raadpleging Kinderrechtencommissariaat

consultatie website

☐ enquête onder kinderen en jongeren (via onderwijs, jeugdwerk, ...)

.....

☐ via het aanspreekpunt Kinderrechten van de functioneel bevoegde administratie of instelling

Insteek en toelichting van aanspreekpunt bij opstelling van KER

☐ andere

Website "What do you think": wensen en ideeënpakket

Hier wordt ook gewezen op de gevaren van Internet en de vlugge – ongewilde – toegang tot sites die voor kinderen schadelijk kunnen zijn.

Als gevolg van de nieuwe, verruimde definitie van 'omroepen', vallen o.m. ook programma's die worden uitgezonden via het Internet onder toepassing van de regelgeving inzake radio-omroep en televisie. De artikelen inzake de bescherming van minderjarigen gelden voortaan ook voor dit soort nieuwe diensten.

3) Evaluatie effecten

a) Werden alternatieve beleidsvoornemens overwogen?

☐ Ja ☐ Nee

Motiveer uw antwoord.

Dit ontwerp betreft de implementatie van de Europese Richtlijnen, deze omzetting dient te gebeuren binnen het kader dat door de Europese Commissie wordt aangereikt.

b) Gaf dit kindeffectrapport aanleiding tot een duidelijk aanwijsbare aanpassing van het voorontwerp van decreet?

☐ Ja ☐ Nee ☐ Niet bekend.

Motiveer uw antwoord.

De bepalingen in dit ontwerp hebben geen rechtstreeks effect op het kind. De geldende beschermingsmaatregelen blijven bovendien van toepassing, ook voor de nieuwe diensten.

4) Varia

Zijn er overwegingen die hebben meegespeeld bij de opstelling van het voorontwerp van decreet, maar die nog niet aan bod zijn gekomen in dit kindeffectrapport? Zo ja, welke?

.....
.....
.....
.....

5) Evaluatie werkwijze

a) Welke moeilijkheden ondervond u bij de opmaak van het kindeffectrapport?

.....
.....
.....

b) Welke suggesties hebt u om het kindeffectrapport gebruiksvriendelijker te maken?

.....
.....
.....

6) Beleidsconclusie

Welke voorstellen hebt u op basis van het gemaakte kindeffectrapport voor het beleid?

De Europese richtlijnen bieden het kader waarbinnen de bepalingen dienen te worden geïmplementeerd in de nationale (in casu de Vlaamse) regelgeving. Men kan zich de vraag stellen of de Europese Commissie bij de opstelling ervan geen rekening dient te houden met de bescherming van minderjarigen en kinderen. Specifieke maatregelen inzake kinderen zijn in deze richtlijnen niet aanwezig, evenwel zijn er ook geen bepalingen in terug te vinden die rechtstreeks effect kunnen hebben op het kind in negatieve zin.

7) Contactpersoon

Bij wie kan meer informatie verkregen worden over het opgemaakte kindeffectrapport (naam, administratieve entiteit, telefoon, e-mail)?

(Het is belangrijk om hier de naam op te geven van de persoon op de administratie die het dossier in concreto behandelt. Dat doet geen afbreuk aan het feit dat de politieke eindverantwoordelijkheid voor het indienen van het ontwerp van decreet en het kindeffectrapport in kwestie bij het Vlaams Parlement bij de regering en de bevoegde minister ligt.)

Caroline Uyttendaele, afdeling media-innovatie en mediavergunningen

02/553.45.60

caroline.uyttendaele@wim.vlaanderen.be ----

ADVIEZEN VAN DE VLAAMSE MEDIARAAD

MINISTERIE VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP**VLAAMSE MEDIARAAD****Advies nr. 2002/006**

Betreft: de richtlijnen van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 inzake elektronische communicatienetwerken en -diensten en de Beschikking inzake het Radiospectrumbeleid (*Publicatieblad E.G.* 24 april 2002, afl. L 108).

1. Met een brief van 30 mei 2002 vraagt Vlaams Minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, Dhr. Van Mechelen, om advies omtrent de richtlijnen van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 inzake de elektronische communicatienetwerken en -diensten en de Beschikking inzake het Radiospectrumbeleid, verschenen in het Publicatieblad van 24 april 2002, afl. L 108 (teksten elektronisch beschikbaar via <http://europa.eu.int/eur-lex/>). Voor de volledigheid kan worden opgemerkt dat inmiddels de “privacyrichtlijn” van 12 juli 2002 (*P.B. L.* 31 juli 2002, afl. 201) en een aantal uitvoeringsmaatregelen van de Commissie (Richtsnoeren met betrekking tot marktanalyse en vaststelling van aanmerkelijke marktmacht; Aanbeveling betreffende relevante productmarkten die in aanmerking komen voor *ex ante*-verplichtingen; Besluiten tot oprichting van een Europese Groep van regelgevende instanties en van een Beleidsgroep Radiospectrum) het nieuwe regelgevend kader voor de elektronische communicatiesector hebben aangevuld of eerstdaags zullen aanvullen.
2. De Vlaamse Mediaraad, in vergadering bijeen te Brussel op 16 september 2002, brengt unaniem volgend advies uit. Dit advies beperkt zich bewust tot enkele kernpunten die de hoofdbekommernissen weergeven binnen de sector in Vlaanderen; voor meer details over de impact van de nieuwe communicatierichtlijnen op de omroepsector in het algemeen verwijst de Raad naar het document van het ONP-comité van 14 juni jl., hier opgenomen in bijlage (ONPCOM02-14REV1).
3. Met betrekking tot het **toepassingsgebied** van de nieuwe richtlijnen inzake de elektronische communicatie, merkt de Vlaamse Mediaraad op dat zij zich – in tegenstelling tot de momenteel nog geldende telecommunicatierichtlijnen – niet langer beperken tot de telecommunicatiesector in enge zin, maar dat zij in principe van toepassing zijn op elk transport van elektronische communicatiesignalen (dus inclusief het transport van elektronische signalen voor radio en televisie; let wel, de richtlijnen zijn *niet* van toepassing op de inhoud van de diensten die via elektronische-communicatienetwerken met behulp van elektronische-communicatiediensten worden geleverd, zoals de inhoud van omroepprogramma's, financiële diensten en bepaalde diensten van de informatiemaatschappij).

De Vlaamse Mediaraad wenst er de aandacht op te vestigen dat het nieuwe Europese pakket zich op de grens bevindt tussen een aantal verschillende bevoegdheidsniveaus in België. De federale overheid is bevoegd voor zowel de reglementering van de telecommunicatie als de mededinging. De Gemeenschappen daarentegen hebben de radio-omroep en televisie onder hun bevoegdheid. Tenslotte valt op te merken dat ook

sommige aspecten (vooral inzake het aanleggen van draadgebonden of draadloze infrastructuur) minstens gedeeltelijk tot de bevoegdheid van de Gewesten zouden kunnen behoren.

De Mediaraad kan de optie van de Vlaamse overheid om naar een zo ruim mogelijke bevoegdheid met betrekking tot de elektronische verspreiding van openbare informatie ondersteunen en erkent het belang van één enkel aanspreekpunt voor zowel inhoudelijke als technische aspecten. Toch kan niet voorbij worden gegaan aan het feit dat het Europese regelgevend kader in België slechts succesvol kan worden geïmplementeerd binnen een stabiel institutioneel kader. *Overleg tussen alle betrokken overheden is bijgevolg strikt noodzakelijk om bevoegdheidsconflicten te vermijden.* In de praktijk zou eraan kunnen worden gedacht om met betrekking tot een aantal aspecten – en mits het respecteren van de bestaande bevoegdheidsverdeling – een samenwerkingsakkoord tussen de betrokken overheden af te sluiten. De Vlaamse Mediaraad is de mening toegedaan dat dit akkoord zich op meerdere niveaus zou kunnen situeren¹, gaande van de onderlinge afstemming van organisatie en bevoegdheden van de respectievelijke regulerende² instanties op federaal en gemeenschapsniveau, over de oprichting van een gezamenlijke regulerende instelling, tot de uitwerking van gemeenschappelijke wetgevende bepalingen.

De Mediaraad is de mening toegedaan dat minstens de onderlinge samenwerking tussen het BIPT, de omroep-toezichthouders van de Gemeenschappen, en de Raad voor de Mededinging, in een samenwerkingsakkoord moet worden vastgesteld. Dergelijke samenwerking wordt opgelegd door de richtlijnen (zie artikel 3, 4° Kaderrichtlijn) en dient dus **vóór 24 juli 2003** te zijn geregeld. Daarenboven wordt de noodzaak ervan ook door de Raad van State in een recent advies³ sterk beklemtoond: *“Het gemeenschappelijk regelgevend kader [...] kan alleen geldig worden omgezet als vooraf een samenwerkingsakkoord gesloten wordt, zoals bedoeld in artikel 92 bis van de voormelde bijzondere wet van 8 augustus 1980, tenzij de wetgever, met een bijzondere meerderheid, voorziet in een bevoegdheidsverdeling die, naar het voorbeeld van de Europese regelgeving, een onderscheid zou maken tussen de transmissie van elektronische communicatie en de inhoud ervan.”*

De Vlaamse Mediaraad stelt vast dat de betrokken bevoegde instanties er momenteel van uit lijken te gaan dat het huidige – dit betekent: overeenkomstig de arresten van het Arbitragehof uit 1990 en 1991 en volgens de criteria die het Hof laatst in zijn arrest van 31 oktober 2000 naar voren heeft geschoven⁴ – onderscheid tussen “telecommunicatie” en “omroep” ook in de toekomst nog zal kunnen worden gehanteerd als bevoegdheidsrechtelijk criterium in België. Ondanks zijn overtuiging dat de opkomst van allerlei nieuwe digitale, interactieve beeld- en geluidsdiensten dit onderscheid steeds moeilijker werkbaar maakt⁵, acht de Mediaraad het opportuener om dit fundamentele debat over de draagwijdte van het begrip omroep eventueel te koppelen aan de herziening van de Richtlijn Televisie zonder Grenzen⁶, en niet aan de implementatie van de communicatierichtlijnen (mede gelet op de beperkte timing voor de omzetting ervan). Dit neemt niet weg dat de Mediaraad ervoor pleit om de denkoefening, zoals die in de Franse Gemeenschap werd uitgevoerd, met het oog op het uitwerken van een “horizontale” regelgeving overeenkomstig het lagenmodel (waarbij een functioneel onderscheid wordt gemaakt tussen de informatieproductie, het informatieaanbod en het informatietransport⁷; zie <http://www.csa.cfwb.be> voor de ontwerp tekst van het nieuwe franse omroepdecreet) reeds op te starten, in samenhang met doch onafhankelijk van de omzetting van de Europese richtlijnen.

4. Hoe dan ook staat nu reeds vast dat naar aanleiding van de omzetting van de nieuwe Europese richtlijnen inzake elektronische communicatie de **Vlaamse omroepdecreetgeving** zal moeten worden aangepast, in het bijzonder de bepalingen betreffende de kabelnetwerken (“elektronische communicatienetwerken”) en het toezicht op de markt. De Vlaamse Mediaraad stelt zich de vraag of deze gelegenheid niet kan worden aangegrepen om een “coördinerende” herziening van het bestaande audiovisuele beleidskader door te voeren (bijvoorbeeld met het oog op de integratie van het Decreet van 3 maart 2000 inzake het gebruik van normen voor het uitzenden van televisiesignalen, of het Decreet van 17 maart 1998 houdende regeling van het recht op vrije nieuwsgaring), op voorwaarde uiteraard dat hierdoor de timing van de omzetting van de communicatierichtlijnen niet in het gedrang komt.

5. Op het vlak van de **nationale regulerende instantie (NRI)** merkt de Vlaamse Mediaraad op dat de nieuwe richtlijnen een juridische en functionele onafhankelijkheid opleggen van de NRI ten opzichte van marktspelers. Behoudt de overheid de eigendom van of de controle over één of meerdere marktspelers, moet er een daadwerkelijke scheiding gerealiseerd worden tussen de regulerende taken (zoals het toezicht op de markt, de aanduiding van ondernemingen met aanmerkelijke marktmacht met daaraan gekoppeld het eventuele opleggen van *ex ante*-verplichtingen, de toewijzing van radiofrequenties⁸, enz.), enerzijds en de met eigendom of zeggenschap verband houdende belangen anderzijds. Vermits het Vlaams Commissariaat voor de Media reeds als onafhankelijk orgaan is geconstrueerd, pleit de Mediaraad ervoor om, in plaats van (alweer) een nieuwe instantie op te richten, het VCM als NRI naar voor te schuiven⁹. Hij merkt daarenboven op dat artikel 11 van de Kaderrichtlijn specifiek met betrekking tot de toekenning van doorgangsrechten (graafrechten) ook op het lokale niveau een structurele scheiding oplegt; er zal met andere woorden onderzocht moeten worden of de bevoegdheid van de gemeenten om de plannen van aanleg goed te keuren te catalogeren valt als “*het verlenen van een recht om faciliteiten te installeren op, over of onder openbaar domein*”, en in die zin mogelijkerwijze in conflict kan komen met hun participatie in de kabelintercommunales.

6. Wordt het VCM als NRI ingericht, dan dienen diens bevoegdheden aanzienlijk te worden uitgebreid. Zo dienen onder meer het toekennen van individuele gebruiksrechten voor radiofrequenties¹⁰ en het toezicht op de naleving van de machtigingsvoorwaarden tot de opdrachten van de NRI te behoren. Volgens de nieuwe richtlijnen is één van de voornaamste bevoegdheden van de NRI echter het bewaren en stimuleren van de concurrentie. Essentieel daarin is het concept van **onderneming met aanmerkelijke marktmacht** (of sterke marktpositie, **SMP**). Aan een onderneming die over een dergelijke sterke positie op een bepaalde markt beschikt, dient de NRI onder bepaalde voorwaarden bijkomende verplichtingen te kunnen opleggen (inzake transparantie, non-discriminatie, het voeren van gescheiden boekhoudingen, het aanbieden van toegang tot en gebruik van netwerkfaciliteiten, dan wel prijscontrole of kostentoerekening).

Dit concept – dat in het telecommunicatierecht reeds verschillende jaren wordt gehanteerd – is nieuw in het audiovisuele landschap. De visie die erachter schuilt, namelijk de totstandbrenging en bescherming van een vrije mededinging, dient bij de toepassing van het begrip in de omroepsector (of juist, wat betreft ‘het transport van omroepsignalen’ en de ‘omroepnetwerken’) aangevuld te worden met bijkomende

overwegingen ingegeven door aspecten van culturele en taalkundige eigenheid en mediapluralisme. De Vlaamse Mediaraad roept daarom op om bij het uitwerken van de regelgeving voldoende aandacht te besteden aan het evenwicht tussen de verschillende beleidsdoelstellingen en -principes die door de nieuwe richtlijnen worden geïdentificeerd (zie artikel 8 Kaderrichtlijn: bevorderen van de concurrentie, bijdragen aan de ontwikkeling van de Europese interne markt en bevorderen van de belangen van gebruikers, culturele en taalkundige verscheidenheid en pluralisme).

Tenslotte wenst de Vlaamse Mediaraad te benadrukken dat al deze nieuwe taken voor de NRI ongetwijfeld zullen resulteren in een hogere werklast. De Vlaamse Mediaraad benadrukt bijgevolg dat aan de NRI – eventueel na een studie van de behoeften terzake – voldoende middelen en expertise ter beschikking dienen te worden gesteld.

7. Aanzienlijke wijzigingen dringen zich eveneens op met betrekking tot de voorwaarden voor **toegang tot de markt**. De richtlijnen (in het bijzonder de Machtigingsrichtlijn) bepalen immers dat het aanbieden van elektronische communicatienetwerken en/of -diensten in principe niet langer mag worden onderworpen aan een individuele vergunning (uitzonderingen gelden alleen voor radiofrequenties en nummers, waarvoor wel nog “individuele gebruiksrechten” gehandhaafd kunnen blijven). Alle voorwaarden die een onderneming moet naleven, dienen rechtstreeks in de wet- en regelgeving te worden opgenomen. Van de betrokken onderneming mag enkel worden vereist dat zij een voorafgaandelijke kennisgeving indient. Hieruit vloeien met andere woorden directe implicaties voort inzake het bestaande regime voor de kabelnetwerken (artikel 105 e.v. Gecoördineerde Omroepdecreten), dat voortaan zal moeten uitgaan van het principe van de algemene machtiging (waaruit *minstens* het recht op *behandeling van de aanvraag* van de betrokken onderneming om graafrechten dient voort te vloeien). Aangezien de toekenning en het gebruik van frequenties wel nog aan een individuele vergunning mag worden onderworpen, kan de bestaande regeling voor de draadloze omroepnetwerken ook naar de toekomst toe in principe behouden blijven.

Wat het aanbieden van netwerken en diensten in het algemeen betreft, lijkt het voor de Vlaamse Mediaraad evident dat van de ondernemingen die de markt wensen te betreden, een *kennisgeving* zou worden vereist. Deze kennisgeving dient de NRI immers toe te laten een actueel overzicht te bewaren van alle marktpartijen. Om redenen van transparantie adviseert de Vlaamse Mediaraad verder om aan elke onderneming die een kennisgeving indient automatisch een ontvangstbewijs te bezorgen (evenwel zonder dat een onderneming dit ontvangstbewijs dient af te wachten alvorens haar activiteiten aan te vangen).

De Vlaamse Mediaraad wenst nog onder de aandacht te brengen dat de richtlijnen de mogelijkheid voorzien om een stelsel van verhandelbaarheid van radiospectrum (*‘secondary trading’*) uit te werken. Omwille van de noodzaak aan een diepgaande reflectie met betrekking tot deze thematiek, wordt er evenwel in het kader van dit advies niet verder op ingegaan.

Conform het voornemen van de Vlaamse Minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media om een zo ruim mogelijke bevoegdheid na te streven op het vlak van de regelgeving voor de elektronische communicatiesector, signaleert de Vlaamse Mediaraad tenslotte dat de Kaderrichtlijn expliciete bepalingen bevat inzake doorgangsrechten (“rechten voor het installeren van faciliteiten”), bijvoorbeeld

omtrent het transparant en niet-discriminerend karakter van de te volgen procedures. Specifiek in ons land rijst de vraag welke overheid hiervoor bevoegd zou zijn. Traditioneel wordt ervan uitgegaan dat de graafrechtenregeling een accessorium vormt van de omroep- resp. telecommunicatiebevoegdheid (cf. artikel 110 e.v. Gecoördineerde Omroepdecreten, resp. artikel 97 e.v. Wet Overheidsbedrijven). Evenwel werd in het verleden reeds geopperd dat deze materie evenzeer tot de Gewesten zou kunnen behoren op grond van hun bevoegdheden inzake ruimtelijke ordening, openbare werken en vervoer¹¹. Inmiddels werd van deze bevoegdheid reeds gebruik gemaakt om op Vlaams niveau een vergunningen- en retributieregeling in te voeren voor het gebruik van de openbare wegen voor leidingen, netwerken en lokale installaties die dienen voor het vervoer of de distributie van “informatie, grondstoffen en energie” (*Besluit van de Vlaamse regering van 29 maart 2002 betreffende het toekennen van vergunningen, het vaststellen en innen van retributies voor het privaatieve gebruik van het openbaar domein van de wegen, de waterwegen en hun aanhorigheden, de zeewering en de dijken, B.S. 30 mei 2002*). Zonder zich te willen uitspreken over de waarde van deze of gene argument gehanteerd voor het claimen van bevoegdheden op de verschillende niveaus, dringt de Mediaraad aan op duidelijkheid omtrent deze problematiek.

8. Wat de **consumentenbescherming en universele dienst** betreft, merkt de Vlaamse Mediaraad op dat het gros van deze bepalingen in de richtlijnen enkel betrekking hebben op de telecommunicatiesector in strikte zin. Artikel 22 Universeledienstrichtlijn, betreffende de kwaliteit van de dienst, geldt in principe voor alle elektronische communicatiediensten, doch bijlage III waarnaar dit artikel verwijst, bevat uitsluitend parameters voor spraaktelefoniediensten. De volgende bepalingen zijn specifiek op de omroepsector van toepassing: artikel 24 Universeledienstrichtlijn, inzake interoperabiliteit van digitale televisieapparatuur voor consumenten, *juncto* bijlage VI (overgenomen uit de Richtlijn Televisienormen van 24 oktober 1995 zodat de huidige bepalingen in het Decreet van 3 maart 2000 en het Besluit van 13 oktober 1995 grotendeels lijken te voldoen) en artikel 31 Universeledienstrichtlijn, inzake **must carry**. De Mediaraad stelt vast dat artikel 31 de mogelijkheid (doch geen verplichting) voorziet voor het opleggen van doorgifteverplichtingen, zonder nauwkeurige criteria te verschaffen over welke categorieën van omroepen een *must carry*-statuut kunnen toegekend krijgen (daarover zou een in de maak zijnde mededeling van de Commissie meer duidelijkheid moeten verschaffen). Wel worden de volgende algemene voorwaarden opgelegd aan doorgifteverplichtingen: zij moeten *redelijk, evenredig en transparant* zijn, alsook *noodzakelijk om duidelijk omschreven doelstellingen van algemeen belang te verwezenlijken*¹². Hoewel dit laatste niet uitsluit dat ook privaatrechtelijke omroepen van een *must carry*-statuut kunnen genieten, zal hiervoor ongetwijfeld een gedegen (niet-economische) motivering moeten worden gegeven. In dit verband kan erop worden gewezen dat kabelmaatschappijen reeds langer de “wildgroei” van *must carry*-zenders in Vlaanderen aanklagen. De Mediaraad wenst dan ook in herinnering te brengen dat de Vlaamse overheid onder Europese druk een herziening van de *must carry*-regeling in het vooruitzicht heeft gesteld (cf. Beleidsbrief Media van oktober 2001), en dringt erop aan te vernemen wat de stand van zaken is in dit dossier. Tevens lijkt verduidelijkt te moeten worden, overeenkomstig artikel 31, 2° lid Universeledienstrichtlijn, of de doorgifteverplichting gekoppeld zal worden aan een vergoeding voor de distributeur, en door wie deze vergoeding betaald dient te worden: door de zender of – aangezien *must carry* in het algemeen belang wordt opgelegd – van overheidswege...

9. Aangezien **voorwaardelijke toegangssystemen** traditioneel voor omroepuitzendingen worden gebruikt, zijn de bepalingen betreffende eerlijke, redelijke en niet-discriminerende toegang tot decoders uitgewerkt door de overheden die bevoegd zijn voor omroep¹³. De artikelen 5 en 6 van de Toegangsrichtlijn vermelden evenwel de mogelijkheid om de bestaande verplichtingen (van toepassing op *alle* aanbieders van voorwaardelijke toegangssystemen, en niet enkel diegene met SMP) hetzij af te schaffen (mits bepaalde voorwaarden vermeld in artikel 6, 3 lid Toegangsrichtlijn daarbij worden nageleefd), hetzij uit te breiden naar nieuwe faciliteiten, zoals elektronische programmagidsen (EPGs, *electronic programme guides*) en toepassings-programmaverbindingen (APIs, *application programme interfaces*)¹⁴. Deze laatste zorgen niet alleen voor het functioneren van interactieve omroepdiensten, maar besturen tevens de benodigde software voor interactieve diensten als elektronische post, bankieren op afstand, interactieve spelletjes, e-commerce, e-government, enz., die – behalve het feit dat zij via het televisietoestel worden aangeboden – met omroep in traditionele zin niet veel meer te maken hebben. Het lijkt de Mediaraad dan ook aangewezen dat de federale en Gemeenschapsniveaus een zekere samenwerking voorzien binnen deze materie.

10. De Mediaraad stelt vast dat op Europees niveau geopteerd is voor een industrie-gedreven aanpak van **standaardisering** en interoperabiliteit van elektronische communicatienetwerken en -diensten in het algemeen, en van digitale televisiediensten en -apparatuur in het bijzonder, waarbij de nationale overheden enkel de rol van katalysator toegewezen krijgen (artikelen 17 en 18 Kaderrichtlijn: “*de lidstaten moedigen het gebruik van [gemeenschappelijke] normen en/of specificaties...aan*”; “*om te zorgen voor een vrije informatiestroom, pluralisme van de media en toegang van consumenten tot culturele diversiteit, moedigen de lidstaten...leveranciers van digitale interactieve tv-diensten/eindapparatuur...aan om een open API te gebruiken*”; enz.). De Raad wenst er evenwel op te wijzen dat in andere richtlijnartikelen bestaande interoperabiliteitsverplichtingen voor digitale televisieapparatuur uit de Richtlijn Televisienormen (Richtlijn 95/47/EG van 24 oktober 1995) in al dan niet gewijzigde vorm overgenomen zijn, en dat uit deze artikelen wel verplichtingen voortvloeien voor de lidstaten om een zekere normalisatie en interoperabiliteit bij digitale televisieapparatuur niet alleen te bevorderen, maar ook te *waarborgen*. Het gaat meer bepaald om:
 - artikel 4, 2^e lid Toegangsrichtlijn over het behoud van het breedbeeldformaat;
 - artikel 6, 1^e lid, *juncto* bijlage I, deel I, (c) Toegangsrichtlijn inzake de mogelijkheid voor fabrikanten van decoders om een gemeenschappelijke interface in te bouwen,
 - en tenslotte artikel 24, *juncto* bijlage VI Universeledienstrichtlijn met betrekking tot het Europese gemeenschappelijke coderingsalgoritme, de ontvangst van vrije signalen, en open interfaces bij analoge en digitale televisietoestellen.

11. Met betrekking tot de specifieke institutionele procedures die de richtlijnen in het leven roepen met het oog op samenwerking met buitenlandse regulatoren en met het oog op de harmonisering van de Europese interne markt, wenst de Vlaamse Mediaraad zijn bezorgdheid uit te drukken dat deze procedures een aanzienlijk risico op vertraging van het beslissingsproces van de NRIs kunnen inhouden. De te ontwerpen regelgeving dient bijgevolg een goed evenwicht tussen beide belangen te garanderen.

12. Zonder de noodzaak aan samenwerking in twijfel te willen trekken, uit de Vlaamse Mediaraad overigens dezelfde bezorgdheid omtrent de procedures voor samenwerking tussen de regulatoren van de verschillende Belgische bevoegdheidsniveaus (*supra*). De samenwerking zoals voorzien in de richtlijnen (tussen de regulatoren voor telecommunicatie en omroep onderling, maar ook tussen deze beide en de Raad voor de Mededinging) en waartoe ook de Vlaamse Mediaraad oproept, mag de efficiëntie van het beslissingsproces niet nodeloos in gedrang brengen. Opdat een evenwichtige regeling tijdig tot stand zou komen, acht de Mediaraad het van essentieel belang dat de verschillende wetgevende niveaus niet langer talmen met het opstarten van onderling overleg.

Samenvattend

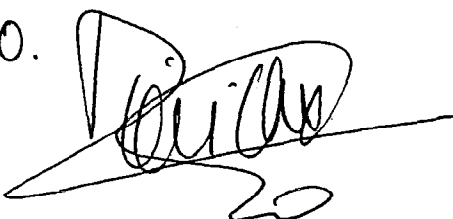
De Mediaraad is de mening toegedaan dat:

- gelet op het ruime toepassingsgebied van de communicatierichtlijnen (*elke transmissie van elektronische signalen, met inbegrip van omroepsignalen, doch NIET de inhoudelijke aspecten van omroep*) de Vlaamse omroepdecreetgeving zal moeten worden aangepast en dit tegen **24 juli 2003**;
- deze aanpassing zich hoofdzakelijk op drie niveaus zal situeren:
 - toegang tot de markt: het vervangen van het vereiste van een individuele vergunning voor de aanleg en exploitatie van kabelnetwerken door een algemene machtiging, bij voorkeur met voorafgaandelijke kennisgeving (een individuele vergunning blijft wel nog mogelijk in geval van toekenning van frequenties);
 - oprichting van een onafhankelijke nationale regulerende instantie (NRI): de aanpassing van de bevoegdheden en de werking van het VCM;
 - toezicht op de markt: de introductie van het concept "*onderneming met aanmerkelijke marktmacht*" en de mogelijkheid tot het opleggen van *ex ante*-verplichtingen;
- de problematiek van de *must carry*-regeling een heet hangijzer blijft, waarover een apart advies zal worden voorbereid;
- minstens over coöperatie en onderling overleg en/of informatieuitwisseling tussen de diverse regulatoren voor de telecommunicatie- en omroepsectoren in ons land (o.a. BIPT, VCM, CSA) en de Raad voor de Mededinging een samenwerkingsakkoord dient te worden afgesloten.

Daarenboven pleit de Mediaraad voor het opstarten van een diepgaande reflectie en debat over het vraagstuk van de convergentie, zonder evenwel de timing van de omzetting van de richtlijnen hiervan te laten afhangen.

Brussel, 16 september 2002,

Namens de Vlaamse Mediaraad,

i.o.

Prof. Dr. E. De Bens

Voorzitter Vlaamse Mediaraad

Bijlage:

ONP (OPEN NETWORK PROVISION) COMMITTEE (DG INFSO/A2), *Working Document: The 2003 regulatory framework for electronic communications – Implications for broadcasting*, 14 juni 2002, ONPCOM02-14REV1 (te consulteren op de website - onder 'library' - van het ONP-comité; <http://forum.europa.eu.int/Public/irc/infso/onp/home>)

Eindnoten

- ¹ Cf. Philippe GÉRARD, Robert QUECK, Peggy VALCKE & David STEVENS, "Réglementation des réseaux et services de communications électroniques - Perspectives européennes et enjeux pour la Belgique fédérale", *A&M* 2002, 257-272.
- ² Over de termen 'regelgeving' en 'regulering' (cf. het Franse 'réglementation' en 'régulation') bestaat heel wat verwarring (voortvloeiend uit de Engelse uniforme benaming '*regulation*'), doordat zij in de richtlijnen niet consequent of correct gehanteerd worden. In deze tekst wordt met 'regelgeving' verwezen naar algemeen verbindende normen, uitgevaardigd door de wetgevende en/of uitvoerende macht; 'regulering' staat voor de uitvoering van deze rechtsregels in concrete gevallen of het opleggen van individuele verplichtingen door een toezichthoudende overheid (zoals het BIPT).
- ³ Wetsontwerp met betrekking tot het statuut van de regulator van de Belgische post- en telecommunicatiesector, *Parl. St. Kamer* 2001-2002, nr. 1937/1, 57 (te consulteren op www.dekamer.be).
- ⁴ Voor een kritische bedenking bij dit laatste arrest, zie evenwel: Caroline UYTENDAELE, Jeroen VAN NIEUWENHOVE & Peggy VALCKE, "De aanzet van het Arbitragehof tot een kladere definitie van omroep: een vingerwijzing voor verdere audiovisuele ontwikkelingen", *A&M* 2001, 134-139.
- ⁵ Van de uitvoerige rechtsleer terzake citeren wij: Jos DUMORTIER (ed.), *Recente ontwikkelingen in media- en telecommunicatierecht*, Brugge, die Keure, 1996, in het bijzonder pp. 323-355; Sandro BAZZANELLA & Philippe GERARD, *Télécommunications et audiovisuel: convergence de vues*, Namur, la Charte, 1997, 268 p.; Jo BAERT, *De bevoegdheidsverdeling in het federale België – Deel 5 : Media*, Brugge, die Keure, 1999, 167 p. Zie ook: Evaluatie van de werking van de nieuwe staatsstructuren, Verslag namens de Commissie voor de institutionele aangelegenheden uitgebracht door de heren Caluwé, Coene, Desmedt en Hotyat, *Parl. St. Senaat* 1998-99, 1-1333/1, 30 maart 1999, 457 e.v.

⁶ Zie http://europa.eu.int/comm/avpolicy/regul/regul_en.htm

⁷ Toegelicht in: Caroline UYTENDAELE, *Openbare informatie – Het statuut in een convergerende mediaomgeving*, Antwerpen, Maklu, 28-33.

⁸ Het gaat daarbij eveneens om de toewijzing van *omroep*frequenties, aangezien de richtlijnen van toepassing zijn op *elk transport* van elektronische communicatiesignalen, met inbegrip van de transmissiediensten die bijvoorbeeld lokale radio's of openbare omroepen verrichten. Dat deze omroeporganisaties dit transport uitsluitend ten behoeve van hun eigen programma's verzorgen, betekent niet dat zij geen elektronische-communicatiedienst zouden verrichten of dat hun ethernetwerk geen elektronische-communicatienetwerk zou uitmaken. De termen "gewoonlijk tegen vergoeding" in de definitie van "elektronische-communicatiedienst" (artikel 2, c Kaderrichtlijn) moeten overeenkomstig de rechtspraak van het Hof van Justitie ruim geïnterpreteerd worden en slaan op elke activiteit van economische aard.

⁹ Opgemerkt moet worden dat de richtlijnen weliswaar niet verbieden dat bepaalde regelgevende taken aan een minister of overheidsadministratie worden toegekend; deze dient dan tevens als NRI bij de Commissie te worden aangemeld (artikel 3, 6^e lid Kaderrichtlijn).

¹⁰ Cf. artikel 5, 3^e lid Machtigingsrichtlijn: "*Besluiten over gebruiksrechten worden zo spoedig mogelijk, doch voor nummers uiterlijk binnen drie weken na ontvangst van de volledige aanvraag, door de nationale regelgevende instantie genomen, meegedeeld en gepubliceerd, en voor radiofrequenties die in het nationale frequentieplan een bepaalde bestemming hebben gekregen binnen zes weken na ontvangst van de aanvraag door de bevoegde instantie...*" (eigen onderlijning)

¹¹ Cf. Peggy VALCKE, David STEVENS & Jos DUMORTIER, "Juridische kanttekeningen bij de Leuvense 'Kabeloorlog'", *A&M* 1998, 192-212.

¹² Overweging 43 vermeldt daarenboven dat zij periodiek geëvalueerd moeten worden.

¹³ Het Arbitragehof heeft overigens uitdrukkelijk bevestigd dat de voorwaardelijke toegangsproblematiek – ook al raakt hij aan het mededingingsrecht en de intellectuele eigendom – een accessoire bevoegdheid uitmaakt bij omroep; Arbitragehof nr. 109/2000 van 31 oktober 2000.

¹⁴ Voor een uitgebreide juridische analyse van de bestaande en nieuwe toegangsverplichtingen bij decoders, zie: Peggy VALCKE (m.m.v. Luc VANFLETEREN), "Toegang tot digitale televisiedecoders, een kwestie van pluralisme en mededinging", *A&M* 2002, 30-53, te raadplegen op <http://www.icri.be>.

MINISTERIE VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP**VLAAMSE MEDIARAAD****Advies nr. 2003/002**

Betreft: Voorontwerp van decreet houdende wijziging van sommige bepalingen van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995, en van sommige andere bepalingen betreffende de radio-omroep en de televisie

1. Met een brief van 7 april 2003 vraagt de Vlaams Minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening om advies omtrent het in rand vermelde voorontwerp van decreet, dat enerzijds tot doel heeft de bestaande bepalingen inzake radio-omroep en televisie aan te passen aan de nieuwe Europese richtlijnen inzake de elektronische communicatie, en dat anderzijds tot doel heeft de huidige definitie van “omroepen” in artikel 2, 1° van de gecoördineerde decreten aan te passen aan de recente rechtspraak van het Arbitragehof (arrest nr. 156/2002, 6 november 2002).
2. Vooreerst wenst de Mediaraad uitdrukkelijk te verwijzen naar zijn eerdere advies over de implementatie van de Europese richtlijnen in de Vlaamse regelgeving betreffende de radio-omroep en televisie (Advies van 16 september 2002, nr. 2002-6), waarin een aantal fundamentele opmerkingen werden geformuleerd. Met spijt stelt de Mediaraad vast dat met zijn Advies niet steeds rekening werd gehouden bij het uitwerken van het huidige voorontwerp van decreet.
3. Zo kan de Mediaraad niet instemmen met het voornemen om een aantal marktregulerende taken toe te kennen aan de Vlaamse Minister (bijvoorbeeld in de artikelen 115vicies semel en 115vicies bis, zie ook verder) terwijl deze taken luidens de richtlijnen aan een onafhankelijke instantie moeten worden opgedragen. Bovendien moet een beroep ten gronde mogelijk zijn tegen de beslissingen van dit onafhankelijk orgaan. Het is onzeker of het beroep bij de Raad van State tegen beslissingen van de Vlaams minister daaraan voldoet. Wat het statuut, de onafhankelijkheid en de taken van de nationale regulerende instantie betreft, blijft het reeds eerder gegeven advies bijgevolg integraal van kracht. Op dit punt dient het huidige voorontwerp aangepast te worden om het in overeenstemming te brengen met de Europese richtlijnen, die een structurele scheiding eisen tussen de regelgevende taak van de overheid aan de ene kant, en het beheer van de participatie in operationele marktspelers (bijvoorbeeld: VRT) aan de andere kant (artikel 3 Kaderrichtlijn).
4. Verder kan de Mediaraad moeilijk inzien hoe de Europese richtlijnen succesvol kunnen worden omgezet zonder de opdrachten van marktdefiniëring, marktanalyse en het opleggen van verplichtingen te implementeren (grotendeels: de artikelen 14-16 van de Kaderrichtlijn, alsook de artikelen 9-13 van de Toegangsrichtlijn en de artikelen 16-19 van de Universele Dienstrichtlijn). De huidige versie van het

voorontwerp van decreet laat na deze “proportionele regelgevende aanpak” te implementeren, terwijl de Europese Commissie in haar Aanbeveling inzake relevante markten nochtans minstens 1 markt heeft geïdentificeerd die onmiddellijk relevant is voor de Vlaamse omroepsector, namelijk *de groothandelsmarkt voor omroeptransmissiediensten, voor het leveren van omroepinhoud aan eindgebruikers*. Het definiëren van de geografische dimensie van deze markt, het analyseren van de relevante markt en het opleggen van eventuele verplichtingen aan operatoren met een sterke marktpositie dient vóór 25 juli 2003 door een onafhankelijke instantie te worden uitgevoerd. Omwille van het dringend karakter van deze materie, en aangezien zij bovendien veel nauwer verbonden is met aspecten van marktregulering dan met het institutionele kader, is de Mediaraad van mening dat de betrokken bepalingen in het voorliggende ontwerp van decreet dienen te worden omgezet.

5. Ook een aantal andere eerder geformuleerde bezorgdheden blijven bij de Mediaraad onverminderd bestaan. Deze hebben onder meer betrekking op het uitwerken van een samenwerkingsakkoord tussen alle betrokken Belgische bevoegdheidsniveaus, en op de consultatie- en harmonisatieprocedures voor samenwerking met de Europese Commissie en regelgevende instellingen van andere lidstaten (artikelen 6 en 7 Kaderrichtlijn). Voor deze punten verwijst de Mediaraad eveneens naar zijn eerder gegeven Advies.
6. De Vlaamse Gemeenschap hanteert de ruime definitie van het begrip “omroep” zoals geformuleerd door het Arbitragehof. De opdeling tussen omroep en telecommunicatie op Europees vlak loopt echter niet parallel met de bevoegdheidsverdeling binnen België.
Het is bovendien belangrijk erop te wijzen dat de klassieke omroep regelgeving niet als dusdanig kan uitgebreid worden naar interactieve diensten en andere nieuwe opstartende diensten. Zoals bij de opstart van internet is het aangewezen om voorlopig geen bijkomende drempels op te werpen en eerst de ontluikende markt de kans te geven tot een zeker niveau uit te groeien. Dit zal tevens de nodige tijd geven aan de overheid om na te gaan in welke domeinen er eventueel nood kan zijn om tussen te komen.
7. De Vlaamse Mediaraad is van oordeel dat de licentieregeling van de Vlaamse Gemeenschap zou moeten beperkt blijven tot frequentiebanden die in het ITU-radioreglement voorzien zijn voor omroep en waarvoor er een internationaal gecoördineerd frequentieplan bestaat. Daarnaast zou de Vlaamse Gemeenschap minstens op de hoogte moeten gehouden worden wanneer omroepen hun programma's verspreiden via andere aardse elektronische communicatienetwerken zoals bijvoorbeeld GSM of UMTS. De Vlaamse Mediaraad suggereert om in dit verband een meldingsplicht op te leggen, zoals nu reeds is opgenomen voor de satelliet in artikel 115 decies van dit ontwerp van decreet.
8. Verder heeft de Mediaraad een aantal bedenkingen naar aanleiding van sommige specifieke bepalingen uit het in rand vermelde voorontwerp van decreet. Hierbij dient opgemerkt te worden dat een aantal van de hieronder vermelde specifieke bezwaren zijn terug te voeren tot de algemene bezorgdheid over het feit dat het voorontwerp van decreet in verschillende gevallen inhoudelijke aspecten vermengt

met de regulering van de transmissiediensten en -netwerken (zie onder meer artikelen 107, §2, 110 en 114), terwijl zulks door de Europese richtlijnen (meer bepaald de Machtigingsrichtlijn) expliciet wordt verboden.

- 8.1 **Artikel 2, 5° van dit ontwerp** bepaalt de definitie van “radio-omroepnetwerk”. Deze definitie gebruikt het concept “radioprogrammasignalen” dat niet gedefinieerd is in de gecoördineerde decreten. De bestaande definities van radio-omroepprogramma en radio-omroep laten enkel “klank” toe, waardoor een aantal multimediasdiensten worden uitgesloten. Daarom stelt de Mediaraad voor om de definities van radio-omroepnetwerk, radio-omroepprogramma en radio-omroep beter op elkaar af te stemmen en in de definitie van radio-omroep toe te voegen “een omroep die radioprogramma’s en andere soorten van programma’s, *hoofdzakelijk* in de vorm van klanken verzorgt”.
- 8.2 **Artikel 3 van dit ontwerp:** teneinde radiodiensten toe te laten ook een aantal multimediatoeepassingen aan te bieden, suggereert de Vlaamse Mediaraad, zoals reeds eerder aangegeven, de definitie van radio-omroep uit te breiden, bijvoorbeeld door toevoeging van de term “hoofdzakelijk”.
- 8.3 **Artikel 5 e.v. van dit ontwerp:** de Vlaamse Mediaraad stelt zich de vraag waarom internetradio’s krachtens de toelichting bij het ontwerp geen erkenning als radiodienst dienen aan te vragen.
- 8.4 **Artikel 9 van dit ontwerp:** de Vlaamse Mediaraad wijst erop dat artikel 52, § 2 van de gecoördineerde decreten een verdere aanpassing behoeft zodat regionale televisie-omroepen de toelating krijgen hun omroepprogramma via een televisieomroepnetwerk te verspreiden.
- 8.5 **Artikel 11 van dit ontwerp** bepaalt dat afdeling 6 van de gecoördineerde decreten, bestaande uit artikel 70, wordt vervangen. De televisiediensten worden op die manier geïntegreerd in de gecoördineerde decreten. De Mediaraad adviseert dit artikel te herbekijken, zodat niet voor iedere bijkomende dienst een aparte erkenning nodig is. Daarnaast stelt de Mediaraad zich vragen bij de bepaling van art. 69bis dat een aparte privaatrechtelijke rechtspersoon moet worden opgezet met raad van bestuur die voor niet meer dan één vijfde mag bestaan uit leden die een leidinggevende functie of functie van een bestuurder uitoefenen in een kabelmaatschappij. Dergelijke maatregelen kunnen enkel een bijkomende drempel opwerpen voor de ontwikkeling van interactieve digitale televisie in Vlaanderen.
- 8.6 **Ontwerp van artikel 105:** dit artikel vervangt het huidige artikel 105 met het oog op de aanpassing ervan aan het regime van de algemene machtiging; het ontworpen artikel bevat evenwel een aantal voorwaarden waarvan de Mediaraad zich afvraagt of ze wel in overeenstemming kunnen worden geacht met de Europese bepalingen terzake (meer bepaald, de Machtigingsrichtlijn). Deze laatste bevat immers een limitatieve lijst van mogelijke voorwaarden die aan het aanbieden van elektronische communicatienetwerken kunnen worden verbonden (zie Bijlage A Machtigingsrichtlijn). De boekhoudkundige scheiding (in punt 3°), de volgens punt 4° te leveren informatie en het beschikken over de nodige technische infrastructuur (punt 6°) lijken in dit opzicht eerder moeilijk te verantwoorden. Ook het opleggen

van een borgtocht (punt 5°) is niet weerhouden in deze lijst en is daarom niet te verantwoorden. Alleszins dienen vragen te worden gesteld bij de wachttermijn van twee maanden (artikel 105§2) die aan de betrokken onderneming wordt opgelegd. Terzake zijn de Europese richtlijnen kristalhelder (artikel 3 Machtigingsrichtlijn): *“Van de betrokken onderneming kan worden verlangd dat zij een kennisgeving indient, maar niet dat zij een expliciet besluit of andere bestuurshandeling van de nationale regelgevende instantie moet verkrijgen alvorens de uit de machtiging voortvloeiende rechten te kunnen uitoefenen. Na de eventueel vereiste kennisgeving kan een onderneming haar activiteiten aanvangen, waar nodig met inachtneming van de bepalingen inzake gebruiksrechten van de artikelen 5, 6 en 7.”* Zodra een onderneming haar kennisgeving heeft ingediend, mag zij haar activiteiten aanvangen. Tenslotte ziet de Mediaraad niet in waarom de gegevens waarvan kennis dient te worden gegeven door het Vlaams Commissariaat (of *a fortiori* door de Vlaamse Regering!) zouden dienen te worden bepaald. Ook daarover zijn de richtlijnen erg duidelijk: *“De in lid 2 bedoelde kennisgeving behelst niet meer dan een verklaring waarmee een natuurlijke of rechtspersoon de nationale regelgevende instantie in kennis stelt van zijn voornemen om te beginnen met het aanbieden van elektronische communicatienetwerken of -diensten en de indiening van de minimale informatie die nodig is om de nationale regelgevende instantie in staat te stellen een register of lijst van aanbieders van elektronische-communicatienetwerken en -diensten bij te houden. Deze informatie moet beperkt blijven tot wat strikt noodzakelijk is voor de identificatie van de aanbieder, zoals de registratienummers van de onderneming, zijn contactpersonen, zijn adres, een korte beschrijving van de dienst of het netwerk, alsmede de datum waarop de activiteiten vermoedelijk van start gaan”*.

De voorgestelde scheiding van boekhouding (punt 3°) is niet-proportioneel en dus in tegenstrijd met het Europees recht.

De Mediaraad stelt volgende wijziging voor in §1, 3°: *“in de boekhouding een onderscheid maakt tussen de activiteiten in het kader van de aanleg en de exploitatie van een kabelnetwerk enerzijds, en het aanbieden van andere netwerken en/of diensten waarvoor bijzondere of uitsluitende rechten toegekend zijn, anderzijds”*

- 8.7 **Ontwerp van artikel 106:** Met betrekking tot dit artikel stelt de Mediaraad zich de vraag in welke mate deze activiteiten sowieso dienen te worden beschouwd als het *aanbieden van kabelnetwerken*; bovendien schijnt de vrijstelling van de verplichting van kennisgeving te impliceren dat voor de betrokken activiteiten wel de overige bepalingen van het ontwerp van decreet dienen te worden nageleefd. De Mediaraad is er voorstander van om deze activiteiten uit te sluiten uit het concept *“aanbieden van een kabelnetwerk”*, zodat duidelijk zou zijn dat de aanbieders van collectieve antennes ook de overige bepalingen van het ontwerpdecreet niet dienen na te leven.
- 8.8 **Ontwerp van artikel 107, §1, 5°:** De Vlaamse Mediaraad is van mening dat deze categorie van must carry programma's in strijd is met de Europese regelgeving onder meer aangezien het stimuleren van opstartende omroepen een economische motivering is. Bovendien vindt de Vlaamse Mediaraad deze categorie van must-carry omroepen onvoldoende transparant.

- 8.9 **Ontwerp van artikel 107 §2:** Het expliciet toestemming geven bepaalde programma's door te geven lijkt overbodig, aangezien een gemachtigd uitbater van elektronische communicatienetwerken luidens artikel 4 van de Machtigingsrichtlijn in elk geval elektronische-communicatienetwerken en -diensten mag aanbieden. Eventueel kunnen de hier opgesomde rechten en verplichtingen wel als inhoudelijke aspecten van de dienstverlening worden beschouwd, die niet onder het toepassingsgebied van de Europese richtlijnen vallen. In dat geval rijst evenwel de vraag of het opportuun is deze te reglementeren in de titel over het 'aanbieden van elektronische communicatienetwerken'. Artikel 6, 3° van de Machtigingsrichtlijn bepaalt terzake immers dat: *"In de algemene machtiging worden alleen voorwaarden opgenomen die specifiek zijn voor de betrokken sector en die genoemd zijn in deel A van de bijlage, en worden geen voorwaarden opgenomen die reeds krachtens andere nationale wetgeving voor ondernemingen gelden"*. Het is bijgevolg de overtuiging van de Mediaraad dat deze inhoudelijke aspecten beter los van "het aanbieden van netwerken" zouden kunnen worden gereguleerd.
- 8.10 **Ontwerp van artikel 108:** De Mediaraad stelt zich vragen bij het opleggen van de verplichting aan aanbieders van een kabelnetwerk om over toegang te onderhandelen met omroepen, aangezien deze "omroepen" *prima facie* niet onder het toepassingsgebied van de elektronische communicatierichtlijnen vallen. In die mate kunnen zij er bijgevolg ook geen rechten aan ontleen, of minstens mogen aan de betrokken operatoren van elektronische communicatienetwerken geen bijkomende verplichtingen worden opgelegd die niet in de richtlijnen voorzien zijn. Verder dient (overeenkomstig de hierboven geformuleerde opmerking, onder punt 3.) het opleggen van verplichtingen aan een onafhankelijke regulerende instantie te worden opgedragen.
- 8.11 **Ontwerp van artikel 109:** *mutatis mutandis* dezelfde opmerkingen als voor artikel 107§2;
- 8.12 **Ontwerp van artikel 110:** De aanleg en exploitatie van infrastructuur voor het transporteren van programmasignalen is duidelijk een activiteit die onder het toepassingsgebied van de Europese richtlijnen valt. Bijgevolg mag luidens de artikel 3 van de Machtigingsrichtlijn geen expliciete overheidsbeslissing worden vereist als voorwaarde voor het toetreden tot de markt. Enkel een kennisgeving mag in dit kader worden opgelegd.
- 8.13 **Ontwerp van artikel 111:** de Mediaraad is van mening dat het aanbeveling verdient te verduidelijken dat de Vlaamse regering hierbij de voorwaarden van de Machtigingsrichtlijn dient te respecteren.
- 8.14 **Ontwerp van artikel 112:** De Mediaraad stelt voor §1, derde lid te wijzigen zodat deze zou luiden "...ze kan extra voorwaarden opleggen *mits deze transparant, niet discriminerend en proportioneel zijn*..."
- 8.15 **Ontwerp van artikel 114:** Overeenkomstig artikel 6(2) van de Machtigingsrichtlijn dienen de voorwaarden voor het aanbieden van elektronische communicatienetwerken en -diensten, juridisch te worden onderscheiden van overige voorwaarden (bijvoorbeeld: in verband met het gebruik van radio-

frequenties). Door voor het aanbieden van radio-omroepnetwerken of televisieomroepnetwerken een schriftelijke vergunning te vereisen van het Vlaams Commissariaat voor de Media schendt dit ontwerpartikel de verplichting zoals voorzien in de Europese richtlijn. Voor het aanbieden van netwerken en diensten mag maximaal een systeem van algemene machtiging (inclusief kennisgeving) worden opgelegd. De voorwaarden voor het gebruik van radiofrequenties (waar een individueel gebruiksrecht kan voor worden geëist) dienen hiervan evenwel afzonderlijk te worden gereguleerd.

Daarnaast dient ook een uitvoeringsbesluit van de Vlaamse regering te worden voorzien inzake de procedure voor het toekennen van de vergunningen.

Ten slotte dient hier, naar analogie met artikel 115decies, bepaald te worden dat omroepen die hun programma doorgeven via andere frequenties dan de geplande omroepbanden, daarvan aangifte moeten doen bij het Vlaams Commissariaat voor de Media.

- 8.16 **Ontwerp van artikel 115:** *mutatis mutandis* dezelfde opmerkingen als voor artikel 105. De mogelijke voorwaarden voor het toekennen van gebruiksrechten zijn immers limitatief opgesomd in bijlage B van de Machtigingsrichtlijn;

Art. 115, 8°: Een technisch en financieel plan moet volgens de Mediaraad wel kunnen worden gevraagd, maar het reeds aanwezig zijn van de infrastructuur kan niet expliciet worden gevraagd.

- 8.17 **Ontwerp van artikel 115bis, 115ter, 115quater, 115sexies:** *mutatis mutandis* dezelfde opmerkingen als voor artikel 107§2;

Artikel 115ter: de VRT is niet opgenomen in de lijst van omroepen die het may carry statuut genieten. De Vlaamse Mediaraad stelt zich de vraag welke de reden hiervoor kan zijn.

De Mediaraad stelt zich ook de vraag naar de haalbaarheid van artikel 115quater in functie van de verplichting en de kostprijs.

Wat betreft nieuwe Nederlandstalige televisieomroepprogramma's is het ook nog zeer de vraag of must carry wel de oplossing is om deze initiatieven leefbaar te maken.

- 8.18 **Ontwerp van artikel 115quinquies:** *mutatis mutandis* dezelfde opmerkingen als voor artikel 108;
- 8.19 **Ontwerp van artikel 115septies:** *mutatis mutandis* dezelfde opmerkingen als voor artikel 110;
- 8.20 **Ontwerp van artikel 115decies:** *mutatis mutandis* dezelfde opmerkingen als voor artikel 114;
- 8.21 **Ontwerp van artikel 115duodecies:** *mutatis mutandis* dezelfde opmerkingen als voor artikel 107§2;

- 8.22 **Ontwerp van artikel 115vicies:** De Mediaraad stelt vast dat dit artikel voorziet in een systeem van opgelegde standaarden, terwijl de richtlijnen de nationale overheden enkel toelaten het gebruik van standaarden aan te moedigen (zie terzake onder meer artikel 18 Kaderrichtlijn, dat bovendien bepaalt dat dit dient te gebeuren overeenkomstig artikel 17 van de Kaderrichtlijn).

8.23 **Ontwerp van artikelen 115vicies semel en 115vicies bis:**

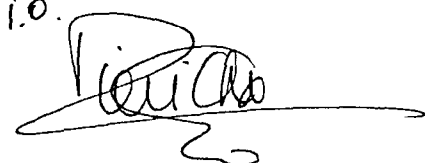
Wat betreft het voornemen om een aantal marktregulerende taken aan de Vlaamse regering toe te kennen, verwijst de Mediaraad eens te meer (zie ook punt 3.) naar de Europese richtlijnen, die vereisen dat deze taken aan een onafhankelijke instelling worden toegekend

Verder dient opgemerkt te worden dat de nationale regulerende instantie deze voorwaarden enkel kan opleggen om de toegang van eindgebruikers tot een aantal *duidelijk gespecificeerde* digitale radio- en televisieomroepdiensten te waarborgen (artikel 5(1), al 2. b) Toegangsrichtlijn). Door deze beperking niet op te nemen, schendt het voorontwerp van decreet de Europese richtlijn.

9. Tenslotte wil de Mediaraad ook wijzen op de ontoereikende formulering van de noodzaak van *must-carry* in het Vlaamse medialandschap. De zinssnede "*De universele beschikbaarheid van talrijke omroepprogramma's is immers al een feit in Vlaanderen, aangezien de kabel overal aanwezig is*" (memorie van toelichting bij het voorontwerp, 1. "algemene toelichting", punt 2.4) zou door de betrokken marktspelers immers kunnen worden opgevat als een bewijs dat *must-carry* regels niet meer dienen te worden opgelegd. Het verdient bijgevolg aanbeveling de motivering voor het instellen van een regime voor *must-carry* te herzien, en in overeenstemming te brengen met de vereisten terzake, zoals geformuleerd in artikel 31 van de Universele Dienstrichtlijn (vooral: de noodzakelijkheid ervan om duidelijk omschreven doelstellingen van algemeen belang te verwezenlijken).

Brussel, 28 april 2003,

Namens de Vlaamse Mediaraad,

i.o.

Prof. Dr. E. De Bens
voorzitter

ADVIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN

SERV

Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen

Brussel, 17 april 2003

50 MDpd041701

Aan de heer Dirk VAN MECHELEN
Vlaams minister van Financiën, Begroting, Innovatie,
Media & Ruimtelijke Ordening
Koning Albert II-laan 19, 11de verd.

1210

BRUSSEL

Mijnheer de Minister,

Op 7 april 2003 heeft u de Raad om advies gevraagd over het voorontwerp van decreet houdende wijziging van sommige bepalingen van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995 en van sommige andere bepalingen betreffende de radio-omroep en televisie.

Ik heb de eer u te melden dat de SERV vanuit sociaal-economische invalshoek geen bemerkingen heeft bij het voorgelegde voorontwerp van decreet.

In de hoop, mijnheer de minister, u hiermee van dienst te zijn.

Met bijzondere hoogachting,

Pieter Kerremans,
administrateur-generaal.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 35.686/1/V

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste vakantiekamer, op 8 juli 2003 door de Vlaamse minister van Wonen, Media en Sport verzocht hem, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "houdende wijziging van sommige bepalingen van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995, en van sommige andere bepalingen betreffende de radio-omroep en de televisie", heeft, na de zaak te hebben onderzocht op de zitting van 24 juli 2003, op 31 juli 2003 het volgende advies gegeven :

Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, heeft de afdeling wetgeving zich in hoofdzaak beperkt tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond alsmede van de vraag of aan de voorgeschreven vormvereisten is voldaan.

*
* *

STREKKING VAN HET ONTWERP

1. Het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet beoogt in hoofdzaak de omzetting, in het interne recht van de Vlaamse Gemeenschap, van de Europese communicatierichtlijnen van 7 maart 2002. Het gaat meer bepaald om :

- richtlijn 2002/19/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 7 maart 2002 inzake de toegang tot en interconnectie van elektronische-communicatienetwerken en bijbehorende faciliteiten (Toegangsrichtlijn), die betrekking heeft op de toegang tot elektronische-communicatienetwerken en de verbinding (interconnectie) tussen deze netwerken;
- richtlijn 2002/20/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 7 maart 2002 betreffende de machtiging voor elektronische-communicatienetwerken en -diensten (Machtigingsrichtlijn), die betrekking heeft op de machtigingen voor het aanbieden van elektronische-communicatienetwerken en -diensten en de voorwaarden die de lidstaten hieraan kunnen verbinden;
- richtlijn 2002/21/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 7 maart 2002 inzake een gemeenschappelijk regelgevingskader voor elektronische-communicatienetwerken en -diensten (Kaderrichtlijn), die betrekking heeft op het statuut en de taken van de nationale regelgevende instanties (NRI) welke in de overige richtlijnen een centrale rol spelen, en die voorts enkele algemene bepalingen bevat;

35.686/1/V

- richtlijn 2002/22/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 7 maart 2002 inzake de universele dienst en gebruikersrechten met betrekking tot elektronische-communicatienetwerken en -diensten (Universeledienstrichtlijn), die betrekking heeft op de rechten van eindgebruikers (hoofdzakelijk relevant voor telecommunicatie, maar ook voor *must carry*-verplichtingen inzake omroep : zie artikel 31 van de richtlijn) ⁽¹⁾.

Deze communicatierichtlijnen hebben betrekking op de reglementering van de dienstverlening inzake elektronische-communicatienetwerken ⁽²⁾, met andere woorden de kanalen waarlangs signalen worden doorgegeven, ongeacht de aard van deze signalen (telecommunicatie, omroep of informatietechnologie ⁽³⁾). Ze zijn derhalve "technologieneutraal" en beogen, gelet op de voortschrijdende convergentie ⁽⁴⁾, een eenvormige regeling voor alle netwerken, ook al worden sommige soorten netwerken thans nog hoofdzakelijk voor omroep en andere hoofdzakelijk voor telecommunicatie gebruikt.

De voornoemde communicatierichtlijnen hebben niet alleen betrekking op de netwerken waarlangs omroepsignalen worden doorgegeven, maar hebben zijdelings

-
- ⁽¹⁾ Voor een bespreking van deze richtlijnen en van de problemen die met omzetting ervan gepaard gaan, zie onder meer : PH. GÉRARD, R. QUECK, P. VALCKE en D. STEVENS, "Le nouveau cadre réglementaire européen des réseaux et services de communications électroniques - Enjeux pour la Belgique fédérale", *Auteurs & Media*, 2002, 257-272; P. VALCKE, D. STEVENS en J. DUMORTIER, "Van tele-communicatie naar elektronische-communicatie - een eerste verkenning van het nieuwe Europese kader voor de elektronische-communicatiesector", *R.W.*, 2002-2003, 841-856; D. STEVENS, C. UYTENDAELE en P. VALCKE (m.m.v. R. QUECK), "De implementatie van de communicatierichtlijnen in België : kwintet of kakafonie ?", *Computerrecht*, 2003, 44-61.
- ⁽²⁾ Zoals blijkt uit de definitie in artikel 2, tweede alinea, onder a), van de kaderrichtlijn, betekent de term "elektronisch" niet dat men zich beperkt tot de digitale transmissie van signalen. Ook analoge transmissie wordt bedoeld, zoals de klassieke radio- en televisieuitzendingen via radiogolven of via de kabel. Of signalen gedurende een onderdeel van het traject of een deel van dit traject in digitale vorm worden aangeboden, is derhalve niet relevant.
- ⁽³⁾ Informatietechnologie kan naargelang de aard ervan bevoegdheidsrechtelijk tot telecommunicatie of tot omroep worden gerekend.
- ⁽⁴⁾ De razendsnelle ontwikkeling van nieuwe technische mogelijkheden doet het verschil tussen omroep- en niet-omroepsignalen hoe langer hoe meer vervagen, zodat het onderscheid tussen beide steeds moeilijker te maken is.

ook repercussies op de eigenlijke omroepactiviteiten. Toch blijven deze omroepactiviteiten in hoofdzaak buiten het toepassingsgebied ervan; zij vallen onder andere internationale rechtsregels, waaronder de richtlijn "Televisie zonder grenzen" ⁽⁵⁾ die reeds eerder werd omgezet.

2. De wijzigingen welke het ontwerp beoogt aan te brengen in de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995 (hierna ook : omroepdecreet) komen in essentie neer op wat volgt.

Artikel 2 van het ontwerp beoogt de aanpassing van de definities opgenomen in het omroepdecreet, zowel de definities die verband houden met de communicatierichtlijnen, als de definitie van "omroepen", die wordt verruimd.

De bestaande kabelradio-omroepen worden hervormd tot een ruimer opgevatte soort omroepdienst, met name de radiodiensten. Zij geven hun signalen door hetzij langs kabelnetwerken, hetzij langs een ander elektronisch communicatienetwerk maar dan in digitale vorm (artikelen 3 en 5 tot 8).

De bestaande televisiediensten (die andere soorten van diensten aanbieden dan de klassieke omroepdiensten) worden eveneens hervormd. Voor deze diensten is voortaan geen erkenning meer vereist, maar volstaat een aanmelding bij het Vlaams Commissariaat voor de Media (VCM) voor elke dienst die wordt aangeboden (artikelen 9 tot 15). In deze regeling worden ook de bepalingen van het besluit van de Vlaamse regering van 24 juli 1996 betreffende de erkenning van televisiediensten verwerkt.

De bepalingen met betrekking tot de kabelmaatschappijen worden vervangen door een nieuwe regeling inzake de aanbieders van kabelnetwerken (artikel 4). Ook hiervoor is voortaan geen erkenning meer vereist, maar volstaat een aanmelding bij het VCM. De meeste bestaande bepalingen met betrekking tot kabelmaatschappijen (*must*

⁽⁵⁾ Richtlijn 89/552/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 3 oktober 1989 betreffende de coördinatie van bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in de lidstaten inzake de uitoefening van televisie-omroepactiviteiten.

35.686/1/V

carry, *may carry*, graafrechten, enz.) worden in de ontworpen bepalingen overgenomen (artikel 16 - ontworpen artikelen 105 tot 113).

Naast de regeling met betrekking tot de kabelnetwerken wordt een nieuwe regeling opgezet inzake radio-omroepnetwerken en televisieomroepnetwerken. In beide gevallen gaat het om het doorgeven van programmasignalen in digitale vorm via aardse zenders. Het aanbieden van deze netwerken veronderstelt een vergunning. Er gelden ook een aantal voorwaarden, waaronder aangepaste *may carry*-voorwaarden voor radio-omroepnetwerken en *must carry*- en *may carry*-voorwaarden voor televisieomroepnetwerken (artikel 16 - ontworpen artikelen 114 tot 115*nonies*).

Het ontwerp voorziet eveneens in een beperkte regeling voor het aanbieden van satellietomroepnetwerken. Daarbij gaat het om het doorgeven van programmasignalen in digitale vorm via satelliet in plaats van via aardse zenders. Daarvoor volstaat een kennisgeving (artikel 6 - ontworpen artikel 115*decies*).

Het decreet van 3 maart 2000 inzake het gebruik van normen voor het uitzenden van televisiesignalen, alsook het besluit van de Vlaamse regering van 13 oktober 1998 inzake het gebruik van normen voor het uitzenden van televisiesignalen worden in het omroepdecreet verwerkt, samen met een aantal bepalingen die nieuwe technische voorschriften van de communicatierichtlijnen omzetten, onder meer inzake applicatieprogramma-interfaces (API) en elektronische programmagidsen (EPG) (artikel 16 - ontworpen artikelen 115*undecies* tot 116).

Er wordt ook een aan de richtlijnen aangepaste regeling inzake strafrechtelijke sancties opgenomen (artikel 20).

BEVOEGDHEID

De gemeenschappen zijn ten dele bevoegd voor de omzetting van de richtlijnen inzake elektronische-communicatie, aangezien sommige van de betrokken richtlijnbepalings uitdrukkelijk betrekking hebben op omroepactiviteiten en sommige

andere richtlijnbepalingen algemeen geformuleerd zijn en zowel betrekking hebben op telecommunicatie als op omroep ⁽⁶⁾.

ALGEMENE OPMERKINGEN

1. Artikel 3, leden 2 en 3, van de Kaderrichtlijn luiden :

"2. De lidstaten waarborgen de onafhankelijkheid van de nationale regelgevende instanties door ervoor te zorgen dat zij juridisch gezien onderscheiden zijn van en functioneel onafhankelijk zijn van alle organisaties die elektronische-communicatienetwerken, -apparatuur of -diensten aanbieden. Lidstaten die de eigendom van of de zeggenschap over elektronische-communicatienetwerken en/of -diensten aanbiedende ondernemingen behouden, zorgen voor een daadwerkelijke structurele scheiding tussen de regelgevende taken en de met eigendom of zeggenschap verband houdende activiteiten.

3. De lidstaten zorgen ervoor dat de nationale regelgevende instanties hun bevoegdheden onpartijdig en op transparante wijze uitoefenen".

In de elfde overweging wordt daaromtrent gepreciseerd wat volgt :

"Overeenkomstig het beginsel van scheiding van regelgevende en operationele functies moeten de lidstaten de onafhankelijkheid van de nationale regelgevende instantie of instanties waarborgen teneinde ervoor te zorgen dat hun besluiten onpartijdig zijn. Deze eis van onafhankelijkheid doet niet af aan de institutionele autonomie en de constitutionele verplichtingen van de lidstaten of aan het beginsel van neutraliteit met betrekking tot de regeling van het eigendomsrecht in de lidstaten, dat is neergelegd in artikel 295 van het Verdrag. De nationale regelgevende instanties moeten over de nodige middelen (personeel, expertise en geldelijke middelen) beschikken om de hun opgedragen taken te kunnen uitvoeren".

De vraag rijst of de ontworpen regeling, waarbij aan de Vlaamse regering bevoegdheden als nationale regelgevende instantie (NRI) worden toegewezen, met de aangehaalde bepalingen van de Kaderrichtlijn in overeenstemming is, gelet op de specifieke situatie van de openbare omroep van de Vlaamse Gemeenschap.

De Vlaamse Radio- en Televisie-omroep (VRT) is als openbare omroep van de Vlaamse Gemeenschap immers structureel verbonden met de Vlaamse overheid. De

⁽⁶⁾ Zie ook advies 33.255/4 van 5 juni 2002, *Parl. St.*, Kamer, DOC 50 1937/001, 54-57.

35.686/1/V

Vlaamse Gemeenschap is van rechtswege voor honderd procent aandeelhouder (artikel 5 van het omroepdecreet). De Vlaamse regering verpersoonlijkt de algemene vergadering van de aandeelhouders (artikel 9), benoemt de Raad van Bestuur en de gedelegeerd bestuurder (artikelen 11 en 13). De Vlaamse regering sluit een vijfjaarlijkse beheersovereenkomst met de VRT (artikelen 15 en volgende) en oefent, door middel van de door haar aangewezen gemeenschapsafgevaardigde, toezicht uit op de VRT (artikel 25).

Met name dient men zich af te vragen of de decreetgever voor bepaalde marktregulerende aspecten nog langer kan voorzien in een delegatie van beslissingsbevoegdheid of regelgevende bevoegdheid aan de Vlaamse regering zonder te voorzien in een voldoende structurele scheiding tussen de overheid die haar omroep beheert en de overheid die als NRI optreedt.

Het is daarenboven niet duidelijk welke marktregulerende beslissingen de NRI onafhankelijk moet kunnen nemen. Het kan niet de bedoeling zijn dat de Vlaamse regering of de bevoegde Vlaamse minister geen enkele regelgevende bevoegdheid meer zou kunnen hebben ten aanzien van elektronische-communicatienetwerken omwille van de vereisten die de Kaderrichtlijn oplegt aan een NRI.

Overigens mag men ook de draagwijdte van de richtlijnen niet uit het oog verliezen bij deze beoordeling. Zo is de bevoegdheid die bij het decreet van 4 juni 2003 aan de Vlaamse regering is gegeven inzake de erkenning van particuliere radio-omroepen, vanuit het oogpunt van de communicatierichtlijnen niet voor kritiek vatbaar, omdat de erkenning van omroepen niet onder het toepassingsgebied van deze richtlijnen valt. De zend- en transportvergunningen, die nog steeds door het VCM worden verleend, vallen wel onder het toepassingsgebied, maar aangezien het VCM structureel voldoet aan de eisen inzake onafhankelijkheid en onpartijdigheid, is er ter zake geen probleem.

Het staat aan de stellers van het ontwerp om de tekst in het licht van het voorgaande opnieuw te bekijken, onder meer wat de ontworpen artikelen 115*vicies semel* en 115*vicies bis* betreft. Binnen het beperkte onderzoek van een adviesaanvraag op dertig dagen is het de Raad van State, afdeling wetgeving, niet mogelijk hieromtrent een meer uitgewerkt advies te geven.

35.686/1/V

2. Overeenkomstig artikel 18, lid 1, derde alinea, van de Toegangsrichtlijn, artikel 18, lid 1, derde alinea, van de Machtigingsrichtlijn, artikel 28, lid 2, van de Kaderrichtlijn en artikel 38, lid 2, van de Universeledienstrichtlijn, dienen de lidstaten die bepalingen vaststellen en bekendmaken die nodig zijn om uitvoering te geven aan de betrokken richtlijn, in die bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking daarvan naar de richtlijn te verwijzen.

Daarom is het raadzaam in het ontwerp een artikel in te voegen waarin wordt verwezen naar de richtlijnen waaraan uitvoering wordt gegeven.

Artikel 3

Uit de toelichting bij artikel 3 van het ontwerp kan worden opgemaakt dat ook internetradio's onder het toepassingsgebied van de nieuwe regeling inzake radiodiensten vallen en dus onderworpen zullen zijn aan de erkenningsverplichting. Dit strookt met de tekst van de artikelen 3 en volgende van het ontwerp. Internetradio's geven immers radioprogramma's in digitale vorm door via een elektronische-communicatienetwerk.

Elders in de memorie van toelichting wordt echter gesteld dat voor internetradio's geen erkenning vereist is :

"Een erkenning is niet vereist voor internetradio's die verder echter wel onderworpen zijn aan de gecoördineerde decreten betreffende de radio-omroep en de televisie" ⁽⁷⁾.

Indien dit werkelijk de bedoeling is van de stellers van het ontwerp, zal dat uitdrukkelijk in de tekst van het ontwerp tot uiting moeten worden gebracht.

⁽⁷⁾ Ook in de memorie van toelichting wordt bij de televisiediensten eveneens de klassieke televisieomroep via internet als voorbeeld aangehaald, en vermeld dat daarvoor een kennisgeving volstaat.

35.686/1/V

Artikel 6

Het vereiste dat de maatschappelijke zetel moet gelegen zijn in het Nederlandse taalgebied of het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad (zie het ontworpen artikel 38undecies, derde lid), is onverenigbaar met het Europees gemeenschapsrecht. De redenering ontwikkeld in het advies 30.207/3 van 4 juli 2000 ⁽⁸⁾, geldt mutatis mutandis voor de radiodiensten.

Artikel 15

Ontworpen artikel 69bis

1. Luidens artikel 4, lid 1, van de richtlijn inzake elektronische handel ⁽⁹⁾, dienen de lidstaten ervoor te zorgen dat het starten en het uitoefenen van een activiteit van dienstverlener op het gebied van de informatiemaatschappij niet afhankelijk wordt gesteld van een voorafgaande vergunning of enig ander vereiste met gelijke werking. In overeenstemming met deze bepaling onderwerpt het ontwerp de televisiediensten niet aan een erkenningsverplichting.

Het aantal en de aard van de voorwaarden die door het ontworpen artikel 69bis worden opgelegd doen echter de vraag rijzen of geen sprake is van een vereiste met gelijke werking. Vraag is bijvoorbeeld of voor een interactieve televerkoopdienst het vereiste bedoeld in § 1, 3°, wel enige relevantie heeft.

2. Volgens paragraaf 1, 7°, dient de televisiedienst in het Nederlands uit te zenden, behoudens afwijkingen toe te staan door het VCM.

Dit vereiste is niet verenigbaar met de vrijheid inzake het gebruik van de in België gesproken talen, gewaarborgd bij artikel 30 van de Grondwet. Weliswaar is de

⁽⁸⁾ *Parl. St.*, VI. Parl., 2000-2001, 413/1, 33-39.

⁽⁹⁾ Richtlijn 2000/31/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 8 juni 2000 betreffende bepaalde juridische aspecten van de diensten van de informatiemaatschappij, met name de elektronische handel, in de interne markt.

Vlaamse Gemeenschap op grond van artikel 129 van de Grondwet bevoegd om, in afwijking van het in artikel 30 gehuldigde beginsel, het gebruik van de talen op drie gebieden te regelen. De ontworpen regeling kan echter in geen enkele van die drie uitzonderingen worden ondergebracht ⁽¹⁰⁾. Het 7° dient dan ook geschrapt te worden.

Artikel 16

Ontworpen artikel 105

Luidens paragraaf 2 dient het VCM twee maanden op voorhand op de hoogte te worden gebracht van het aanbieden van een kabelnetwerk. Er geldt bijgevolg een wachttermijn van twee maanden. Bovendien biedt die bepaling aan de Vlaamse regering de mogelijkheid om aanvullende kennisgevingsverplichtingen op te leggen, die "objectief gerechtvaardigd [moeten zijn] in relatie tot het betrokken netwerk, niet discriminerend, proportioneel en transparant".

Uit artikel 3 van de Machtigingsrichtlijn volgt dat van de betrokken onderneming kan worden verlangd dat zij een kennisgeving indient vooraleer zij tot het aanbieden van elektronische-communicatienetwerken of het aanbieden van elektronische-communicatiediensten overgaat. In artikel 3, lid 2, wordt evenwel bepaald dat na de eventueel vereiste kennisgeving de onderneming haar activiteiten kan aanvangen. Aldus lijkt de richtlijn geen ruimte te laten voor een wachttermijn, terwijl de kennisgeving luidens artikel 3, lid 3, alleen betrekking mag hebben op de minimale informatie die nodig is om de nationale regelgevende instantie in staat te stellen een register of lijst van aanbieders bij te houden en gericht dient te zijn op de identificatie van de aanbieders. De vraag rijst dan ook of de ontworpen regeling op deze punten overeenstemt met de richtlijn.

⁽¹⁰⁾ Zie in dezelfde zin : advies 19.964/8 van 8 juni 1990, *Parl. St.*, VI. P., 1989-90, nr. 285/4, 4 (lokale radio's); advies 19.965/8 van 8 juni 1990, *Parl. St.*, VI. P., 1989-90, nr. 315/2 (niet-openbare radio's); advies 20.861/8 van 7 juni 1991, *Parl. St.*, VI. P., 1990-91, nr. 509/2, 10 (regionale televisieverenigingen); advies 24.662/8 van 7 mei 1996 (televisiediensten); advies 25.437/1/V van 30 juli 1996, *Parl. St.*, VI. P., 1996-97, nr 416/1, 8-9 (televisiediensten).

35.686/1/V

Ontworpen artikel 110

Volgens de memorie van toelichting is voor het transport van programmasignalen via draad geen goedkeuring van het VCM vereist; een kennisgeving volstaat. Dit komt echter niet tot uiting in de tekst van het ontwerp, zodat het ontwerp op dit punt moet worden aangepast.

Ontworpen artikel 115

Voor het vereiste (zie 2°) dat de aanbieder zijn maatschappelijke zetel moet hebben in het Nederlandse taalgebied of het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, kan worden verwezen naar wat bij artikel 6 is opgemerkt.

Ontworpen artikel 115quater

Uit paragraaf 1 blijkt dat de erin vermelde televisie-omroepprogramma's gelijktijdig en in hun geheel via "een" televisieomroepnetwerk moeten worden doorgegeven (*must carry*) en dat de Vlaamse regering "het" televisieomroepnetwerk bepaalt dat deze televisieomroepprogramma's kosteloos moet doorgeven.

Het is echter de vraag op grond van welke criteria de Vlaamse regering de *must carry*-verplichting aan één bepaalde televisieomroepnetwerk dient op te leggen. Daarom is het aan te bevelen dit in het ontwerp te verduidelijken, te meer daar uitdrukkelijk wordt bepaald dat er geen vergoeding is verschuldigd in geval van een dergelijke verplichting.

Gelet op artikel 31 van de Universeledienstrichtlijn, dient in de memorie van toelichting tot uiting te worden gebracht welke doelstellingen van algemeen belang het opleggen van de verplichting noodzakelijk maken en om welke redenen die doorgifte door het betrokken televisieomroepnetwerk kosteloos dient te gebeuren. Blijkens artikel 31, lid 2, van de Universeledienstrichtlijn mag er geen sprake zijn van discriminatie in de behandeling van de ondernemingen die elektronische-communicatienetwerken aanbieden. De ontworpen regeling zal er echter toe leiden dat één

35.686/1/V

televisieomroepnetwerk de doorgifteverplichting opgelegd krijgt en daarvoor geen passende vergoeding ontvangt.

Ontworpen artikel 115septies

De opmerking bij het ontworpen artikel 110 kan hier worden herhaald.

35.686/1/V

De kamer was samengesteld uit

de Heren	W. DEROOVER,	eerste voorzitter,
	J. BAERT,	staatsraden,
	G. VAN HAEGENDOREN,	
	J. VELAERS,	assessor van de afdeling wetgeving,
Mevrouw	A. BECKERS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. J. VAN NIEUWENHOVE, auditeur.

DE GRIFFIER,

DE EERSTE VOORZITTER,

A. BECKERS

W. DEROOVER

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Wonen,
Media en Sport ;

Na beraadslaging,

BESLUIT :

De Vlaamse minister van Wonen, Media en Sport is ermee belast, in naam van de Vlaamse regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt :

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Het zet de bepalingen om van de richtlijn 2002/21 van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 inzake een gemeenschappelijk regelgevingskader voor elektronische communicatienetwerken en -diensten, de richtlijn 2002/20 van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 betreffende de machtiging voor elektronische communicatienetwerken en -diensten, de richtlijn 2002/19 van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 inzake de toegang tot en interconnectie van elektronische communicatienetwerken en bijbehorende faciliteiten, en de richtlijn 2002/22 van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 inzake de universele dienst en gebruiksrechten met betrekking tot elektronische communicatienetwerken en -diensten.

Artikel 2

In artikel 2 van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995, gewijzigd bij de decreten van 22 december 1995 en 28 april 1998, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° 1° wordt vervangen door wat volgt :

“1° omroepen : het oorspronkelijk uitzenden, via elektronische communicatienetwerken, al dan

niet in gecodeerde vorm, van radio- of televisieprogramma's, of van andere soorten programma's, bestemd voor het publiek in het algemeen of voor een deel ervan. Hieronder zijn ook de programma's begrepen die op individueel verzoek worden uitgezonden, ongeacht de techniek die voor de uitzending wordt gebruikt, met inbegrip van de punt-tot-punt techniek, en het overdragen van programma's tussen ondernemingen met het oog op het doorgeven daarvan aan het publiek. Hieronder zijn diensten die geïndividualiseerde en door een vorm van vertrouwelijkheid gekenmerkte informatie leveren niet begrepen” ;

2° 3° wordt vervangen door wat volgt :

“3° radio-omroep : een omroep die radioprogramma's en andere soorten van programma's, hoofdzakelijk in de vorm van klan-ken, verzorgt” ;

3° in 22° en 27° wordt het woord "kabelnet" telkens vervangen door het woord "kabelnetwerk" ;

4° een 24°bis wordt ingevoegd, dat luidt als volgt :

“24°bis elektronisch communicatienetwerk : de transmissiesystemen en in voorkomend geval de schakel- of routeringsapparatuur en andere middelen die het mogelijk maken programmasignalen over te brengen via draad, radiogolven, optische of andere elektromagnetische middelen waaronder satellietomroepnetwerken, vaste (circuit- en pakketgeschakelde, met inbegrip van internet) en mobiele terrestrische netwerken, elektriciteitsnetten, voorzover die voor overdracht van signalen worden gebruikt, radio-omroepnetwerken, televisieomroepnetwerken en kabelnetwerken, ongeacht de aard van de overgebrachte informatie” ;

5° 25° wordt vervangen door wat volgt :

“25° kabelnetwerk : elektronisch communicatienetwerk waardoor programmasignalen, al dan niet in gecodeerde vorm, geheel of gedeeltelijk via elk soort van draad aan derden worden doorgegeven” ;

6° een 32°, 33°, 34° en 35° worden toegevoegd, die luiden als volgt :

“32° radio-omroepnetwerk : elektronisch communicatienetwerk waardoor radioprogrammasignalen in digitale vorm, al dan niet gecodeerd, via aardse zenders aan derden worden doorgegeven. Een radio-omroepnetwerk kan radioprogrammasignalen doorgeven in de gehele Vlaamse Gemeenschap of in een deel ervan ;

33° televisieomroepnetwerk : elektronisch communicatienetwerk waardoor televisie- en radioprogrammasignalen in digitale vorm, al dan niet gecodeerd, via aardse zenders aan derden worden doorgegeven. Een televisieomroepnetwerk kan televisie- en radioprogrammasignalen doorgeven in de hele Vlaamse Gemeenschap of in een deel ervan ;

34° satellietomroepnetwerk : elektronisch communicatienetwerk waardoor programmasignalen in digitale vorm, al dan niet gecodeerd via satelliet aan derden worden doorgegeven ;

35° het aanbieden van een elektronisch communicatienetwerk : het bouwen, exploiteren, leiden of beschikbaar stellen van een dergelijk netwerk.” ;

7° 26° wordt opgeheven.

Artikel 3

§ 1. Artikel 28, § 1, van dezelfde decreten, gecoördineerd op 25 januari 1995, vervangen bij decreet van 25 oktober 2002, wordt vervangen door wat volgt :

“§ 1. Onder de voorwaarden, bepaald in dit hoofdstuk, kunnen particuliere radio-omroepen erkend worden door de Vlaamse regering of door het Vlaamse Commissariaat voor de Media ; of aangemeld worden bij het Vlaams Commissariaat voor de Media.”.

§ 2. Aan artikel 28 van dezelfde decreten, gecoördineerd op 25 januari 1995, vervangen bij decreet van 25 oktober 2002, wordt een § 4 toegevoegd, die luidt als volgt :

“§ 4. Particuliere radio-omroepen die zich richten tot de gehele Vlaamse Gemeenschap en die hun programma's uitsluitend doorgeven via een radio- of televisieomroepnetwerk of in digitale vorm via enig ander elektronisch communicatienetwerk,

worden hierna in dit hoofdstuk “radiodiensten” genoemd. Radiodiensten behoeven geen erkenning, doch moeten wel onder de voorwaarden bepaald bij dit hoofdstuk, worden aangemeld bij het Vlaams Commissariaat voor de Media.”.

Artikel 4

In artikel 29, § 1, van dezelfde decreten, gecoördineerd op 25 januari 1995, vervangen bij het decreet van 25 oktober 2002, worden de woorden “de kabel” vervangen door de woorden “de kabelnetwerken”.

Artikel 5

Artikel 31, § 1, van dezelfde decreten gecoördineerd op 25 januari 1995, ingevoegd bij decreet van 25 oktober 2002, wordt vervangen door wat volgt :

“§ 1. De particuliere radio-omroepen moeten in het Nederlands uitzenden. Uitzonderingen daarop kunnen worden toegestaan door de Vlaamse regering.”.

Artikel 6

In artikel 38duodecies van dezelfde decreten, gecoördineerd op 25 januari 1995, ingevoegd bij het decreet van 25 oktober 2002, wordt § 3 opgeheven.

Artikel 7

Artikel 38terdecies van dezelfde decreten, gecoördineerd op 25 januari 1995, ingevoegd bij het decreet van 25 oktober 2002, wordt vervangen door wat volgt :

“Artikel 38terdecies

Het maatschappelijk doel van de kabelradio-omroepen bestaat in het verzorgen van radioprogramma's via het kabelnet. De kabelradio-omroepen kunnen alle activiteiten verrichten die rechtstreeks of onrechtstreeks aansluiten bij de verwezenlijking van hun maatschappelijk doel.”.

Artikel 8

Na artikel 38terdecies van dezelfde decreten, gecoördineerd op 25 januari 1995, ingevoegd bij het decreet van 25 oktober 2002, wordt een afdeling 6 ingevoegd, die luidt als volgt :

“AFDELING 6

De radiodiensten

Artikel 38quaterdecies

§ 1. Eenieder kan, onder de voorwaarden van dit hoofdstuk, radiodiensten aanbieden, voorzover :

- 1° hij is opgericht als een rechtspersoon en valt onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap ;
- 2° de radiodienst voldoet aan de voorwaarden van de artikelen 31, 32, 33 en 35 van deze decreten ;
- 3° de beheerders of bestuurders van de radiodienst geen politiek mandaat bekleden en geen beheerder of bestuurder zijn van een andere rechtspersoon die een radiodienst beheert.

§ 2. Het Vlaams Commissariaat voor de Media moet vooraf per aangetekend schrijven in kennis worden gesteld van het aanbieden van een radiodienst. Deze kennisgeving moet minstens de volgende informatie bevatten : de plaats van uitzending, de plaats van vestiging, de wijze van verspreiden van het programmasignaal, de aanwezige infrastructuur, de statuten, de financiële structuur en het financiële plan, het programma-aanbod, het redactiestatuut, het uitzendschema, de medewerkers van de radiodienst met inbegrip van hun radio-ervaring en hun statuut.

Elke latere wijziging van die informatie, inzonderheid elke wijziging in de raad van beheer of raad van bestuur van de radiodienst, wordt zonder verwijl aan het Vlaams Commissariaat voor de Media meegedeeld.

Artikel 38quinquiesdecies

Het maatschappelijke doel van de radiodiensten bestaat in het verzorgen van radioprogramma's via een radio- of televisieomroepnetwerk of in digitale vorm via enig ander elektronisch communicatie-

netwerk. De radiodiensten kunnen alle activiteiten verrichten die rechtstreeks of onrechtstreeks aansluiten bij de verwezenlijking van hun maatschappelijk doel.”.

Artikel 9

Artikel 39, eerste lid, van dezelfde decreten, gecoördineerd op 25 januari 1995, wordt vervangen door wat volgt :

“Onder de voorwaarden, bepaald bij dit hoofdstuk, kunnen particuliere televisieomroepen erkend worden door of aangemeld worden bij het Vlaams Commissariaat voor de Media.”.

Artikel 10

In artikel 41 van dezelfde decreten, gecoördineerd op 25 januari 1995, wordt 5° opgeheven.

Artikel 11

In dezelfde decreten, gecoördineerd op 25 januari 1995, wordt artikel 41bis vervangen door wat volgt :

“Artikel 41bis

§ 1. Met het oog op de erkenning dienen de in artikel 41 vermelde omroepen de volgende informatie te bezorgen aan het Vlaams Commissariaat voor de Media : alle gegevens die kunnen dienen om te bepalen of de Vlaamse Gemeenschap bevoegd is voor de betrokken omroep, de statuten, de financiële structuur, het programma-aanbod en het uitzendschema.

Na de erkenning dient elke wijziging aan de in het vorige lid bedoelde informatie door de betrokken omroep zo spoedig mogelijk aan het Vlaams Commissariaat voor de Media te worden meegedeeld.

§ 2. Voor elk omroepprogramma is een erkenning vereist.”.

Artikel 12

Artikel 42 van dezelfde decreten, gecoördineerd op 25 januari 1995, wordt vervangen door wat volgt :

“Artikel 42

Particuliere televisieomroepen die zich met andere soorten van diensten richten tot het publiek of een deel ervan, worden hierna in dit hoofdstuk “televisiediensten” genoemd. Televisiediensten behoeven geen erkenning door het Vlaams Commissariaat voor de Media, doch moeten daar wel onder de voorwaarden bepaald bij dit hoofdstuk worden aangemeld.”.

Artikel 13

In artikel 52, § 2, van dezelfde decreten, gecoördineerd op 25 januari 1995, gewijzigd bij het decreet van 17 december 1997, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

- 1° het woord “kabelnet” wordt vervangen door het woord “kabelnetwerk” ;
- 2° de eerste zin wordt aangevuld met de woorden “of via een televisieomroepnetwerk”.

Artikel 14

In artikel 57, 4°, en 60, § 2, van dezelfde decreten, gecoördineerd op 25 januari 1995, wordt het woord “kabelmaatschappij” telkens vervangen door de woorden “aanbieder van een kabelnetwerk”.

Artikel 15

Artikel 64bis van dezelfde decreten, gecoördineerd op 25 januari 1995, ingevoegd bij decreet van 28 april 1998, wordt vervangen door wat volgt :

“Artikel 64bis

Om erkend te worden als betaalomroep moet het maatschappelijk doel bestaan in het verzorgen van programma's tegen betaling. De betaalomroepen

kunnen alle activiteiten verrichten die rechtstreeks of onrechtstreeks aansluiten bij de verwezenlijking van hun maatschappelijk doel.”.

Artikel 16

In dezelfde decreten, gecoördineerd op 25 januari 1995, wordt titel III, hoofdstuk III, afdeling 6, bestaande uit artikel 70, vervangen door wat volgt :

“AFDELING 6

De televisiediensten

Artikel 69bis

§ 1. Eenieder kan, onder de voorwaarden van dit hoofdstuk, televisiediensten aanbieden, voorzover :

- 1° hij is opgericht als een privaatrechtelijk rechtspersoon en valt onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap ;
- 2° het maatschappelijk doel van de privaatrechtelijke rechtspersoon bestaat uit het verzorgen van diensten als bedoeld in artikel 42 inzonderheid op digitale wijze. De televisiediensten kunnen alle activiteiten verrichten die rechtstreeks of onrechtstreeks aansluiten bij de verwezenlijking van hun maatschappelijk doel.

Onder televisiediensten zijn niet verstaan particuliere televisieomroepen die zich richten tot een gemeenschap in een lokaal zendgebied en die als lokale omroepen kunnen worden aangezien ;

- 3° de raad van bestuur voor niet meer dan één vijfde bestaat uit leden die :

- a) een politiek mandaat uitoefenen ;
- b) een leidinggevende functie of de functie van beheerder uitoefenen in een beroepsvereniging van werkgevers of werknemers.

In geen geval mogen de leden van de raad van bestuur deel uitmaken van een college van burgemeester en schepenen, van een bestendige deputatie, van de Vlaamse regering, van de regering van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest of van de federale regering ;

4° de televisiediensten onderscheiden zijn van de gewone programma's van de openbare omroep van de Vlaamse Gemeenschap of van een andere door de Vlaamse Gemeenschap erkende particuliere televisieomroep.

De televisiediensten kunnen, al dan niet tegen betaling, geheel of gedeeltelijk gecodeerd uitzenden ;

5° de televisiediensten onafhankelijk zijn van een politieke partij ;

6° de uitzendingen van de televisiedienst gebeuren onder redactionele eindverantwoordelijkheid van het personeel van de televisiedienst ;

7° de televisiediensten in het Nederlands uitzenden, behoudens afwijkingen toe te staan door de Vlaamse regering.

§ 2. Het Vlaams Commissariaat moet vooraf per aangetekend schrijven in kennis worden gesteld van het aanbieden van een televisiedienst. Deze kennisgeving moet minstens de volgende informatie bevatten : alle gegevens die kunnen dienen om te bepalen of de Vlaamse Gemeenschap bevoegd is voor de betrokken televisiedienst, de statuten, de financiële structuur, een duidelijke omschrijving van de te leveren dienst, het programma-aanbod en het uitzendschema.

Voor elke afzonderlijke nieuwe dienst wordt een nieuwe kennisgeving verricht. Bij het samen aanbieden van afzonderlijke diensten worden afzonderlijke kennisgevingen ingediend. Wanneer de televisiediensten hun aanbod uitbreiden met een nieuw soort dienst, moeten ze een afzonderlijke kennisgeving verrichten.

Na de kennisgeving dient elke wijziging aan de in het eerste lid bedoelde informatie door de betrokken televisiedienst zo spoedig mogelijk aan het Vlaams Commissariaat voor de Media te worden meegedeeld.

§ 3. De Vlaamse regering bepaalt de nadere regels die de aanbieders van televisiediensten moeten naleven.

Artikel 69ter

De televisiediensten moeten jaarlijks aan het Vlaams Commissariaat voor de Media een verslag bezorgen over de manier waarop ze hebben vol-

daan aan de vereisten van de bepalingen van de decreten die op hen van toepassing zijn en van de uitvoeringsbesluiten ervan.

Artikel 70

De televisiediensten moeten jaarlijks aan het Vlaams Commissariaat voor de Media de jaarrekening, goedgekeurd door de Algemene Vergadering van de aandeelhouders of de rekeningen, goedgekeurd door de Algemene Vergadering, bezorgen.”.

Artikel 17

Artikel 98bis van dezelfde decreten, gecoördineerd op 25 januari 1995, ingevoegd bij decreet van 30 maart 1999, wordt vervangen door wat volgt :

“Artikel 98bis

De leden van het Vlaams Commissariaat voor de Media, de voorzitter van de Vlaamse Geschillenraad voor radio en televisie, de voorzitter van de Vlaamse Kijk- en Luisterraad voor radio en televisie en de daartoe door de Vlaamse regering aangewezen personeelsleden van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap zijn bevoegd inlichtingen en documenten te vragen van omroepen van of erkend door de Vlaamse Gemeenschap, van radio- en televisiediensten, van aanbieders van kabelnetwerken en van aanbieders van radio- en televisieomroepnetwerken, voorzover dat voor de vervulling van hun taak redelijkerwijs nodig is.

Iedere omroep van of erkend door de Vlaamse Gemeenschap, iedere radio- en televisiedienst, en iedere aanbieder van kabelnetwerken en van radio- en televisieomroepnetwerken is verplicht om medewerking te verlenen aan het Vlaams Commissariaat voor de Media, de Vlaamse Geschillenraad voor radio en televisie, de Vlaamse Kijk- en Luisterraad voor radio en televisie en de door de Vlaamse regering aangewezen personeelsleden van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap bij de uitoefening van hun bevoegdheden.

Iedere omroep van of erkend door de Vlaamse Gemeenschap en iedere radio- en televisiedienst is verplicht om een kopie van al zijn programma's te bewaren gedurende twee maanden te beginnen vanaf de datum van uitzending, en die op de eerste

vraag ter beschikking te stellen van het Vlaams Commissariaat voor de Media, de Vlaamse Geschillenraad voor radio en televisie en de Vlaamse Kijk- en Luisteraad voor radio en televisie.”.

Artikel 18

In dezelfde decreten, gecoördineerd op 25 januari 1995, wordt titel V, bestaande uit artikel 105 tot en met 116, gewijzigd bij de decreten van 17 december 1997, 28 april 1998, 7 juli 1998 en 25 oktober 2002, vervangen door wat volgt :

“TITEL V

De elektronische communicatienetwerken

HOOFDSTUK I

Gemeenschappelijke bepalingen

Artikel 104bis

Het Vlaams Commissariaat voor de Media bepaalt de relevante geografische markten voor producten en diensten in de sector van de elektronische communicatienetwerken.

Artikel 104ter

§ 1. Na elke bepaling van de relevante geografische markten, voert het Vlaams Commissariaat voor de Media een analyse van deze markten uit teneinde te bepalen of deze daadwerkelijk concurrerend zijn.

§ 2. Wanneer het Commissariaat vaststelt dat een relevante markt daadwerkelijk concurrerend is, kan het geen enkele van de in artikel 104quinquies opgesomde verplichtingen opleggen of handhaven.

§ 3. Wanneer het Commissariaat vaststelt dat een relevante markt niet daadwerkelijk concurrerend is, gaat het na welke ondernemingen op die markt een aanmerkelijke marktmacht hebben, en legt het waar passend aan deze ondernemingen één of meer van de in artikel 104quinquies genoemde verplichtingen op.

Een onderneming wordt geacht een aanmerkelijke marktmacht te hebben wanneer zij, alleen of samen met andere, een economische kracht bezit die haar in staat stelt zich in belangrijke mate onafhankelijk van haar concurrenten, klanten en consumenten te gedragen.

Voor elke relevante markt publiceert het Commissariaat de lijst van ondernemingen met aanmerkelijke marktmacht, met vermelding van de verplichtingen die met toepassing van het eerste lid van deze paragraaf aan elk van deze ondernemingen zijn opgelegd.

Artikel 104quater

De verplichtingen opgesomd in artikel 104quinquies worden niet opgelegd aan ondernemingen die niet zijn aangewezen als ondernemingen met een aanmerkelijke marktmacht.

In afwijking van het eerste lid kan het Vlaams Commissariaat voor de Media deze verplichtingen toch opleggen :

- aan ondernemingen die niet zijn aangewezen als ondernemingen met aanmerkelijke marktmacht wanneer dit noodzakelijk is om aan internationale verbintenissen te voldoen ;
- aan alle ondernemingen die de toegang tot eindgebruikers controleren, in zoverre dit noodzakelijk is om eind-tot-eindverbindingen te waarborgen.

Aanbieders van elektronische communicatienetwerken kunnen door het Commissariaat verplicht worden, voorzover noodzakelijk om de toegang van eindgebruikers tot gespecificeerde digitale radio- en televisieomroepdiensten te waarborgen, toegang tot de in artikel 115undecies bedoelde applicatieprogramma-interfaces en elektronische programmagidsen aan te bieden tegen billijke, redelijke en niet-discriminerende voorwaarden.

Artikel 104quinquies

§ 1. Het Vlaams Commissariaat voor de Media kan aan elke onderneming met aanmerkelijke marktmacht één of meer van de volgende verplichtingen opleggen :

- 1° verplichtingen tot transparantie met betrekking tot interconnectie en/of toegang. Het Commissariaat preciseert in dit verband welke informatie beschikbaar moet worden gesteld, hoe gedetailleerd zij moet zijn en op welke wijze zij moet worden gepubliceerd ;
- 2° verplichtingen inzake non-discriminatie met betrekking tot interconnectie en/of toegang ;
- 3° verplichtingen tot het voeren van gescheiden boekhoudingen met betrekking tot bepaalde met interconnectie en/of toegang verband houdende activiteiten ;
- 4° verplichting te goeder trouw te onderhandelen met ondernemingen die verzoeken om toegang tot het elektronisch communicatienetwerk ;
- 5° verplichting om in te gaan op redelijke verzoeken om toegang tot en gebruik van bepaalde netwerkonderdelen en bijbehorende faciliteiten ;

In uitzonderlijke omstandigheden en mits toestemming van de Europese Commissie kan het Commissariaat andere dan de in het vorige lid vermelde verplichtingen opleggen aan ondernemingen met aanmerkelijke marktmacht. Het Commissariaat kan aan de verplichtingen vermeld onder 4°, 5° en 6°, voorwaarden verbinden aangaande billijkheid, redelijkheid en opportuniteit.

§ 2. De overeenkomstig dit artikel opgelegde verplichtingen worden op de aard van het geconstateerde probleem gebaseerd en proportioneel toegepast.

HOOFDSTUK II

Het aanbieden van kabelnetwerken

Artikel 105

§ 1. Eenieder kan, onder de voorwaarden van dit hoofdstuk, een kabelnetwerk aanbieden voorzover hij :

- 1° opgericht is in de vorm van een vennootschap of van een publiekrechtelijk rechtspersoon met als maatschappelijk doel het aanleggen en exploiteren van een kabelnetwerk in het Vlaams Gewest. De aanbieders van kabelnetwerken kunnen alle activiteiten verrichten die recht-

streeks of onrechtstreeks aansluiten bij de verwezenlijking van hun maatschappelijk doel ;

- 2° de omroepprogramma's doorgeeft waartoe hij krachtens dit hoofdstuk verplicht is ;
- 3° in de boekhouding een onderscheid maakt tussen de activiteiten in het kader van de aanleg en de exploitatie van het kabelnetwerk enerzijds, en het aanbieden van andere netwerken en/of diensten waarvoor bijzondere of uitsluitende rechten toegekend zijn anderzijds ;
- 4° jaarlijks vóór 31 maart aan het Vlaams Commissariaat voor de Media een werkingsverslag, met vermelding van de aandeelhoudersstructuur, het aantal abonnees en de doorgegeven omroepprogramma's, en de balans en de jaarrekening goedgekeurd door de algemene vergadering van aandeelhouders voorlegt ;
- 5° een jaarlijkse vergoeding voor de dekking van de kosten van het toezicht op de naleving van dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten betaalt ;
- 6° beschikt over de nodige technische infrastructuur of een technisch investerings- en een financieel plan terzake voorlegt.

§ 2. Het Vlaams Commissariaat voor de Media moet vooraf met een aangetekende brief op de hoogte worden gebracht van het aanbieden van een kabelnetwerk of van de overdracht ervan aan derden. De Vlaamse regering bepaalt welke gegevens die kennisgeving aan het Vlaams Commissariaat voor de Media moet bevatten en kan aanvullende verplichtingen opleggen. Die verplichtingen zijn objectief gerechtvaardigd in relatie tot het betrokken netwerk, niet discriminerend, proportioneel en transparant. Elke latere wijziging van de informatie in de kennisgeving wordt zonder verwijl aan het Vlaams Commissariaat voor de Media meegedeeld.

§ 3. De Vlaamse regering bepaalt het bedrag en de betalingsmodaliteiten van de in § 1, 5°, genoemde jaarlijks te betalen vergoeding voor de dekking van de kosten van het toezicht op de naleving van dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten.

Artikel 106

De bepalingen van dit hoofdstuk zijn niet van toepassing op de oprichting en de exploitatie van een collectieve antenne uitsluitend ten behoeve van

houders van eindontvangtoestellen die verblijven in :

- 1° kamers of appartementen van eenzelfde gebouw of gegroepeerde woningen van instellingen, die behoren tot de volksgezondheids- of welzijnssector ;
- 2° eenzelfde gebouw met maximaal 50 kamers of appartementen ;
- 3° woningen die op initiatief van een vennootschap of een instelling die de socialewoningbouw bevordert, tot een gemeenschappelijk geheel gegroepeerd zijn, mits het aantal ervan 50 niet overschrijdt ;
- 4° gegroepeerde woningen waarvan het aantal 50 niet overschrijdt ;
- 5° caravans of op percelen van eenzelfde kampeerterrein.

Artikel 107

§ 1. De aanbieder van een kabelnetwerk dat voor een significant aantal eindgebruikers het belangrijkste middel is om omroepprogramma's te ontvangen, moet met het oog op het verzekeren van pluralisme en culturele diversiteit in het aanbod van omroepprogramma's gelijktijdig en in hun geheel de volgende omroepprogramma's doorgeven :

- 1° alle radio- en televisieomroepprogramma's van de openbare omroep van de Vlaamse Gemeenschap bestemd voor de kijkers en luisteraars in het exploitatiegebied van het kabelnetwerk voorzover de programma's onder meer in het Nederlands verzorgd worden ;
- 2° televisieomroepprogramma's van door de Vlaamse Gemeenschap erkende regionale omroepen voorzover de programma's onder meer in het Nederlands verzorgd worden en rekening houdend met hun zendgebied.

De aanbieders die een kabelnetwerk exploiteren binnen het zendgebied van een door de Vlaamse Gemeenschap erkende regionale omroep, zijn verplicht het regionale televisieomroepprogramma kosteloos, gelijktijdig en onverkort door te geven op een eigen kanaal via de hoofdstations die binnen het zendgebied van deze regionale omroep zijn gelegen en via de hoofdstations die de regionale omroep krach-

tens artikel 52, § 2, werden toegewezen. De kosteloosheid slaat zowel op de aanvoer als op het doorgeven van het omroepprogramma ;

- 3° twee radio- en twee televisieomroepprogramma's van de openbare omroep van de Franse Gemeenschap en het radio-omroepprogramma van de Duitstalige Gemeenschap ;
- 4° twee radio-omroepprogramma's en de televisieomroepprogramma's van de Nederlandse openbare omroep.

De Vlaamse Gemeenschap is geen vergoeding verschuldigd aan de aanbieder van een kabelnetwerk voor het verplicht doorgeven van bovenvermelde omroepprogramma's.

§ 2. Onverminderd de bepalingen van § 1 mag de aanbieder van een kabelnetwerk de volgende omroepprogramma's doorgeven :

- 1° televisieomroepprogramma's van de door de Vlaamse Gemeenschap erkende particuliere televisieomroepen die niet onder de toepassing van § 1 vallen en van de televisiediensten die rechtmatig zijn aangemeld bij het Vlaams Commissariaat voor de Media ;
- 2° omroepprogramma's van de door de Vlaamse Gemeenschap erkende particuliere radio's waarbij de bepalingen van de vergunningen, in casu het verzorgingsgebied, moeten worden gerespecteerd ;
- 3° radio- en televisieomroepprogramma's van de openbare omroepen van de Franse en Duitstalige Gemeenschap van België die zich tot de hele betrokken gemeenschap richten en die niet onder de toepassing van § 1 vallen ;
- 4° televisieomroepprogramma's van de particuliere televisieomroepen van de Franse en Duitstalige Gemeenschappen van België die zich tot de hele betrokken gemeenschap richten ;
- 5° radio- en televisieomroepprogramma's van de omroepen die onder de bevoegdheid vallen van een andere lidstaat van de Europese Gemeenschap ;
- 6° mits vooraf toestemming wordt verleend door het Vlaams Commissariaat voor de Media die in dit verband voorwaarden kan opleggen, de radio- en televisieomroepprogramma's van de omroepen die onder de bevoegdheid vallen van

een land dat niet tot de Europese Gemeenschap behoort ;

7° maximaal twee geregistreerde eigen radio-omroepprogramma's, voorzover ze uitsluitend ononderbroken muziek uitzenden.

§ 3. Het Vlaams Commissariaat voor de Media moet 2 maanden vooraf op de hoogte worden gebracht van het doorgeven van nieuwe omroepprogramma's en televisiediensten.

De kennisgeving omvat de plaats van uitzending, de plaats van vestiging, de erkenning, vergunning of aanduiding van het land dat bevoegd is voor de omroep, de statuten, het aandeelhouderschap en de financiële structuur van de omroep, het programma-aanbod en uitzendschema en het bewijs dat de auteursrechten van de omroepen in kwestie geregeld zijn.

Artikel 108

Elke aanbieder van een kabelnetwerk is verplicht met elke omroep die daarom verzoekt, te goeder trouw te onderhandelen over de toegang tot zijn kabelnetwerk of zijn kabelnetwerken.

Informatie die in het kader van de in het eerste lid bedoelde onderhandelingen verkregen wordt, mag uitsluitend gebruikt worden voor het doel waarvoor ze werd verstrekt. De vertrouwelijkheid van die informatie moet te allen tijde in acht genomen worden.

Artikel 109

Het is een aanbieder van een kabelnetwerk verboden via het kabelnetwerk andere omroepprogramma's of televisiediensten door te geven dan die waarvan het doorgeven krachtens dit hoofdstuk is toegestaan, behoudens toestemming van het Vlaams Commissariaat voor de Media, die daaraan voorwaarden kan verbinden.

Een aanbieder van een kabelnetwerk mag toch een kanaal gebruiken voorzover hij het uitsluitend gebruikt voor het verstrekken van informatie over de omroepprogramma's en de diensten die hij doorgeeft of aanbiedt en over de moeilijkheden die de werking van het net beïnvloeden.

Artikel 110

Het Vlaams Commissariaat voor de Media verleent zijn goedkeuring aan de aanleg van de zendapparatuur voor het transporteren van programmasignalen naar en tussen de kabelnetwerken en tussen de hoofdstations om deze signalen eventueel op te vangen met het oog op het transport ervan.

Indien noodzakelijk kent het Vlaams Commissariaat voor de Media de frequenties toe en neemt die beslissingen met inachtneming van de bepalingen van Titel IV, Hoofdstuk II, Afdeling 4.

Artikel 111

De Vlaamse regering kan de verordeningen van algemeen bestuur en de politieverordeningen betreffende de aanleg en de exploitatie van de kabelnetwerken vaststellen en de minimale technische voorschriften bepalen waaraan de kabelnetwerken moeten voldoen. In bijzondere gevallen kan de Vlaamse regering speciale voorwaarden opleggen om de kwaliteit van een net waarvan de werking gebrekkig is, te verbeteren.

Artikel 112

§ 1. De aanbieders van kabelnetwerken hebben het recht de kabels en de bijbehorende uitrustingen van hun kabelnetwerken op hun kosten, op of onder de pleinen, wegen, straten, paden, waterlopen en vaarten die deel uitmaken van het openbaar domein te laten aanleggen en te onderhouden op voorwaarde dat ze zich gedragen naar de wetten en besluiten van het openbaar domein en dat ze de bestemming ervan eerbiedigen.

Alvorens dit recht uit te oefenen, onderwerpt de belanghebbende aanbieder van een kabelnetwerk het plan van de plaats en de bijzonderheden van de aanleg van de geleidingen aan de goedkeuring van de overheid van wie het openbaar domein afhangt.

Die overheid beslist binnen drie maanden te rekenen vanaf de datum waarop het plan werd ingezonden. Ze kan extra voorwaarden opleggen. Ze brengt de belanghebbende aanbieder van een kabelnetwerk op de hoogte van haar beslissing.

Na het verstrijken van die termijn geldt het stilzwijgen van de overheid als goedkeuring. In geval

van blijvende onenigheid wordt beslist bij een besluit van de Vlaamse regering.

De openbare overheden hebben in elk geval het recht om de inrichting of het plan van een aanleg, alsook de daarmee verband houdende werkzaamheden, later op hun onderscheiden domein te doen wijzigen. Worden wijzigingen opgelegd ofwel met het oog de openbare veiligheid, ofwel tot behoud van het natuur- en stedenschoon, ofwel in het belang van de wegen, waterlopen, vaarten of van een openbare dienst, ofwel als gevolg van een verandering die de aangelanden aan de toegangen tot de eigendommen langs de gebezigde wegen hebben aangebracht, dan zijn de kosten van de werkzaamheden voor rekening van de aanbieder van het kabelnetwerk ; in de andere gevallen komen ze voor rekening van de overheid die de wijzigingen oplegt. Deze overheid mag vooraf een kostenbegroting eisen en, in geval van onenigheid, zelf de werkzaamheden laten uitvoeren.

§ 2. De aanbieders van kabelnetwerken hebben tevens het recht om voor de aanleg van de kabels en de bijbehorende uitrustingen van hun kabelnetwerken, op blijvende wijze steunen en ankers aan te brengen op muren en gevels die uitkomen op de openbare weg en hun kabels in open en onbebouwde grond aan te leggen of zonder vasthechting of aanraking boven particuliere eigendommen te laten doorgaan.

De werkzaamheden mogen slechts beginnen nadat aan de eigenaars, volgens de gegevens van het kadaster, aan de huurders en de bewoners een behoorlijk aangetoonde schriftelijke kennisgeving is bezorgd.

De uitvoering van de werkzaamheden heeft geen buitenbezitstelling tot gevolg.

Het plaatsen van steunen en ankers op muren of gevels mag de eigenaar niet hinderen in zijn recht zijn goed af te breken of te herstellen.

De ondergrondse kabels en steunen, geplaatst in een open en onbebouwde grond moeten op verzoek van de eigenaar, worden weggenomen indien die zijn recht om te bouwen of te omheinen uitoefent. De kosten van het wegnemen zijn ten laste van de aanbieder van het kabelnetwerk.

De eigenaar moet evenwel ten minste drie maanden voor het begin van de in het vierde en vijfde lid bedoelde werkzaamheden, de aanbieder van het kabelnetwerk hiervan via een aangetekende brief verwittigen.

§ 3. De vergoedingen voor schade wegens de aanleg of de exploitatie van een kabelnetwerk komen voor rekening van de aanbieder van het kabelnetwerk, die aansprakelijk blijft voor alle voor derden schadelijke gevolgen.

§ 4. De aanbieder van een kabelnetwerk is verplicht onmiddellijk gevolg te geven aan elke vordering van het Vlaams Commissariaat voor de Media, van het Belgisch Instituut voor Postdiensten en Telecommunicatie of van enige dienst of enig bedrijf voor elektriciteitsvoorziening om elke storing in of nadelige invloed op de werking van de telefoon- of telegraafinstallaties of van de installaties voor elektriciteitsvoorziening onverwijld te doen ophouden. Bij gebreke daarvan worden de nodig geachte maatregelen, met inbegrip van het verplaatsen van de kabels en de bijbehorende installaties, door de betrokken diensten of bedrijven getroffen op kosten en risico van de aanbieder van het omroepnetwerk.

Artikel 113

Het Vlaams Commissariaat voor de Media is bevoegd om op ieder ogenblik te controleren of de kabelnetwerken en de exploitatie ervan conform de voorschriften van dit hoofdstuk en de uitvoeringsbesluiten zijn.

HOOFDSTUK III

Het aanbieden van radio-omroepnetwerken en televisieomroepnetwerken

Artikel 114

§ 1. Niemand mag een radio-omroepnetwerk of een televisieomroepnetwerk aanbieden zonder schriftelijke vergunning van het Vlaams Commissariaat voor de Media.

Die vergunning is persoonlijk en mag aan een derde slechts worden overgedragen na het schriftelijk akkoord van het Vlaams Commissariaat voor de Media.

De Vlaamse regering bepaalt de duur van de in het eerste lid genoemde vergunningen, de voorwaarden waaronder deze kunnen verkregen worden, en de modaliteiten en de procedure voor het aanvra-

gen, het wijzigen, het schorsen of het intrekken ervan.

§ 2. De Vlaamse regering stelt een digitaal frequentieplan op en keurt het goed. Ze bepaalt het aantal frequentieblokken en frequentiekanalen, met inbegrip van de bijbehorende technische modaliteiten, die geheel of gedeeltelijk zullen worden toegekend aan aanbieders van radio-omroepnetwerken en aan aanbieders van televisie-omroepnetwerken.

§ 3. De omroepen van of erkend door de Vlaamse Gemeenschap en de radio- en televisiediensten die rechtmatig zijn aangemeld bij het Vlaams Commissariaat voor de Media kunnen hun omroepprogramma's doorgeven via een radio- of televisieomroepnetwerk dat geen gebruik maakt van frequentieblokken en frequentiekanalen toegekend door de Vlaamse regering.

Het Vlaams Commissariaat voor de Media moet twee maanden vooraf via een aangetekend schrijven op de hoogte worden gebracht van het doorgeven van omroepprogramma's via een radio- of televisieomroepnetwerk dat geen gebruik maakt van frequentieblokken en frequentiekanalen toegekend door de Vlaamse regering. De kennisgeving omvat ten minste de naam van de aanbieder van dit radio- of televisieomroepnetwerk.

§ 4. De vergunning, genoemd in § 1 is niet vereist voor de radio- en televisieomroepnetwerken van de openbare omroep van de Vlaamse Gemeenschap. De Vlaamse regering stelt aan die omroep de frequentieblokken en frequentiekanalen ter beschikking die die omroep nodig heeft voor het doorgeven van zijn eigen omroepprogramma's via zijn radio- en televisieomroepnetwerken.

Voor het doorgeven van andere dan de eigen omroepprogramma's via deze radio- en televisieomroepnetwerken is toestemming vooraf vereist van de Vlaamse regering, die daaraan voorwaarden kan verbinden.

Artikel 115

Om een vergunning als bedoeld in artikel 114 te verkrijgen, moet de aanbieder voldoen aan de volgende voorwaarden :

1° opgericht zijn in de vorm van een vennootschap of van een publiekrechtelijk rechtspersoon met als maatschappelijk doel het aanleggen en exploiteren van een radio-omroepnetwerk of een

televisieomroepnetwerk in de Vlaamse Gemeenschap. De aanbieders van een radio- of televisieomroepnetwerk kunnen alle activiteiten verrichten die rechtstreeks of onrechtstreeks aansluiten bij de verwezenlijking van hun maatschappelijk doel ;

2° ressorteren onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap ;

3° de omroepprogramma's doorgeven waartoe hij krachtens dit hoofdstuk verplicht is ;

4° in de boekhouding een onderscheid maken tussen de activiteiten in het kader van het aanbieden van het radio- of televisieomroepnetwerk enerzijds, en het aanbieden van andere netwerken en/of diensten waarvoor bijzondere of uitsluitende rechten toegekend zijn anderzijds ;

5° jaarlijks vóór 31 maart aan het Vlaams Commissariaat voor de Media een werkingsverslag met vermelding van, in voorkomend geval, het aantal abonnees en van de doorgegeven omroepprogramma's, en de balans en de jaarrekening, goedgekeurd door de algemene vergadering van aandeelhouders voorleggen ;

6° een jaarlijkse vergoeding voor de dekking van de kosten van het toezicht op de naleving van dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten betalen ;

7° jaarlijks een vergoeding betalen voor het gebruik van de benodigde frequentieblokken en -kanalen ;

8° beschikken over de nodige technische infrastructuur of een technisch investerings- en een financieel plan terzake voorleggen.

De Vlaamse regering bepaalt het bedrag en de betalingsmodaliteiten van de in het tweede lid, 6°, bedoelde jaarlijkse vergoeding voor de dekking van de kosten van het toezicht op de naleving van dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten, en van de in het tweede lid, 7°, bedoelde jaarlijkse vergoeding voor het gebruik van de benodigde frequentieblokken en -kanalen.

De Vlaamse regering kan aanvullende verplichtingen opleggen. Die verplichtingen zijn objectief gerechtvaardigd in relatie tot het betrokken netwerk in kwestie, niet discriminerend, proportioneel en transparant.

Artikel 115bis

De aanbieder van een radio-omroepnetwerk gebruikt ten minste 80 % van de digitale capaciteit van zijn netwerk voor het uitzenden van radio-omroepprogramma's.

De aanbieder van een televisieomroepnetwerk gebruikt ten minste 80 % van de digitale capaciteit van zijn netwerk voor het uitzenden van televisie- of radio-omroepprogramma's.

Artikel 115ter

§ 1. Een aanbieder van een radio-omroepnetwerk mag de volgende radio-omroepprogramma's doorgeven :

- 1° omroepprogramma's van de openbare omroep van de Vlaamse Gemeenschap, bestemd voor de luisteraars in het exploitatiegebied van het radio-omroepnetwerk voorzover de programma's onder meer in het Nederlands verzorgd worden ;
- 2° omroepprogramma's van de door de Vlaamse Gemeenschap erkende particuliere radio-omroepen, waarbij de bepalingen van de erkenningen en, in voorkomend geval, de vergunningen moeten worden gerespecteerd ;
- 3° omroepprogramma's van de radiodiensten die met toepassing van artikel 38quaterdecies rechtmatig zijn aangemeld bij het Vlaams Commissariaat voor de Media ;
- 4° radio-omroepprogramma's van de omroepen die onder de bevoegdheid vallen van de Franse en de Duitstalige Gemeenschap van België ;
- 5° radio-omroepprogramma's van de omroepen die onder de bevoegdheid vallen van een andere lidstaat van de Europese Gemeenschap ;
- 6° mits voorafgaande toestemming van het Vlaams Commissariaat voor de Media dat in dit verband voorwaarden kan opleggen, de radio-omroepprogramma's van omroepen die onder de bevoegdheid vallen van een land dat niet tot de Europese Gemeenschap behoort.

§ 2. Het Vlaams Commissariaat voor de Media moet twee maanden vooraf op de hoogte worden gebracht van het doorgeven van nieuwe omroepprogramma's en radiodiensten.

De kennisgeving omvat de plaats van uitzending, de plaats van vestiging, de erkenning, vergunning of aanduiding van het land dat bevoegd is voor de omroep, de statuten, het aandeelhouderschap en de financiële structuur van de omroep, het programma-aanbod en uitzendschema en het bewijs dat de auteursrechten van de omroepen in kwestie geregeld zijn.

Artikel 115quater

§ 1. Op het hele grondgebied van de Vlaamse Gemeenschap moeten, met het oog op het verzekeren van pluralisme en culturele diversiteit in het aanbod van omroepprogramma's, de volgende televisie-omroepprogramma's gelijktijdig en in hun geheel doorgegeven worden via een televisieomroepnetwerk dat voor een significant aantal eindgebruikers het belangrijkste middel is om omroepprogramma's te ontvangen : televisie-omroepprogramma's van door de Vlaamse Gemeenschap erkende regionale omroepen, voorzover de programma's onder meer in het Nederlands verzorgd worden en rekening houdend met hun zendgebied.

Deze televisieomroepprogramma's moeten kosteloos, gelijktijdig en onverkort worden doorgegeven op een eigen kanaal via de hoofdstations die binnen het zendgebied van de regionale omroep zijn gelegen en via de hoofdstations die de regionale omroep krachtens artikel 52, § 2, werden toegewezen. De kosteloosheid slaat zowel op de aanvoer als op het doorgeven van het omroepprogramma.

De Vlaamse regering bepaalt de televisieomroepnetwerken die deze televisieomroepprogramma's moeten aanbieden.

De Vlaamse Gemeenschap is geen vergoeding verschuldigd aan de aanbieder van een televisieomroepnetwerk voor het verplicht doorgeven van bovenvermelde omroepprogramma's.

§ 2. Onverminderd de bepalingen van § 1 mag de aanbieder van een televisieomroepnetwerk de volgende omroepprogramma's doorgeven :

- 1° omroepprogramma's van de openbare omroep van de Vlaamse Gemeenschap, bestemd voor de kijkers en luisteraars in het exploitatiegebied van het televisieomroepnetwerk, voorzover de programma's onder meer in het Nederlands verzorgd worden ;

2° omroepprogramma's van de door de Vlaamse Gemeenschap erkende particuliere radio- en televisieomroepen die niet onder de toepassing van § 1 vallen en van de televisiediensten die rechtmatig zijn aangemeld bij het Vlaams Commissariaat voor de Media ;

3° omroepprogramma's van de openbare omroepen van de Franse en Duitstalige Gemeenschap van België die zich tot de hele betrokken gemeenschap richten ;

4° omroepprogramma's van de particuliere omroepen van de Franse en Duitstalige Gemeenschap van België die zich tot de hele betrokken gemeenschap richten ;

5° omroepprogramma's van de omroepen die onder de bevoegdheid vallen van een andere Lid-Staat van de Europese Gemeenschap ;

6° mits vooraf toestemming wordt verleend door het Vlaams Commissariaat voor de Media dat in dit verband voorwaarden kan opleggen, de omroepprogramma's van omroepen die onder de bevoegdheid vallen van een land dat niet tot de Europese Gemeenschap behoort.

§ 3. Het Vlaams Commissariaat voor de Media moet twee maanden vooraf op de hoogte worden gebracht van het doorgeven van nieuwe omroepprogramma's en televisiediensten.

De kennisgeving omvat de plaats van uitzending, de plaats van vestiging, de erkenning, vergunning of aanduiding van het land dat bevoegd is voor de omroep, de statuten, het aandeelhouderschap en de financiële structuur van de omroep, het programma-aanbod en uitzendschema en het bewijs dat de auteursrechten van de omroepen in kwestie geregeld zijn.

Artikel 115quinquies

Elke aanbieder van een radio- of televisieomroepnetwerk is verplicht met elke omroep die daarom verzoekt, te goeder trouw te onderhandelen over de toegang tot zijn omroepnetwerk.

Informatie die in het kader van de in het eerste lid bedoelde onderhandelingen verkregen wordt, mag uitsluitend gebruikt worden voor het doel waarvoor ze werd verstrekt. De vertrouwelijkheid van

die informatie moet te allen tijde in acht genomen worden.

Artikel 115sexies

Het is een aanbieder van een radio- of televisieomroepnetwerk verboden via het radio- of televisieomroepnetwerk andere omroepprogramma's door te geven dan die waarvan het doorgeven krachtens dit hoofdstuk is toegestaan, behoudens toestemming van het Vlaams Commissariaat voor de Media, dat daaraan voorwaarden kan verbinden.

Artikel 115septies

Het Vlaams Commissariaat voor de Media verleent zijn goedkeuring aan de aanleg van de zendapparatuur voor het transporteren van programmasignalen naar en tussen de radio- of televisieomroepnetwerken en tussen de hoofdstations om die signalen eventueel op te vangen met het oog op het transport ervan.

Indien noodzakelijk kent het Vlaams Commissariaat voor de Media de frequenties toe en neemt die beslissingen met inachtneming van de bepalingen van Titel IV, Hoofdstuk II, Afdeling 4.

Artikel 115octies

De Vlaamse regering kan de verordeningen van algemeen bestuur en de politieverordeningen betreffende de aanleg en de exploitatie van de radio- en televisieomroepnetwerken vaststellen en de minimale technische voorschriften bepalen waaraan de radio- en televisieomroepnetwerken moeten voldoen. In bijzondere gevallen kan de Vlaamse regering speciale voorwaarden opleggen om de kwaliteit van een net waarvan de werking gebrekkig is, te verbeteren.

Artikel 115nonies

Het Vlaams Commissariaat voor de Media is bevoegd om op ieder ogenblik te controleren of de radio- en televisieomroepnetwerken en de exploitatie ervan conform de voorschriften van dit hoofdstuk en van de uitvoeringsbesluiten ervan zijn.

HOOFDSTUK IV

Het aanbieden van satellietomroepnetwerken

Artikel 115decies

De omroepen van of erkend door de Vlaamse Gemeenschap die zich richten tot de hele Vlaamse Gemeenschap, en de televisiediensten die rechtmatig zijn aangemeld bij het Vlaams Commissariaat voor de Media, kunnen hun omroepprogramma's doorgeven via een satellietomroepnetwerk.

Het Vlaams Commissariaat voor de Media moet twee maanden vooraf via een aangetekende brief op de hoogte worden gebracht van het doorgeven van omroepprogramma's via een satellietomroepnetwerk. De kennisgeving omvat tenminste de plaats van opstraling van de omroepprogramma's in kwestie en de naam van de aanbieder die deze opstraling verzorgt.

HOOFDSTUK V

Het gebruik van normen voor het uitzenden van televisiesignalen

Artikel 115undecies

Voor de toepassing van dit hoofdstuk wordt verstaan onder :

- 1° applicatieprogramma-interface, afgekort API : software interface tussen externe toepassingen, beschikbaar gesteld door omroepen of dienstleveranciers en de hulpmiddelen voor digitale televisie- en radio-omroep in de geavanceerde digitale eindapparatuur ;
- 2° geavanceerde digitale eindapparatuur : set-top boxen en geïntegreerde digitale televisietoestellen voor de ontvangst van digitale interactieve omroepprogramma's ;
- 3° systeem voor voorwaardelijke toegang : elke technische maatregel en/of regeling waarbij toegang tot een beschermd radio- of televisieomroepprogramma in begrijpelijke vorm afhankelijk wordt gemaakt van een abonnement of een andere vorm van voorafgaande individuele machtiging ;

4° elektronische programmagids : dienst die bestaat uit het weergeven van het programma-aanbod van omroepen die al dan niet onderscheiden zijn van de aanbieder van de elektronische programmagids, en uit het verschaffen van gehele of gedeeltelijke toegang tot de opgelijste programma's of diensten ;

5° breedbeeldtelevisieprogramma : programma dat geheel of gedeeltelijk is geproduceerd en gemonteerd om te worden weergegeven in een schermvullend breedbeeldformaat. Het 169-formaat geldt als referentiekader voor breedbeeldtelevisieprogramma's.

Artikel 115duodecies

De televisieomroepen die onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap vallen, moeten :

- 1° hun uitzendingen verzorgen via een 169-systeem dat volledig compatibel is met PAL, indien het uitzendingen in breedbeeld en 625 lijnen betreft die niet volledig digitaal zijn ;
- 2° indien het uitzendingen betreft die volledig digitaal zijn, hun uitzendingen verzorgen via een transmissiesysteem dat door een erkende Europese normalisatie-instantie genormaliseerd is.

Artikel 115terdecies

Elektronische communicatienetwerken die zijn opgezet voor de distributie van digitale televisieprogramma's moeten in staat zijn breedbeeldtelevisieprogramma's door te geven.

De aanbieders van kabelnetwerken en van televisieomroepnetwerken die breedbeeldtelevisieprogramma's ontvangen, moeten die programma's in hetzelfde breedbeeldformaat doorgeven als dat waarin het hen wordt geleverd.

Artikel 115quater decies

Elk analoog televisietoestel met een integraal beeldscherm waarvan de zichtbare diagonaal groter dan 42 cm is, dat op de markt te koop of te huur wordt aangeboden, moet voorzien zijn van ten minste één door een erkende Europese normalisatieorganisatie genormaliseerde aansluitbus met

open interface die het zonder meer mogelijk maakt randapparaten, met name verdere decoders en digitale ontvangers, aan te sluiten.

Elk digitaal televisietoestel met een integraal beeldscherm waarvan de zichtbare diagonaal groter is dan 30 cm, dat op de markt te koop of te huur wordt aangeboden, moet voorzien zijn van ten minste één door een erkende Europese normalisatieorganisatie genormaliseerde aansluitbus met open interface die het zonder meer mogelijk maakt randapparaten aan te sluiten en die alle elementen van een digitaal signaal doorlaat, met inbegrip van informatie betreffende interactieve en voorwaardelijk toegankelijke diensten.

Artikel 115quinquies decies

Alle voor de ontvangst van digitale televisiesignalen bestemde apparatuur die in Vlaanderen wordt verkocht, verhuurd of anderszins ter beschikking wordt gesteld, en waarmee digitale televisiesignalen kunnen worden gedecodeerd, moet geschikt zijn om :

- 1° het decoderen van dergelijke signalen mogelijk te maken volgens het gemeenschappelijk Europees coderingsalgoritme als beheerd door een erkende Europese normalisatie-instantie ;
- 2° de signalen weer te geven die ongecodeerd worden uitgezonden mits, in geval van gehuurde apparatuur, de huurder de huurovereenkomst naleeft.

Artikel 115sexies decies

De aanbieders van diensten voor voorwaardelijke toegang maken uitsluitend gebruik van systemen voor voorwaardelijke toegang die de nodige technische mogelijkheden bieden om een goedkope controleoverdracht naar de kabelhoofdstations te verzekeren.

De systemen van voorwaardelijke toegang die op de markt worden geëxploiteerd moeten de nodige technische mogelijkheden bieden voor een goedkope controleoverdracht. Daarbij wordt de mogelijkheid geboden voor volledige controle door aanbieders van kabelnetwerken of van radio- of televisieomroepnetwerken over de diensten, waarbij gebruik wordt gemaakt van dergelijke systemen van voorwaardelijke toegang.

Artikel 115septies decies

Alle aanbieders van diensten voor voorwaardelijke toegang, ongeacht de wijze van doorgifte, waarvan de omroepen afhangen om potentiële kijkers of luisteraars te kunnen bereiken, moeten :

- 1° aan alle omroepen op eerlijke, redelijke en niet-discriminerende wijze de technische diensten aanbieden waarmee hun digitale uitzendingen kunnen worden ontvangen door kijkers die daartoe gerechtigd zijn, middels een decoder die door de dienstverlener wordt beheerd ;
- 2° een gescheiden boekhouding voeren voor hun activiteiten als aanbieders van voorwaardelijke toegang, voorzover zij ook andere activiteiten uitoefenen.

Artikel 115octies decies

De omroepen die voor hun digitale uitzendingen gebruik maken van een decoder of andere systemen voor voorwaardelijke toegang moeten een tarieflijst publiceren voor de kijkers waarin rekening wordt gehouden met de eventuele levering van bijhorende apparatuur.

Artikel 115nonies decies

Als de houders van industriële eigendomsrechten inzake voorwaardelijke toegangssystemen en -producten licenties verlenen aan fabrikanten van voor het grote publiek bestemde apparatuur, dienen zij dit te doen op eerlijke, redelijke en niet-discriminerende wijze. De houders van rechten mogen het verlenen van licenties, waarbij rekening wordt gehouden met de technische en commerciële factoren, niet afhankelijk maken van voorwaarden waardoor het verboden, ontraden of onaantrekkelijk gemaakt wordt om in het betrokken product :

- 1° hetzij een gemeenschappelijke interface in te bouwen die aansluiting op meerdere toegangssystemen mogelijk maakt ;
- 2° hetzij tot een ander toegangssysteem behorende middelen in te bouwen, als de licentiehouder zich houdt aan de redelijke en passende voorwaarden inzake de beveiliging van de transacties van de exploitanten en voorwaardelijke toegangssystemen.

Artikel 115vicies

De Vlaamse regering zal voorwaarden opleggen aan leveranciers van digitale interactieve programma's op digitale interactieve platforms en aan leveranciers van geavanceerde digitale eindapparatuur, met betrekking tot het gebruik van een open API overeenkomstig de minimumeisen van de relevante normen of specificaties.

De Vlaamse regering zal voorwaarden opleggen aan de eigenaars van API's die ertoe strekken dat alle nodige informatie ter beschikking gesteld wordt om leveranciers van digitale interactieve programma's in staat te stellen alle door de API ondersteunde diensten met volledige functionaliteit te leveren.

Artikel 115vicies semel

De Vlaamse regering kan voorwaarden opleggen met betrekking tot de installatie van, de toegang tot en de presentatie van elektronische programmagidsen die gebruikt worden in het kader van de digitale omroepprogramma's als dit noodzakelijk is om de toegang van de eindgebruiker te verzekeren tot een aantal duidelijk gespecificeerde digitale omroepprogramma's die beschikbaar zijn in de Vlaamse Gemeenschap.

Artikel 116

In het kader van deze titel werkt de Vlaamse regering, voorzover noodzakelijk, samen met de bevoegde regulerende instanties voor radio-omroep en voor telecommunicatie van de gemeenschappen, de federale overheid en de andere lidstaten van de Europese Gemeenschap, met de Belgische mededingingsautoriteiten en met de regulerende en toezichthoudende instanties in de overige economische sectoren in België.”.

Artikel 19

In artikel 116ter van dezelfde decreten, gecoördineerd op 25 januari 1995, ingevoegd bij het decreet van 17 december 1997 en gewijzigd bij het decreet van 30 maart 1999, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° 5° wordt opgeheven ;

2° in 6° wordt het woord "kabelmaatschappijen" vervangen door de woorden "aanbieders van een kabelnetwerk" ;

Artikel 20

In artikel 116septies, § 1, van dezelfde decreten, gecoördineerd op 25 januari 1995, ingevoegd bij het decreet van 17 december 1997 en gewijzigd bij het decreet van 7 december 2001, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in de eerste zin wordt het woord "kabelmaatschappij" vervangen door de woorden "aanbieder van een kabelnetwerk" ;

2° in 7° worden de woorden "of de kabelmaatschappij" geschrapt.

Artikel 21

In artikel 116undecies, § 2, van dezelfde decreten, gecoördineerd op 25 januari 1995, ingevoegd bij het decreet van 17 december 1997, wordt het woord "kabel" vervangen door het woord "kabelnetwerken".

Artikel 22

Artikel 119 van dezelfde decreten, gecoördineerd op 25 januari 1995, gewijzigd bij het decreet van 7 december 2001, wordt vervangen door wat volgt :

“Artikel 119

Wordt gestraft met een gevangenisstraf van 8 dagen tot 5 jaar en met een geldboete van 25 tot 2.500 euro of met één van die straffen alleen, degene die :

1° uitrusting of programmatuur, waaronder chipkaarten, fabriceert, te koop of te huur aanbiedt, verkoopt, verhuurt, invoert, verdeelt, promoot, installeert, in stand houdt of vervangt die bestemd is om zonder toestemming van de dienstverrichter :

- a) programma's te ontvangen die via een elektronisch communicatienetwerk doorgegeven worden ;
 - b) in een begrijpelijke vorm toegang te verschaffen tot radio- of televisieprogramma's en/of -diensten die enkel tegen extra betaling en op basis van voorwaardelijke toegang worden aangeboden aan het publiek ;
- 2° met het oog op het gebruik ervan of voor commerciële doeleinden die uitrusting of programmatuur, waaronder chipkaarten, koopt, huurt of in zijn bezit heeft ;
- 3° gecodeerde radio- of televisieprogramma's en/of -diensten geheel of gedeeltelijk decodeert en/of gebruikt, op welke wijze ook, zonder de toelating van de eigenaar van de coderingstechnologie of van een derde die door voormelde eigenaar werd aangeduid om die toelating te verlenen ;
- 4° gebruik maakt van commerciële communicatie om die illegale uitrusting of programmatuur aan te prijzen.”.

Artikel 23

Artikel 126 van dezelfde decreten, gecoördineerd op 25 januari 1995, wordt opgeheven.

Artikel 24

Artikel 67 van het decreet van 28 april 1998 tot wijziging van sommige bepalingen van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995, wordt opgeheven.

Artikel 25

De volgende regelingen worden opgeheven :

- 1° het besluit van de Vlaamse regering van 24 juli 1996 betreffende de erkenning van de televisiediensten, bekrachtigd bij het decreet van 20 december 1996 ;
- 2° het decreet van 3 maart 2000 inzake het gebruik van normen voor het uitzenden van televisiesignalen ;

- 3° het besluit van de Vlaamse regering van 13 oktober 1998 inzake het gebruik van normen voor het uitzenden van televisiesignalen.

Artikel 26

De aanbieders van kabelnetwerken die, uiterlijk de dag van de inwerkingtreding van dit decreet, titularis zijn van een vergunning, worden geacht het Vlaams Commissariaat voor de Media hiervan op de hoogte gebracht te hebben, op de wijze bedoeld in artikel 105 van de decreten betreffende de radio en televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995.

Artikel 27

De Vlaamse regering kan de volgorde en de nummering van de bepalingen van de decreten betreffende de radio en televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995, aanpassen.

Brussel, 13 februari 2004.

De minister-president van de Vlaamse regering,

Bart SOMERS

De Vlaamse minister van Wonen, Media en Sport,

Marino KEULEN
